

Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣ ΤΑΞΕΙΣ
ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΙΔΟΚΩΜΙΑ

•Η διάταξις τής υλης είναι άπολύτως σύμφωνος πρός τό ίσχυον διναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Παιδείας.

002
ΚΛΣ
ΣΤ2B
1926

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σεραῖος Ἰ. Κασάπης

•Ακαδημίας & Έμμ. Μπενάκη 30 257.468, 255.195
ΑΘΗΝΑΙ 1972

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

184a

ΣΤ' 89 ΣΧΙΣ

Μωάζου, Λ.

Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣ ΤΑΞΕΙΣ
ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΑΡΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΠΑΙΔΟΚΟΜΙΑ

Η διάταξις τής υλης είναι άπολύτως σύμφωνος πρός τὸ ισχῦν ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας.

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στρατηγὸς Ι. Κασσάπης

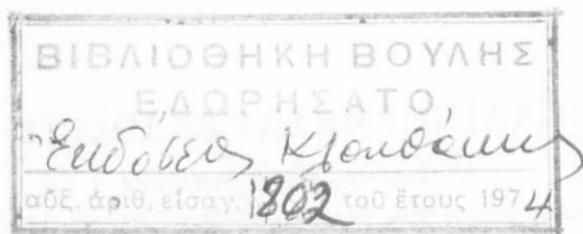
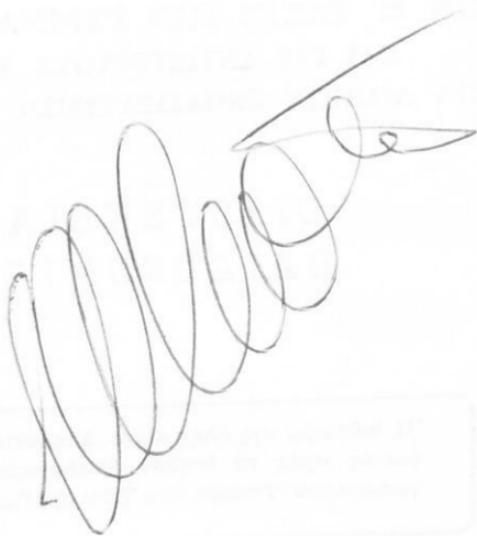
'Ακαδημίας & 'Εμπ. Μπενάκη 30 257.468, 255.195
ΑΘΗΝΑΙ 1972

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

009
ΚΝΣ
ΣΤΩΒ
1926

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ιδιόχειρον υπογραφὴν τοῦ συγγραφέως
·Α. Μπέλλου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον ἔχει ὡς προοπτικὴν νὰ ἐκπληρώσῃ δόνο βασικοὺς σκοπούς.

“Ο πρῶτος εἶναι νὰ περιλάβῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τοῦ ‘Υπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας προβλεπομένην διὰ τὴν πέμπτην τάξιν τῶν Γυμνασίων Θηλέων ὅλην, ἀκολουθούμενης ἐπακριβῶς τῆς διατάξεως, τὴν δποίαν ἔθεσεν τὸ ἀρμόδιον συμβούλιον.

“Ο δεύτερος εἶναι νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰς μαθητρίας τὴν διδακτέαν ὅλην εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν καὶ κατανοητήν, ἀποφευγομένων τῶν πολυλογιῶν καὶ τῶν ἀσκόπων λεπτομερειῶν. Άλι παρεμβαλλόμεναι εἰς τὸ κείμενον εἰκόνες συμβάλλονταν ἔτι περισσότερον εἰς τὴν καλλιτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐν λόγῳ σκοποῦ.

“Ἐλπίζομεν δτι προβαίνοντες εἰς τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν παρέχομεν μίαν θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητριῶν.

Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Η

Οίκονυρική καλεῖται τὸ σύνολον κανόνων, μεθόδων καὶ μέσων, διὰ τῶν ὅποιων ἔξασφαλίζεται ἡ καλὴ διοίκησις τοῦ οἴκου καὶ ἡ εὔ-ρυθμος λειτουργία αὐτοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἡ οἰκοκυρικὴ ταυτίζεται μὲ τὴν Οἰ-κιακὴν Οἰκονομίαν, μολονότι ὁ ὅρος «Οἰκιακὴ Οἰκονομία» εἶναι γενικώτερος, περιλαμβάνων κάπως εὐρύτερον καὶ ἄλλους το-μεῖς ἀκόμη, ἐνῶ ἡ οἰκοκυρικὴ ἔχει ἔννοιαν μᾶλλον περιωρισμένην εἰς τὰ τοῦ οἴκου.

Ὑπὸ στενωτέραν, τέλος, καὶ καθαρῶς παιδαγωγικὴν ἔννοιαν, οἰκοκυρικὴ εἶναι τὸ μάθημα τὸ διδασκόμενον εἰς τὰς μαθητρίας τῶν Γυμνασίων.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἐν ἰσχύi ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ ‘Υ-πουργείου’ Ἐθνικῆς Παιδείας, γεικὸς σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι νὰ παράσχῃ εἰς τὰς μαθητρίας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις, νὰ διεγείρῃ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ τὴν ἔμφυτον κλίσιν αὐτῶν πρὸς τὸν ρόλον τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ μητρός, νὰ καλλιεργήσῃ καὶ νὰ ἀναπτύξῃ τὰ σχε-τικὰ ἐνδιαφέροντά των, νὰ προπαρασκευάσῃ ἑκάστην μαθήτριαν διὰ τὰς μελλοντικὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς συζύγου, οἰκοδεσποίνης καὶ μητρός, ωστε νὰ ἀποβῇ αὕτη ἐπωφελής οἰκογενειακός, κοινωνι-κὸς καὶ ἔθνικὸς παράγων.

Εἰδικώτερον τὸ μάθημα τοῦτο ἐπιδιώκει νὰ παράσχῃ εἰς τὰς μα-θητρίας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις περὶ τῆς διατροφῆς, τῆς νοσηλευτικῆς, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς παιδο-κομίας καὶ νὰ καταστήσῃ συνειδητὴν εἰς αὐτὰς τὴν μεγάλην κοι-νωνικὴν καὶ ἔθνικὴν ἀποστολὴν αὐτῶν διὰ τῆς ἐπωφελοῦς δράσεώς των εἰς τοὺς τομεῖς αὐτούς.

Εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον περιλαμβάνονται στοιχεῖα περὶ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς παιδοκομίας (βρεφοκομίας καὶ παιδολογίας).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΕΝ ΑΥΤΗ₁

Οίκογένεια είναι διμάς προσώπων συνδεομένων διὰ φυσικῶν ἥ καὶ νομικῶν δεσμῶν, τὰ δόποια διαβιοῦν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην.

‘Ο θεσμὸς τῆς οἰκογενείας είναι ὁ περισσότερον σπουδαῖος ἔξολων τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος σταθμὸς εἰς τὴν ιστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκ τῆς οἰκογενείας προέκυψαν πράγματι κατόπιν μὲ διαρκῆ ἔξελιξιν ὅλοι οἱ λοιποὶ κοινοτικοὶ θεσμοὶ καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ κοινωνία μέχρι τῆς σημερινῆς της μορφῆς.

‘Η οἰκογένεια είναι ἡ στενωτάτη καὶ ἡ τελειοτάτη κοινότης, ἥ δόποια ἔχουσι τοὺς φυσικούς καὶ κοινωνικούς σκοπούς. Δὲν δίδει ἀπλῶς τὰ νέα ἄπομα εἰς τὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ παρέχει καὶ τὴν ἀνάλογον προσφορὰν ἐργασίας καὶ τὸν ἡθικὸν καὶ μορφωτικὸν τῆς ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

‘Η οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ οὐσιῶδες κύτταρον τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τὸ θεμέλιον τῆς κοινωνικῆς των ζωῆς. ‘Η σημασία της είναι τεραστία καὶ ἡ ὅλη πρόοδος, ὑλική, πνευματική καὶ ἡθικὴ μιᾶς ὡργανωμένης κοινωνίας ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴν συγκρότησιν τῶν οἰκογενειῶν, αἱ δόποιαι τὴν ἀποτελοῦν. ‘Η σπουδαιοτάτη σημασία τῆς οἰκογενείας ὡς ζῶν κύτταρον τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἀνεγνωρίσθη εὐθὺς ἔξι ἀρχῆς καὶ δι’ αὐτὸν ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας προστατεύεται ἀπὸ τὸ κράτος μὲ σειρὰν ὀλόκληρον προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ὑγείαν τῶν μελλονύμφων, τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος, τὴν ὑγείαν καὶ τὴν περιθαλψιν τῶν παιδιῶν κ.λ.π.

‘Η οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον κοινωνικὸν φυτώριον καὶ τὸ πρῶτον σχολεῖον τῆς διαμορφώσεως τῶν κοινωνικῶν μελῶν. Οἰκογένειαι μὲν ὑγιεῖς ἡθικὰς ἀρχὰς καὶ μὲν ἐπίγνωσιν τῆς κοινωνικῆς καὶ ἔθνικῆς ἀποστολῆς των θεμελιοῦν τὰς πλέον ἴδανικὰς κοινωνίας καὶ τὰ πλέον ρωμαλέα ἔθνη.

‘Η οἰκογένεια ἐδημιουργήθη ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀνεζήτησε σύντροφον διὰ τὴν ζωὴν του, τὸ ἔνστικτον δὲ τῆς διαιωνήσεως τοῦ εἰδούς ὥθησε εἰς τὴν ἐπιλογὴν ὡς συντρόφου τοῦ ἀνδρὸς τὴν γυναικα. Ἀμφότεροι ἀντιμετώπιζον τὰ αὐτὰ προβλήματα, εἶχον τὰς αὐτὰς ἐπιδιώξεις, ἕκαμνον δὲ τέκνα, τὰ ὅποια ἐκράτουν πλησίον των καὶ ἀνέτρεφον αὐτὰ μὲν κοινὴν φροντίδα.

Οὕτω ἐδημιουργήθη ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογενείας, ὁ ὅποιος ἐπέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια, μέχρις ὅτου λάβῃ τὴν σημερινήν του μορφήν.

Εἰς ἐν πρῶτον στάδιον ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἦτο ἡ μήτηρ, ἡ ὅποια ἀπελάμβανε σεβασμοῦ καὶ ὑπακοῆς ἐκ μέρους ὅλων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, διοικοῦσε δὲ τὴν οἰκογένειαν μὲν ἀπόλυτον ἔξουσίαν, ἐνῷ ὁ πατήρ εἶχε δευτερεύοντα ρόλον καὶ ἔμενε ἀμέτοχος τῆς διοικήσεως τῆς οἰκογενείας. ‘Η οἰκογένεια τοῦ τύπου αὐτοῦ ὠνομάζετο μητριαρχική, τὸ σύστημα δὲ διοικήσεως τῆς οἰκογενείας, ὑπὸ διαφόρους κατὰ τόπους μορφάς, ἐδημιουργησε τὸ καλούμενον μητρικὸν δίκαιον.

Εἰς ἐν δεύτερον στάδιον, ἐπειτα ἀπὸ μακρὰν περίοδον ἐξελίξεως, ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐτέθη ὁ πατήρ, ὁ ὅποιος, εἴναι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ οἴκου, διοικεῖ αὐτὸν καὶ ἀσκεῖ ἔξουσίαν τόσον ἐπὶ τῆς συζύγου ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν τέκνων του.

‘Η οἰκογένεια τοῦ τύπου αὐτοῦ ὠνομάσθη Πατριαρχική, ἦτο δὲ κατ’ ἀρχὰς ὑπὸ μορφὴν πολυγαμικήν.

Τελευταῖον στάδιον τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ τὸ σημερινόν, κατὰ τὸ ὅποιον ἡ οἰκογένεια βασίζεται ἐπὶ τοῦ ζεύγους, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὅποίου δὲν ύστεροι αἷμα συγγενές, ἀλλὰ συνδέονται νομίμως, διὰ τοῦ γάμου, στηρίζεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας πίστεως τῶν συζύγων καὶ ἐπὶ τῆς προθέσεως μονίμου συμβιώσεως αὐτῶν.

Σκοπὸς καὶ βάσις τῆς τοιαύτης οἰκογενείας είναι τὰ τέκνα, διὰ τῶν ὅποίων δημιουργεῖται δεσμὸς καὶ μεταξὺ τῶν συζύγων.

‘Ο θεσμὸς τῆς οἰκογενείας λαμβάνει σήμερον ἐπίσημον καὶ ἰερὸν χαρακτήρα μὲ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

Αλλὰ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ γάμος ἔθεωρεῖτο ὡς ἵερὸς θεσμός. Οἱ Ἀρχαῖοι "Ελληνες εἶχον ἴδιαιτέραν Θεότητα, τὸν 'Υ μὲν αἰον. Τὴν οἰκογένειαν, τὴν δποίαν καθίδρυε ὁ 'Υμέναιος, τὴν ἔθετον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Θεᾶς 'Εστίας, τῆς δποίας ἵερὸς βωμὸς ὑπῆρχεν εἰς τὸ κέντρον ἑκάστης κατοικίας.

Ἀργότερον οἱ Ρωμαῖοι ἔθεώρουν ἐπίσης τὸν γάμον ἵερὸν καὶ ἐλάτρευον καὶ οὗτοι τὴν Θεᾶν 'Εστίαν ὡς προστάτιδα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου.

Τέλος ὁ Χριστιανισμὸς ἀνύψωσε τὸν γάμον εἰς ὑπέρτατον σημεῖον καὶ καθίερωσε τοῦτον ὡς μυστήριον. Οὕτω σήμερον ἑκάστη οἰκογένεια ἰδρύεται μὲ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, τὸν δποίον εὐλογεῖ ὁ Θεὸς καὶ περιβάλλει μὲ σεβασμὸν καὶ ἀναγνώρισιν ἡ κοινωνία.

Εἰς τὴν οὕτω δημιουργουμένην οἰκογένειαν ὁ ρόλος τῆς οἰκοδεσποίνης εἶναι ὁ περισσότερον σημαντικός, διότι αὕτη ὡς σύζυγος, ὡς μήτηρ καὶ ὡς ἀδελφὴ ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τῆς οἰκογενείας, ἡ δὲ κατοικία ἀποτελεῖ τὸ βασίλειον αὐτῆς, τὸ δποίον διοικεῖ ὡς ἀπόλυτος κύριος, δίδουσα εἰς αὐτὴν ζωὴν καὶ χάριν.

Ως σύζυγος ἡ οἰκοδέσποινα καθίσταται ἡ σύντροφος τοῦ ἀνδρός, ἡ σύμβουλος καὶ συμπαραστάτις αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ βίου του. Αὔτὴ θὰ παρηγορήσῃ τὸν ἄνδρα τῆς ὅταν πάσχῃ, αὐτὴ θὰ τὸν ἐμψυχώσῃ ὅταν λιποψυχῇ καὶ θὰ τὸν ἐνισχύσῃ εἰς ὅλας του τὰς ἐπιδιώξεις μὲ ἀφοσίωσιν καὶ θέρμην.

Ως μήτηρ θὰ θερμάνῃ μὲ τὴν τρυφεράν της στοργὴν τοὺς νεαρούς βλαστούς τῶν σπλάχνων της καὶ θὰ ἐπιμεληθῇ τῆς πρώτης παιδικῆς ἀνατροφῆς.

Ως ἀδελφὴ ἡ ἀναπληροῖ πολλάκις τὴν μητέρα ὡς σύμβουλος καὶ συμπαραστάτις τῶν ἀδελφῶν της εἰς ὅλας γενικῶς τὰς φάσεις τῆς ζωῆς των καὶ δή ἐπὶ θανάτου τῆς μητρός.

Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ο οἰκογενειακὸς βίος, δηλαδὴ ὁ τρόπος ζωῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ, διὰ νὰ εἶναι ὁμαλὸς καὶ διὰ νὰ δώσῃ τὴν εύτυχίαν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ουζύγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τῶν συζύγων μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν καὶ κοινὴν εὐθύνην.

Τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖ τὴν θεμελίωσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῆς ἀμοι-

βαίς ἀγάπης, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν προσώπων, τὰ δόποια ἐνώνονται. Ἐπὶ πλέον ἡ ὑπαρξίς μιᾶς ἀνέτου κατοικίας συμβάλλει οὐσιαστικῶς εἰς τὸν δμαλὸν καὶ εὐχάριστον τρόπον ζωῆς.

Εἰς τὴν ἀρχαία ‘Ελλάδα δοκιμενειακός βίος ἦτο ἀπλοῦς καὶ εὐχάριστος. Ἡ κατοικία ἦτο πολὺ ἀπλῆ, μὲ δὲ λίγα δωμάτια καὶ ἔναν δροφόν συνήθως. Τὰ ἔπιπλα ἦσαν λιτὰ καὶ αύτά, ὅπως καὶ ἡ τροφή των: λαχανικά, ἐλαῖαι, ἵχθυες καί, κατὰ τὰς ἔορτάς καὶ τὰς θυσίας, κρέας ψητόν. Εἰς τὴν διασκέδασίν των ἡγάπων νὰ πίνουν οἶνον, ἐφρόντιζον δμως νὰ ἀναμιγνύουν τοῦτο μὲ ὕδωρ διὰ νὰ μὴ μεθοῦν καὶ κινδυνεύουν νὰ χάσουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειάν των. ‘Υπῆρχον δμως καὶ πλουσιώτεραι κατοικίαι μὲ πολλὰ δωμάτια καὶ τοιχογραφίας καὶ ἔπιπλα κομψὰ καὶ ἄνετα, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ πλήθος εἰκόνων ἐπὶ ἀγγείων, αἱ δόποιαι δίδουν μὲ λεπτομέρειαν τὴν ζωὴν καὶ βιοθοῦν νὰ καταλάβωμε τὰς συνηθείας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Αἱ γυναῖκες δὲν ἐλάμβανον μέρος εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν, οὔτε παρουσιάζοντο εἰς τὰς συναναστροφάς τῶν ἀνδρῶν. Κατεγίνοντο μὲ τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας καὶ ἐνεφανίζοντο δημοσίᾳ μόνον εἰς τὰς θρησκευτικὰς τελετάς. Αἱ οἰκοδέσποιναι εἶχον πολλὰς ὑπηρετίας, ἐφρόντιζον δὲ καὶ διὰ τὸν καλλωπισμόν των. ‘Ο πατὴρ ἡ οἱ συγγενεῖς ἐδιάλεγον τὸν ἄνδρα, τὸν δόποιον θὰ ἔδινον εἰς τὰς γυναίκας, χωρὶς νὰ τὰς ρωτήσουν.

Εἰς τὴν Ρώμην ἡ οἰκογένεια ἦταν Ἱερὰ σχεδόν: ‘Ο πατὴρ ὡς ἀρχηγὸς αὐτῆς ἔθυσίαζε εἰς τοὺς ἐφεστίους Θεούς, εἰς τὸν βωμὸν τῆς οἰκίας. ‘Ολα τὰ μέλη ἔσεβοντο αὐτὸν καὶ ὑπήκουον εἰς τὰς προσταγάς του. Μεγάλην θέσιν κατεῖχε καὶ ἡ οἰκοδέσποινα. ‘Ἡ κατοικία, γενικῶς καὶ ἡ οἰκογένεια ἦτο εἰς μικρὸς κλειστὸς κόσμος καὶ ἡ ζωὴ του καὶ ἡ κίνησίς του ἐπορεύοντο ἐπὶ αὐστηρῶν κανόνων, τοὺς δόποίους ἐγνώριζον νὰ δρίζουν οἱ ἀρχηγοί τῶν οἰκογενειῶν ὀρθῶς, χάρις εἰς τὰ ἔξαιρετικὰ Ὁργανωτικὰ χαρίσματά των, τὰ δόποια ἀνέδειξαν εἰς λαὸν τοὺς Ρωμαίους.

Ἐκτοτε δοτρόπος ζωῆς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἔλαβε ποικίλας μορφάς.

Σήμερον ἡ ἔξελιξις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἀνακάλυψις πλείστων δόσων μέσων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς διαβιώσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνάγκη μεγαλυτέρας εὐχερείας πρὸς ἀπόκτησιν τούτων, ἐπέφερον τεραστίας μεταβολὰς εἰς τὸν οἰκογενειακὸν βίον.

Οὕτω πλὴν τοῦ πατρὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐργάζωνται καὶ ἔτε-

ρα μέλη τῆς οἰκογενείας, ώς π.χ. ἡ σύζυγος, ἢ καὶ τὰ δυνάμενα νὰ ἐργασθοῦν τέκνα.

“Ολα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐργάζονται διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ γενικοῦ καλοῦ τοῦ οἴκου των μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ εὔημερία καὶ ἡ πρόοδος τῆς οἰκογενείας θὰ ὀφελῇ καὶ τὰ καθ' ἔκαστον ἄτομα.

‘Η διαβίωσις εἰς μίαν ὑγιεινὴν κατοικίαν, διαθέτουσαν καλὸν προσανατολισμόν, ἐπαρκῆ ἀερισμὸν καὶ φωτισμόν, μὲ τοὺς ἀπαραιτήτους κυρίους καὶ βοηθητικούς χώρους, ὑγιεινὴν ὕδρευσιν καὶ ἀποχέτευσιν, ποικίλας ἡλεκτρικὰς συσκευὰς (ἡλεκτρικὴν κουζίνα, θερμοσίφωνα, ἡλεκτρικὸν ψυγεῖον καὶ ἄλλας τοιαύτας συσκευὰς εὐκολίας), ὑγιεινὴν θέρμανσιν καὶ δὴ κεντρικὴν τοιαύτην, ἄνετον ἐπίπλωσιν καὶ γενικῶς πᾶν ὅ, τι εἶναι δυνατὸν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἄνετον ἐν αὐτῇ παραμονήν, παρέχει εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τὴν εὐχέρειαν ἐνὸς ὁμαλοῦ ἀνέτου οἰκογενειακοῦ βίου.

‘Εάν, πλέον τῶν εὐχερειῶν καὶ ἀνέσεων τῆς κατοικίας, ὑφίσταται καὶ ἡ ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν συζύγων μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν καὶ κοινὴν εὐθύνην, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ σύμπνοια μεταξὺ ὅλων τῶν μελῶν της καὶ ὁ παράγων ὑγεία, τότε ὁ οἰκογενειακὸς βίος παρέχει εἰς τὴν οἰκογένειαν τὴν εύτυχίαν.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ ΕΝ ΑΥΤΗ, ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΕΝ ΤΩ, ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩ, ΒΙΩ,

‘Ως ἥδη ἀνεφέρθη οἰκογένεια εἶναι ὁμάς προσώπων συνδεομένων διὰ φυσικῶν ἢ καὶ νομικῶν δεσμῶν, τὰ ὅποια διαβιοῦν εἰς τὴν αὐτὴν στέγην.

Μέλη τῆς οἰκογενείας εἶναι οἱ δύο σύζυγοι (ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ), τὰ τέκνα αὐτῶν, οἱ γονεῖς τῶν συζύγων κ.λπ.

Σήμερον αἱ πλεῖσται οἰκογένειαι εἶναι ὀλιγομελεῖς, ἀποτελούμεναι ἐκ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων, ὁ ὀριθμὸς τῶν ὅποιών ἐλαττοῦται ὀλονὲν καὶ περισσότερον, ἀποφευγομένης πλέον τῆς πολυτεκνίας. Τοῦτο βεβαίως τὸ τελευταῖον εἶναι ἐπιζήμιον τόσον διὰ τὴν οἰκογένειαν ὅσον καὶ διὰ τὸ θέμνος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὸν δρόμον του εἰς τὴν ίστορίαν διὰ τῶν τέκνων του.

‘Η ιεραρχία εἰς τὴν οἰκογένειαν εἶναι δι’ ἡμᾶς καθωρισμένη.

Αρχηγὸς τῆς οἰκογενείας εἶναι ὁ σύζυγος καὶ πατέρ. Οὕτος:

1. Δίδει τὴν πνοὴν διὰ μιὰν καλὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν μὲ τὸ πνεῦμα συντροφικότητος ἔναντι τῆς συζύγου του, μὲ τὴν στοργὴν του ἔναντι τῶν τέκνων του, μὲ τὴν ἀδιάκοπον μέριμναν καὶ ἀγάπην διὰ τὴν οἰκογένειάν του.
2. Εἶναι ύπερθυνος διὰ τὴν ύλικὴν προκοπὴν τῆς οἰκογενείας, τὴν ὅποιαν ἐδημιούργησε.
3. Ἐπειδὴ τὰ καθήκοντα καὶ αἱ εὐθῦναι, τὰς ὅποιας ἀνέλαβεν, εἶναι τεράστιαι, πρέπει νὰ εἴναι εἰς θέσιν νὰ δίδῃ διαρκῶς θάρρος εἰς τὴν οἰκογένειαν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων καὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς ζωῆς.
4. Διὰ τὴν διοίκησιν τῆς οἰκογενείας, δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιεῖται τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν αὐταρχικότητα, ίδιᾳ ἔναντι τῆς συζύγου του.

Ἡ σύζυγος καὶ μήτηρ ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τῆς οἰκογενείας, πρέπει δὲ νὰ ἔχῃ συναίσθησιν τῆς θέσεώς της ἐντὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἐπίγνωσιν τῶν ύψηλῶν της ὑποχρεώσεων. Σήμερον ἡ γυναίκα πρωθήθη εἰς σημεῖον, ώστε νὰ ἔξασφαλίζεται ἡ δυνατότης νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ τεράστια καθήκοντά της ως συζύγου καὶ μητρός. Πᾶσα ύπερβολὴ καὶ τάσις πρὸς μίμησιν τοῦ ἀνδρὸς νοθεύει τὴν φυσικήν της ὑπόστασιν καὶ εἶναι δυνατὸν νὰ δῦνηγήσῃ εἰς ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

Εἰς τὸν ρόλον της ως συζύγου καὶ μητρὸς πρέπει νὰ ἀντεπεξέλθῃ μὲ δύναμιν καὶ ἔντονον προσπάθειαν:

1. Βοηθοῦσα καὶ συμπαρισταμένη τὸν σύζυγον εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ βίου του.
2. Παρέχουσα εἰς τὰ τέκνα τὰς μητρικάς της φροντίδας διὰ τὴν καλὴν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνάπτυξίν των.

Ο πατέρ καὶ ἡ μήτηρ πρέπει νὰ συνεργάζωνται μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν καὶ κοινὴν εὔθυνην διὰ τὴν ἐπίτευξιν τόσον ἐνὸς ὁμαλοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ βελτίωσιν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν παροχὴν εἰς τὰ τέκνα των πάσης βοηθείας.

Τὰ τέκνα πρέπει:

1. Νὰ δεικνύουν πρὸς τοὺς γονεῖς τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμόν.
2. Νὰ ὑπακούουν εἰς αὐτούς.

3. Νὰ ζητοῦν τὰς συμβουλὰς των διὰ πᾶσαν ἐνέργειαν, ὅταν ἀπαιτεῖται αὕτη.

4. Νὰ ζητοῦν τὴν βοήθειάν των εἰς πᾶσαν δύσκολον στιγμήν.

5. Νὰ ἀγαποῦν τοὺς γονεῖς των καὶ νὰ τοὺς φροντίζουν, ὅταν οὗτοι ἔχουν ἀνάγκην.

6. Νὰ μὴ παρέχουν εἰς αὐτοὺς στενοχωρίας καὶ λύπην μὲ τὴν διαγωγήν των.

7. Νὰ θεωροῦν αὐτοὺς ὡς τοὺς καλλιτέρους φίλους.,

8. Ἐναντι τῶν ἀδελφῶν νὰ σέβωνται τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς, νὰ βοηθοῦν τὰς ἀδελφάς των καὶ νὰ ἔχουν ὄμόνοιαν καὶ ἀγάπην μεταξύ των.

“Οταν τὰ ἀνωτέρω τηροῦνται ἀπὸ τὰ μέλη μιᾶς οἰκογενείας, τότε ὁ οἰκογενειακὸς βίος θὰ είναι ἥρεμος καὶ εύχαριστος καὶ η οἰκογένεια θὰ προκόψῃ καὶ θὰ εύτυχῃ.

ΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΜΑΛΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΒΙΟΝ

‘Ως ἡδη ἀνεφέρθη ἡ οἰκοδέσποινα ἔχει βασικὰς εὐθύνας εἰς τὴν οἰκογένειαν ἔναντι τοῦ συζύγου, ὡς σύζυγος, τῶν τέκνων, ὡς μήτηρ ἢ τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἀδελφή.

Αἱ εὐθύναι αὗται συνίστανται:

1. Εἰς τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συμπαράστασιν πρὸς τὸν σύζυγον εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους στιγμάς.

2. Εἰς τὴν ἐπιμελῆ φροντίδα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, σωματικὴν καὶ ψυχικήν, τῶν τέκνων τῆς.

3. Εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν τῆς μητρὸς διὰ τοὺς ἀδελφούς εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τῆς μητρός των.

Πέραν ὅμως αὐτῶν τῶν βασικῶν εὐθυνῶν ἔχει καὶ ἄλλας, ιδιαιτέρας εὐθύνας, διὰ τὴν ἐπίτευξιν ὅμαλοῦ οἰκογενειακοῦ βίου:

Αἱ ἐν λόγῳ εὐθύναι είναι:

1. ‘Η ὄρθη διοίκησις τοῦ οἴκου τῆς.

2. ‘Η διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν τῆς οἰκογενείας.

3. ‘Η κατανομὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος ἀναλογικῶς εἰς τὰς ἐπὶ μέρους ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας.

4. ‘Η σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ τήρησις ἡμερολογίου διαχειρίσεως.

5. ‘Η σύνταξις οἰκιακῶν προγραμμάτων ἔργασίας.

6. Ή προμήθεια τῶν ἀπαραιτήτων εἰς τὴν οἰκογένειαν εἰδῶν.

7. Ή ἀποταμίευσις ἀναλόγου ποσοῦ χρημάτων κατὰ μῆνα διὰ τὴν δημιουργίαν κεφαλαίου καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

8. Ή τακτοποίησις τῆς κατοικίας διὰ τῆς ὄρθης καὶ μὲ τάξιν τοποθετήσεως εἰς τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν ἐπίπλων καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων.

9. Ή καθαριότης καὶ ἡ συντήρησις τῶν ἐπίπλων, τῶν σκευῶν, τῶν ἔνδυμάτων κ.λπ. πρὸς ἀποφυγὴν ταχείας καταστροφῆς τούτων καὶ ἀνάγκης ταχείας ἀντικαταστάσεώς των.

10. Ή χρησιμοποίησις παντὸς μέσου, δυναμένου νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἔργασίαν της καὶ νὰ ἐπιτελέσῃ ταύτην καλλίτερον καὶ μὲ μικρότερον κόπον, λαμβανομένης βεβαίως πάντοτε ὑπ' ὅψιν τῆς οἰκονομικῆς δυνατότητος.

11. Ή παρασκευὴ φαγητῶν καὶ ἡ κανονική, εἰς τὰς ὥρας των, παράθεσις τῶν γευμάτων μὲ τὴν ἀπαιτουμένην δι' ἕκαστον μέλος τροφὴν ἀναλόγως τῆς ἔργασίας, τῆς ἡλικίας, τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως κλπ.

12. Ή ἐκπλήρωσις τῶν κοινωνικῶν ὑποχρεώσεων δι' ἐπισκέψεων, φίλων, συγγενῶν, ἀσθενῶν κλπ., διὰ τῆς παρακολουθήσεως διαλέξεων καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς συλλόγους κοινῆς ὠφελείας.

13. Ή παροχὴ ψυχαγωγίας εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μετὰ τὴν ἔργασίαν των καὶ δυνατότητος καλῆς ἀναπαύσεώς των.

14. Η συμμετοχὴ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας ἐφ' ὅσον ἔργάζεται καὶ ἡ ἴδια καὶ προσπάθεια διὰ τὴν ἔξασκησιν τῶν λοιπῶν καθηκόντων της ὡς οἰκοδεσποίνης ἀνευ ἐπιπτώσεων ἐπὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, δεδομένου ὅτι αἱ εὐθῦναι της δὲν παύουν νὰ ὑφίστανται.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

‘Ως ἀνεφέρθη ἡδη ἡ οἰκοδέσποινα ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τῆς οἰκογενείας, ἡ δὲ κατοικία ἀποτελεῖ τὸ βασίλειον αὐτῆς, τὸ δόποιον διοικεῖ ὡς ἀπόλυτος κύριος.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως νὰ διοικήσῃ καλῶς τὸν οἶκον της πρέπει νὰ ἔχῃ πολλὰ προσόντα, ἥτοι:

1. Νὰ διαθέτῃ καλὴν σωματικὴν ὑγείαν.

2. Νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν μόρφωσιν.

3. Νὰ διέπεται ἀπὸ ἡθικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχάς.
4. Νὰ δύναται νὰ ύπομείνῃ μὲ αὐταπάρνησιν καὶ καρτερίαν πᾶσαν ἀντιξοότητα.
5. Νὰ είναι καλοῦ χαρακτῆρος, εὔσεβής, ἐργαστική, πρόθυμος, ἀξιοπρεπής, φιλόστοργος, χαρούμενη καὶ γελαστή, μὲ δύναμιν θελήσεως καὶ ζωηρὰν ἐπιθυμίαν πρὸς μάθησιν, ἔχουσα σταθερὰν γραμμῆν ζωῆς.

6. Νὰ κατέχῃ τὰς ἀπαραίτητους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις περὶ τῆς διατροφῆς, τῆς νοσηλευτικῆς, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς παιδοκομίας.

Μὲ βάσιν τὰ ἀνωτέρω προσόντα καὶ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διοικήσῃ ὁρθῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς τὸν οἶκον της, πρέπει:

1. Νὰ προγραμματίζῃ ὁρθῶς καὶ ἐγκαίρως τὰς διαφόρους ἐργασίας.
2. Νὰ ἀναθέτῃ τὰς ἐργασίας εἰς τὰ κατάλληλα ἕκαστοτε μέλη τῆς οἰκογενείας, συντονίζουσα ἀναλόγως ταύτας.
3. Νὰ δίδῃ τὰς ὁδηγίας της μὲ ἀκρίβειαν καὶ σαφήνειαν.
4. Νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν της καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀνατεθεισῶν εἰς τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας ἐργασιῶν.
5. Νὰ ἐνθυμῇται, διὰ νὰ δύναται καὶ νὰ ἐλέγξῃ, τὰς ἐργασίας, τὰς ὅποιας πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ, ἢ ἐκείνας, τῶν ὅποιών τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέθεσεν ἥδη. 'Εὰν δὲν διαθέτῃ καλὴν μνήμην, καλὸν είναι νὰ σημειώνῃ ταύτας εἰς ἐν πρόχειρον φύλλον χάρτου ἢ εἰς ἡμερολόγιον.

'Απάσας τὰς ἐνεργείας τῆς οἰκοδεσποίνης πρέπει νὰ διακρίνῃ:

1. 'Η φειδώ, ὡστε νὰ ἀποφεύγεται πᾶσα περιττή δαπάνη, χωρὶς αὕτη νὰ μεταπίπτῃ εἰς τὴν φιλαργυρίαν.

2. 'Η πρόνοια, ὡστε νὰ λαμβάνῃ χώραν ἢ προμήθεια τῶν διαφόρων εἰδῶν ἀνάγκης τὸν κατάλληλον χρόνον (π.χ. τῶν ἐνδυμάτων κατὰ τὰς ἐκπτώσεις), νὰ τοποθετοῦνται ταῦτα εἰς ἀσφαλῆ θέσιν πρὸς ἀποφυγὴν καταστροφῆς των (π.χ. τὰ τρόφιμα νὰ μὴ τοποθετοῦνται εἰς ύγρὸν μέρος ἢ τὰ δυνάμενα νὰ ἀλλοιωθοῦν νὰ τοποθετοῦνται ἐντὸς ψυγείου) καὶ νὰ ἐπισκευάζωνται ἐγκαίρως, πρὶν ἢ φθορὰ καταστῆ μόνιμος καὶ ἀπαιτηθῇ ἀντικατάστασις.

3. 'Η τάξις, ὡστε αἱ ἐργασίαι νὰ είναι καλῶς ρυθμισμέναι, τὰ

διάφορα άντικείμενα πάντοτε εἰς τὴν αὔτὴν θέσιν ὀρθῶς τοποθετη-
μένα, τὰ ἐνδύματα καλῶς τακτοποιημένα, αἱ ἔξοδοι προγραμματι-
σμέναι.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

‘Η οἰκοδέσποινα εἶναι ἔκεινη, ἡ ὅποια διαχειρίζεται τὰ οἰκονο-
μικὰ τῆς οἰκογενείας.

‘Ο σύζυγος ἐργάζεται καὶ καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν
διὰ τὸν προσπορισμὸν χρημάτων, διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ οἰκογένειά του
νὰ διάγῃ βίον ἀξιοπρεπῆ. Πέραν τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας τοῦ συζύγου
ἐσόδων, ὑφίστανται καὶ ὄλλαι πηγαὶ ἐσόδων, ἀναλόγως τῆς δυνα-
τότητος τῆς οἰκογενείας, ὅπως εἶναι ἐνοίκια, εἰσοδήματα ἐξ ἐπιχει-
ρήσεων, ἀγροτικὰ εἰσοδήματα κ.λ.π.

“Ολα τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα τὰ διαχειρίζεται ἡ οἰκοδέσποινα, ἐν
συνεργασίᾳ βεβαίως μετὰ τοῦ συζύγου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας.

Κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει
νὰ ἔχῃ πάντοτε κατὰ νοῦν:

1. “Οτι πρέπει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, ὥστε
νὰ ἐπιτυγχάνῃ μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα χρήματα καλλίτε-
ρον ἀποτέλεσμα.

2. Τὰ ἔξοδα οὐδέποτε νὰ ὑπερβαίνουν τὰ ἔσοδα, καὶ

3. Πάντοτε νὰ ὑφίσταται ἐν περίσσευμα κατὰ μῆνα (ἀποθεμα-
τικόν, βλέπε κατωτέρω).

‘Η φειδὼ, ἡ ὅποια ὡς ἀνεφέρθη ἀνωτέρω, πρέπει νὰ ἀποτελῇ
προσὸν τῆς οἰκοδεσποίνης, εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὴν
καλὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς οἰκογενείας, διότι ἡ σπατάλη
δύναται νὰ ὀδηγήσῃ τὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν καταστροφήν.

‘Αλλὰ ἡ φειδὼ δὲν πρέπει νὰ φθάνῃ εἰς τὴν φιλαργυρίαν, διότι
ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ ἐλάττωμα καὶ μεταπίπτομεν οὕτω εἰς ὄλλην δύσ-
κολον κατάστασιν.

Προκειμένου ἡ οἰκοδέσποινα νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ χρήματα,
τὰ ὅποια διετέθησαν εἰς αὐτήν, κατανέμει ταῦτα ἀναλογικῶς εἰς τὰς
ἐπὶ μέρους ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας καὶ χρησιμοποιοῦσα ὀρθῶς
ἀπλὰς γνώσεις οἰκιακῆς λογιστικῆς, βαδίζει βάσει προϋπολογισμοῦ
καὶ ἀναγράφει πᾶσαν πληρωμὴν εἰς τὸ ήμερολόγιον διαχειρίσεως
τὸ ὅποιον διαθέτει.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΑΝΑΓΚΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Αἱ ἀνάγκαι μιᾶς οἰκογενείας διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας.
Ἄυται εἶναι:

1. Πρῶται ἡ κύριαι ἀνάγκαι: Εἶναι ἐκεῖναι, αἱ ὅποιαι εἶναι ἄκρως ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διαβίωσιν τῆς οἰκογενείας.
Τοιαῦται εἶναι ἡ τροφή, ἡ ἐνδυμασία, ἡ κατοικία κλπ.

2. Δευτερεύουσαὶ ἡ πολυτελείας ἀνάγκαι: Εἶναι ἐκεῖναι, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι ἄκρως ἀπαραίτητοι, ἀλλὰ συμβάλλουν σημαντικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας, ώς εἶναι ἡ μόρφωσις, τὸ θέατρον, ὁ κινηματογράφος, αἱ ἐκδρομαὶ κλπ.

Αἱ ἐν λόγῳ ἀνάγκαι ἀπαιτοῦν τὴν δαπάνην ἀλλοτε ἄλλου ποσοῦ χρημάτων, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας.
Ταῦτα διαιροῦνται:

1. Εἰς σταθερὰ ἔξοδα, ὅπως εἶναι τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας ἢ τὰ ἔξοδα συντηρήσεως ταύτης, ἐπὶ ἴδιοκτήτου τοιαύτης, αἱ δαπάναι καταναλωθέντος ὑδατος, ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, καυσίμων διὰ τὴν θέρμανσιν, ὁ λογαριασμὸς τοῦ τηλεφώνου, οἱ φόροι, ὁ μισθὸς τῆς ὑπηρετίας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν, κλπ.

2. Εἰς ἔξοδα ἔξοπλισμοῦ καὶ ἀνανεώσεως,
ὅπως εἶναι ἡ ἀγορὰ ἐνδυμάτων καὶ ρουχισμοῦ τῆς κατοικίας, ἡ ἀγορὰ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τὰ ἔξοδα ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ἀνωτέρω κλπ.

3. Εἰς τρέχοντα ἔξοδα, ὅπως εἶναι τὰ ἔξοδα διατροφῆς, ψυχαγωγίας, κινήσεως κλπ.

Ἡ ίκανοποίησις τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας γίνεται κατόπιν σκέψεως καὶ βάσει προγραμματισμοῦ, κατὰ πρῶτον μὲν τῶν πρώτων ἡ κυρίων ἀναγκῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τῶν δευτερευουσῶν ἡ πολυτελείας ἀναγκῶν.

Γενικῶς ἡ οἰκοδέσποινα δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ δύο μεθόδους ἐργασίας κατὰ τὴν κατανομὴν τοῦ οἰκογενειακοῦ εἰσοδήματος, δηλαδὴ τὴν μέθοδον τῶν φακέλλων ἡ τὴν μέθοδον τῶν τριῶν στηλῶν.

Ἡ μέθοδος τῶν φακέλλων εἶναι λίαν ἀποτελεσματικὴ καὶ ἀντικαθιστᾶ τὸν κουμπαρά. Κατ' αὐτὴν ἡ οἰκοδέσποινα

έχει μία είκοσάδα περίπου φακέλλων, έκαστος τῶν ὅποίων φέρει ἔξωτερικῶς τὴν ἀνάλογον ἔνδειξιν. Οὗτοι είναι ἐνδεικτικῶς αἱ κάτωθι :

1. Δι' ἐνοίκιον.
2. Διὰ τὸ ὕδωρ.
3. Διὰ τὴν θέρμανσιν.
4. Διὰ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα.
5. Δι' ὄδοιπορικὰ ἔξοδα.
6. Διὰ σχολικὰ ἔξοδα.
7. Διὰ ρουχισμὸν.
8. Διὰ τὸν ἔξοπλισμὸν τῆς κατοικίας.
9. Διὰ τὰς διακοπάς.
10. Διὰ τὴν ψυχαγωγίαν.
11. Δι' ἑκάστην ἐβδομάδα τοῦ μηνὸς (πέντε ἐν συνόλῳ).
12. Διὰ τὸ ἀποθεματικόν.

Κατ' ἀρχὴν τίθενται τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τοὺς φακέλλους, οἱ ὅποιοι ἀντιπροσωπεύουν τὰς πρώτας ἡ κυρίας ἀνάγκας καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τοὺς ὑπολοίπους φακέλλους.

Ἐὰν ὑφίσταται περίσσευμα, τοῦτο κατανέμεται εἰς φακέλλους τῆς προτιμήσεως τῆς οἰκοδεσποίνης ἢ εἰς τὸν φάκελλον τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Κατὰ τὴν μέθοδον τῶν τριῶν στηλῶν ἡ οἰκοδέσποινα κατατάσσει τὰ ἔξοδα εἰς τρεῖς στήλας, ἥτοι εἰς τὴν στήλην τῶν σταθερῶν ἔξόδων, εἰς τὴν στήλην ἔξοπλισμοῦ καὶ ἀνανεώσεως καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν τρεχόντων ἔξόδων, αἱ δὲ πληρωμαὶ ἄρχονται ἐκ τῆς πρώτης στήλης.

Ἐκ τῶν τρεχόντων ἔξόδων προτεραιότητα ἔχουν τὰ ἔξοδα διατροφῆς καὶ ἐνδυμασίας.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

Ἡ οἰκιακὴ λογιστικὴ είναι ἀπλῆ καὶ δύναται νὰ γίνῃ κάτοχος ταύτης οἰδαδήποτε οἰκοδέσποινα. Ἡ γνῶσις τοῦ ἀπλοῦ τούτου θέματος είναι ἀπαραίτητος, διότι ἀνευ προϋπολογισμοῦ καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἐσόδων-ἔξόδων είναι δυνατὸν ἡ οἰκογένεια νὰ καταλήξῃ εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον.

Ἡ οἰκιακὴ λογιστικὴ περιλαμβάνει τὰς γνώσεις διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς οἰκογενείας, τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ

προηγουμένου ἔτους ἢ μηνὸς πρὸς ἔξαγωγὴν συμπερασμάτων, τὴν σύνταξιν τοῦ ἡμερολογίου διαχειρίσεως.

Πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκιακῆς λογιστικῆς ἐπιβάλλεται νὰ τηρῶνται κατὰ τὸ δυνατὸν ἀπλᾶ καὶ μάλιστα εἰς ἐν βιβλίον, τοῦ ὅποιου τὸ ὑπόδειγμα προτείνεται κατωτέρω.

Τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλίον λογιστικῆς δίδει τὴν ίκανοποίησιν εἰς τὴν οἰκοδέσποινα νὰ σκέπτεται, νὰ λογαριάζῃ, νὰ βελτιώνη καὶ νὰ ὀργανώνῃ καλλίτερον τὰς ἀγοράς της.

Εἰς τὴν συνέχειαν παρέχονται ὑποδείγματα, βάσει τῶν ὅποιών αἱ μαθήτριαι δύνανται νὰ συντάξουν εἰς ἐν τετράδιον κατ’ ἀρχὴν ἐν πλῆρες ἡμερολόγιον διαχειρίσεως μιᾶς οἰκογενείας δι’ ἐτος, περιλαμβάνον τὸν προϋπολογισμόν, τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἔτους, τὸν ἐτήσιον πίνακα ἐσόδων-ἐξόδων καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους, ὡστε ἐκάστη μαθήτρια, ὑπὸ τύπου ἀσκήσεως, νὰ συμπληρώνῃ τοῦτο ἐκάστοτε, ἀναλόγως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς οἰκογενείας τῆς ἢ εἰκονικῶς.

ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

‘Ο προϋπολογισμὸς ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς ὀρθῆς χρησιμοποιήσεως τῶν διατιθεμένων εἰς τὴν οἰκοδέσποινα χρημάτων, ὡστε νὰ ἀποφευχθῇ μία ὑπέρμετρος δαπάνη, ἐφ’ ὅσον τὰ ἔσοδα δὲν ἐπιτρέπουν τοῦτο.

Είναι ὁ προϋπολογισμὸς εἰς πίναξ, εἰς τὸν ὅποιον ἀναγράφονται ἀριστερά, εἰς μίαν στήλην, τὰ ἔσοδα, καὶ δεξιά, εἰς ἑτέραν στήλην, τὰ πιθανὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας.

‘Ο προϋπολογισμὸς συντάσσεται συνήθως δι’ ἐτος, δύναται ὅμως νὰ συνταχθῇ καὶ δι’ ἐνα μῆνα, μίαν ἑβδομάδα ἢ καὶ διὰ μίαν ἥμέραν.

‘Ο ἐτήσιος προϋπολογισμὸς ἔχει τὸ πλεονέκτημα, ὅτι ἡ οἰκοδέσποινα δύνανται νὰ αὐξήσῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὰς δαπάνας ἐκάστου μηνὸς ἢ νὰ ἐπιβαρύνῃ ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους ἀναλόγως.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν στήλην καταγράφονται τὰ ἔσοδα κατὰ σειράν, ἥτοι ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ πατρὸς καὶ ἑτέρων προσώπων τῆς οἰκογενείας, ἐφ’ ὅσον ἐργάζονται καὶ ἑτερα μέλη ταύτης, τὰ ἔσοδα ἐξ ἐνοικίων ἢ ἐξ ἐπιχειρήσεων, οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων κλπ.

Εἰς τὴν δεξιὰν στήλην καταγράφονται τὰ ἔξοδα, καὶ δὴ κατ’ ἀρχὴν τὰ σταθερὰ τοιαῦτα, (ἐνοίκιον κατοικίας, καύσιμα διὰ τὴν θέρ-

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ
'Ετήσιος μισθός πατρός		'Ενοίκιον κατοικίας
'Ετήσιος μισθός συζύγου		Καύσιμα διά θέρμανσιν
'Ενοίκια ἐξ οἰκοδομῶν		'Ηλεκτρικὸν ρεῦμα
Τόκοι ἐκ καταθέσεων		'Υδωρ
'Εσοδα ἐξ ἐπιχειρήσεων		Τηλέφωνον
		'Εξοδα αὐτοκινήτου
		'Αγορὰ ἐπίπλων
		'Αγορὰ ἑτέρων εἰδῶν
		Τροφὴ
		'Ενδυμασία
		Ψυχαγωγία
		'Αποταμίευσις
Σύνολον		Σύνολον

μανσιν, ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, ὕδωρ, τηλέφωνον, ἔξοδα αὐτοκινήτου κλπ.), τὰ ἀπαιτούμενα ἔξοδα διὰ τὸν ἔξοπλισμὸν καὶ τὴν ἀνανέωσιν ἐπίπλων, σκευῶν καὶ ἐνδυμάτων καὶ τέλος τὰ τρέχοντα ἔξοδα μὲ δῶσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἀκρίβειαν. Ἐπὶ πλέον εἰς τὴν στήλην αὐτῆν περιλαμβάνεται καὶ τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον προϋπολογίζεται ὅτι θὰ παραμείνῃ πρὸς ἀποταμίευσιν.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Τὸ ήμερολόγιον διαχειρίσεως περιλαμβάνει ἀναλυτικὰ τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας δι' ἑκάστην ήμέραν, κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἔτος.

Δι' ἑκάστην ήμέραν καὶ διὰ τὸν μῆνα ὀλόκληρον διατίθενται δύο σελίδες τοῦ ήμερολογίου.

Εἰς ἑκάστην ἀριστερὰν σελίδα τοῦ ήμερολογίου ἀναγράφονται τὰ ἔσοδα κατὰ πηγὴν καὶ ήμέραν λήψεως, ὡς καὶ τὰ σύνολα, ὅριζον-

τίως δι' έκάστην ήμέραν, καθέτως κατά πηγήν, εἰς τὸ κάτω δεξιὸν δὲ ἄκρον τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἐσόδων.

Εἰς έκάστην δεξιὰν σελίδα τοῦ ήμερολογίου ἀναγράφονται τὰ ἔξοδα κατὰ κατηγορίαν καὶ ήμέραν, ώς καὶ τὰ σύνολα δριζοντίως δι' έκάστην ήμέραν, καθέτως κατὰ κατηγορίαν, εἰς τὸ κάτω δεξιὸν δὲ ἄκρον τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἐξόδων.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΣΟΔΩΝ - ΕΞΟΔΩΝ

Εἰς τὸ τέλος έκάστου ἔτους συντάσσεται ὁ ἑτήσιος πίνακς ἐσόδων-ἐξόδων δι' ὀλόκληρον τὸ ἔτος διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς τελευταίας δριζοντίου στήλης τῶν συνόλων τῶν ἐσόδων (εἰς τὴν ἀριστερὰν σελίδα) καὶ τῶν ἐξόδων (εἰς τὴν δεξιὰν σελίδα).

Οὕτω ἡ τελευταία κάθετος στήλη τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων δίδει τὰ σύνολα ἐσόδων κατὰ μῆνα, ἐνῷ, ἡ τελευταία κάθετος στήλη τοῦ πίνακος τῶν ἐξόδων δίδει τὰ σύνολα τῶν ἐξόδων κατὰ μῆνα.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΣΟΔΩΝ

MHN	Μισθὸς	Ένοικον	Τόκοι ἢ καταθέσεων	Ἐσοδα ἐξ ἐπιχειρήσεων				ΣΥΝΟΛΟΝ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ								
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ								
ΜΑΡΤΙΟΣ								
ΑΠΡΙΛΙΟΣ								
ΜΑΐΟΣ								
ΙΟΥΝΙΟΣ								
ΙΟΥΛΙΟΣ								
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ								
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ								
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ								
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ								
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ								
ΣΥΝΟΛΟΝ								

Ε Σ Ο Δ Α

Ημέραι	Μισθός	Μισθός υπού	"Εσοδα εξ ένοτκων	Τόκοι έκ καταθέσεων	"Εσοδα εξ έπιγερήσεων
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					
28					
29					
30					
31					
Σύνολον					

ΕΞΟΔΑ

Ημέραι	Ένοικοι								Σύνολον
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
Σύνολον									

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΙΝΑΞ ΕΞΟΔΩΝ

MΗΝ	Ένοικου	Φᾶς	Υδωρ	Τηλέφωνον	Διατροφή			ΣΥΝΟΛΟΝ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ								
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ								
ΜΑΡΤΙΟΣ								
ΑΠΡΙΛΙΟΣ								
ΜΑΐΟΣ								
ΙΟΥΝΙΟΣ								
ΙΟΥΛΙΟΣ								
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ								
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ								
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ								
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ								
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ								
ΣΥΝΟΛΟΝ								

Έν συνεχείᾳ, μετά τὰς ἀθροίσεις, ἡ τελευταία ὁριζοντία στήλη τοῦ ἑτησίου πίνακος παρέχει τὰ σύνολα τῶν ἐσόδων κατὰ πηγὴν καὶ τῶν ἔξόδων κατὰ κατηγορίαν.

Τέλος, εἰς τὸ κάτω δεξιὸν ἄκρον τοῦ πίνακος τῶν ἐσόδων διδεται τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους, ἐνῷ εἰς τὸ κάτω δεξιὸν ἄκρον τοῦ πίνακος τῶν ἔξόδων δίδεται τὸ γενικὸν σύνολον τῶν ἔξόδων τοῦ ἔτους.

ΕΤΗΣΙΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μὲ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους καὶ ὅταν πλέον συμπληρωθῇ ὁ ἑτησίος πίναξ ἐσόδων - ἔξόδων, συντάσσεται ὁ ἀπολογισμός τοῦ ἔτους, ὁ ὅποιος περιλαμβάνει ὅσα στοιχεῖα καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ώρισμένα ποσά, τὰ ὅποια εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐτέθησαν κατὰ πρωσέγγισιν, τώρα ἀναγράφονται

ΕΣΟΔΑ	ΕΞΟΔΑ
*Έτησιος μισθός πατρός	*Ένοικιον κατοικίας
*Έτησιος μισθός συζύγου	Καύσιμα διά θέρμανσιν
*Ένοίκια έξι οίκοδομών	*Ηλεκτρικόν ρεῦμα
Τόκοι ἐκ καταθέσεων	*Υδωρ
*Έσοδα έξι έπιχειρήσεων	Τηλέφωνον
	*Έξοδα αύτοκινήτου
	*Άγορά έπιπλων
	*Άγορά έτέρων εἰδῶν
	Τροφή
	*Ένδυμασία
	Ψυχαγωγία
	*Αποταμίευσις
Σύνολον	Σύνολον

βάσει τῶν κρατηθέντων εἰς τὸ ἡμερολόγιον διαχειρίσεως στοιχείων,
ἐπακριβῶς.

Ο ἀπολογισμὸς εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν οἰκοδέσποινα:

1. Διὰ νὰ ἔχαγάγῃ συμπεράσματα.
2. Διὰ νὰ συντάξῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐπομένου ἔτους περικόπτουσα ἢ αὐξάνουσα τὰ προβλεπόμενα δι' ἔκάστην κατηγορίαν ἔξόδων κονδύλια.
3. Διὰ νὰ δώσῃ στοιχεῖα διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐτησίας δηλώσεως εἰς τὴν ἔφορίαν, ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται τοιαύτη δήλωσις.

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ

*Α ποθεματικὸν καλεῖται τὸ κατὰ μέρος τιθέμενον, τὸ ἀποταμιεύσμενον ποσὸν χρημάτων.

‘Η οίκοδέσποινα εύθυς ώς λάβη εἰς χεῖρας της τὰ ἔσοδα τοῦ μηνός, διαχωρίζει ἐν μέρος τούτων, τὸ ὄποιον τοποθετεῖ ώς ἀποθεματικόν. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ εἴναι κατώτερον τοῦ 1)10 τῶν ἔσόδων.

Τὸ ἀποθεματικὸν χρησιμεύει δι’ ἕκτακτα ἔξοδα, ώς π.χ. δι’ ἵστροφαρμακευτικὴν περιθαλψιν, δι’ ἀγορὰν εἰδῶν, τῶν ὅποιων ἡ ἀνάγκη ἀνέκυψεν ἐπίμονος, ἢ δι’ ἔτερα ἔξοδα, ώς π.χ. διὰ τὰς διακοπὰς τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ διὰ δυσκόλους ἡμέρας, κατὰ τὰς ὅποιας διὰ πατήρα δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ.

Τέλος τὸ ἀποθεματικὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὅταν σχηματίσῃ ίκανὸν κεφάλαιον διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῆς οἰκογενείας, διὰ τῆς ἀγορᾶς π.χ. κατοικίας καὶ γενικῶς διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς θέσεως αὐτῆς.

ΟΙΚΙΑΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ οίκοδέσποινα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ώς οἰκοκυρὰ νὰ μὴ πελαγοδρομῇ ἐκ τῆς μιᾶς ἐργασίας εἰς τὴν ἄλλην ἢ διὰ νὰ μὴ ἀπομένουν ἐργασίαι διὰ τὴν ἐπομένην ἢ καὶ χωρὶς νὰ ἐκτελεσθοῦν ἢ διὰ νὰ κερδίζῃ χρόνον κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν των, ἐπιβάλλεται νὰ καταρτίσῃ οἰκιακὰ προγράμματα ἐργασίας.

Τὰ ἐν λόγῳ προγράμματα πρέπει νὰ συνταχθοῦν βάσει τῶν κάτωθι στοιχείων:

1. Νὰ ληφθοῦν ὑπ’ ὅψιν αἱ διαθέσιμοι ὥραι ἐργασίας καθ’ ἑκάστην τήμεραν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ ψυχαγωγίαν καὶ ἀναπτασιν ὥρῶν, ώς καὶ αἱ ἀργίαι.

2. Νὰ ρυθμισθοῦν τὰ προγράμματα, ὡστε αἱ ὥραι ψυχαγωγίας καὶ ἀναπταύσεως νὰ συμπίπτουν πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν ὑπολοίπων μελῶν τῆς οἰκογενείας.

3. Νὰ προϋπολογισθῇ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος δι’ ἑκάστην προγραμματισθεῖσαν ἐργασίαν δι’ ἐπανειλημένων χρονομετρήσεων, ὡστε τὸ πρόγραμμα νὰ εἴναι ἐφαρμόσιμον.

4. Νὰ ὑφίσταται συνδυασμὸς ἐργασιῶν, δυναμένων νὰ ἐκτελεσθοῦν ταυτοχρόνως.

5. Νὰ μὴ περιλαμβάνωνται πολλαὶ κατὰ σειρὰν ἐπίπονοι ἐργασίαι, ἀλλὰ νὰ ἐναλλάσσωνται μὲ ἐλαφρὰς τοιαύτας.

6. Νὰ ὑφίσταται ἀλληλουχία καὶ λογική σειρὰ ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ὅταν ἀπαιτήται τοιαύτη.

‘Η δρθή ἐκτέλεσις τῶν προγραμμάτων ἀπαιτεῖ προσπάθειαν

εντονον μόνον κατά τὸν πρῶτον χρόνον ἐφαρμογῆς των, ἐνῷ μετὰ ἀπὸ ἐν χρονικὸν διάστημα, λόγω κτωμένης συνηθείας, λαμβάνει χώραν ἀνέτως.

Εἰς τὰ οἰκιακὰ προγράμματα ἐργασίας περιλαμβάνονται ἀπασιαι αἱ ἐργασίαι, ἡτοι ἡ συντήρησις καὶ ἡ καθαριότης τῆς κατοικίας, ἡ δόποια ἀποτελεῖ πρώτιστον μέλημα ἑκάστης οἰκοκυρᾶς, ἡ συντήρησις καὶ ἡ καθαριότης τῶν ἐνδυμάτων καὶ τοῦ οἰκιακοῦ ρουχισμοῦ, ἡ προμήθεια καὶ ἡ παρασκευὴ τῶν τροφίμων κλπ.

Πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν οἰκιακῶν προγραμμάτων ἐργασίας ἀπαιτοῦνται διάφορα μέσα, τὰ δόποια ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ προβλέψῃ καὶ νὰ προμηθευθῇ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τῆς οἰκογενείας, ὥστε ἡ ἐργασία νὰ καθίσταται ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον εύκολος καὶ ἄνετος.

Οὕτω διὰ μίαν ἰδαινικὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν ἀπαιτοῦνται ἡλεκτρικὸν πλυντήριον, ἡλεκτρικὴ σκούπα, ἡλεκτρικὴ κουζίνα, ἡλεκτρικὸς ἀναμικτήρ (μίξερ) καὶ ἄλλαι συσκευαὶ οἰκιακῆς χρήσεως, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα δευτερευούσης σημασίας κατὰ πρώτην ἐκτίμησιν, ἀλλ’ οὐσιώδους τοιαύτης διὰ τὴν οἰκοδέσποιναν.

Πάντα ὅμως ταῦτα καὶ δὴ τὰ τόσον διὰ τὴν οἰκοκυρὰν χρήσιμα μικροπράγματα πρέπει νὰ είναι τοποθετημένα πάντοτε εἰς τὴν θέσιν των καὶ νὰ τίθενται ἐκ νέου εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν χρησιμοποίησίν των, διὰ νὰ μὴ χάνεται πολύτιμος χρόνος διὰ τὴν ἀνεύρεσίν των.

Τὰ οἰκιακὰ προγράμματα ἐργασίας είναι ἡμερήσια, ἔβδομαδιαῖα καὶ ἐτήσια.

*Ημερήσιον πρόγραμμα ἐργασίας

Αἱ ἡμερήσιαι ἐργασίαι προγραμματίζονται ἀπὸ τὴν οἰκοκυρὰν βάσει τῶν χώρων τῆς κατοικίας, τῶν ἀναγκῶν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, τῶν διατιθεμένων μέσων. Κατωτέρω παρέχεται ἐνδεικτικῶς πρόγραμμα ἡμερήσιων ἐργασιῶν τῆς οἰκοκυρᾶς:

- 7.00 'Η οἰκοκυρά ἐγείρεται καὶ μετ' αὐτῆς ἐγείρονται καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας.
- 7.00- 7.15 Πάντες πλύνουν τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς ὀδόντας των, κτενίζονται καὶ ἐνδύονται ἀναλόγως ἕκαστος.
- 7.15- 7.30 'Η οἰκοκυρά, ἀφοῦ περιποιηθῇ τὸν ἑαυτόν της ταχύτερον τῶν ἄλλων, ἀφήνει αὐτοὺς νὰ ἐνδύωνται καὶ προβαίνει εἰς τὴν προετοιμασίαν τοῦ προγεύματος.

- 7.30- 8.00 Λαμβάνει χώραν τὸ πρόγευμα.
- 8.00- 8.15 Πλύνονται τὰ σκεύη τοῦ προγεύματος.
- 8.15- 8.30 Ἀνοίγονται τὰ παράθυρα πρὸς ἀερισμὸν καὶ τοποθε-
τοῦνται πρὸς ἀερισμὸν τὰ κλινοσκεπάσματα.
- 8.30- 9.30 Ἡ οἰκοκυρὰ ἔξερχεται καὶ προβαίνει εἰς τὴν προμήθειαν
τῶν εἰδῶν διατροφῆς.
- 9.30-10.00 Καθαρίζεται τὸ μαγειρεῖον (σκούπισμα, σφουγγάρι-
σμα, ξεσκόνισμα).
- 10.00-10.30 Προετοιμάζεται τὸ φαγητὸν καὶ τίθεται εἰς τὴν πυράν
ἢ τὸν φοῦρνον.
- 10.30- 1.00 Παρακολουθεῖ τὸ φαγητόν, ταυτοχρόνως ὅμως καὶ
κατὰ σειρὰν ἀσχολεῖται μὲ τὸ σκούπισμα τῶν δωμα-
τίων, τὸ ξεσκόνισμα τῶν ἐπίπλων, τὸ στρώσιμον τῶν
κλινῶν, τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν τακτοποίησιν τοῦ
λουτροῦ, τοῦ ἀποχωρητηρίου καὶ τῶν διαδρόμων,
τὸ σιδέρωμα ρούχων ἢ τὴν πλύσιν κλπ.
- 1.00- 1.30 Προετοιμασία τῆς τραπέζης διὰ τὸ γεῦμα.
- 1.30- 2.00 Γεῦμα.
- 2.00- 2.30 Πλύσιμον τῶν εἰδῶν ἑστιάσεως καὶ τακτοποίησις τρα-
πέζης καὶ μαγειρείου.
- 2.30- 4.30 Ἀνάπτασις.
- 5.00- 7.30 Ἔξοδος τῆς οἰκοκυρᾶς δι' ἐπισκέψεις, ὅγορὰν ἀναγκαίων
διὰ τὴν οἰκογένειαν εἰδῶν ἐνδύσεως ἢ τροφίμων διὰ
τὴν ἐπομένην (ὅπότε δὲν ὑπάρχει λόγος ἔξόδου διὰ
προμηθείας τὴν πρωῖαν), ἀπασχόλησις μὲ οἰκιακὰς
ἐργασίας (ἢ ράψιμον, σιδέρωμα).
- 7.30- 8.00 Προετοιμασία διὰ τὸ δεῖπνον.
- 8.00- 8.30 Δεῖπνον.
- 8.30- 9.00 Πλύσιμον τῶν εἰδῶν ἑστιάσεως καὶ τακτοποίησις τῆς
τραπέζης καὶ τοῦ μαγειρείου.
- 9.00-11.30 Ἔξοδος μετὰ τοῦ συζύγου διὰ ψυχαγωγίαν (περίπα-
τος, κινηματογράφος κλπ.) ἢ παραμονὴ μετὰ τῶν
ύπολοιπων μελῶν τῆς οἰκογενείας οἵκοι διὰ συζήτη-
σιν, παρακολούθησιν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, τη-
λεοράσεως κλπ.
- 12.00 Ὑπνος.

‘Εβδομαδιαῖον πρόγραμμα ἐργασίας

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι ἐργασίαι ἔχουν σκοπὸν τὴν καλλιτέραν συντήρησιν καὶ καθαριότητα τῶν χώρων τῆς κατοικίας. Οὕτω μίαν ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος συντηροῦνται καὶ καθαρίζονται οἱ χῶροι ὑποδοχῆς, ἄλλην ἡμέραν τὰ ὑπνοδωμάτια, ἄλλην ἡμέραν οἱ κοινόχρηστοι χῶροι (λουτρόν, ἀποχωρητήριον κλπ.), ἄλλην ἡμέραν τὸ μαγειρεῖον. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον χωρὶς μεγάλον κόπον, διότι ὅλη ἡ κατοικία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῇ καλῶς εἰς μίαν ἡμέραν, ἐπιτυγχάνει τὴν ἐπιθυμητὴν καθαριότητα. Βεβαίως, ταυτοχρόνως καὶ πρὶν ἀρχίσῃ τὴν ἑβδομαδιαῖαν δι’ ἕκαστον χῶρον ἀπασχόλησιν, διενεργεῖ τὰς καθιερωμένας ἡμερησίας ἐργασίας.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον πρόγραμμα ἐργασίας, καθορίζονται καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἐκδηλώσεις, ἡ ψυχαγωγία, ὡς καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις τῆς οἰκογενείας.

‘Ετήσιον πρόγραμμα ἐργασίας

Τοῦτο περιλαμβάνει χονδρικῶς, ἀνευ λεπτομερειῶν, τὸν πρόγραμματισμὸν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῆς οἰκογενείας δι’ ἓν ἔτος.

Οὔτω προγραμματίζεται ὁ χρόνος τῶν διακοπῶν καὶ ἡ λῆψις ἀδειῶν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείσις ἐκ τῶν ἐργασιῶν των, αἱ ἐργασίαι, αἱ ὅποιαι ἀπαιτοῦνται μὲ τὴν ἔναρξιν ἐκάστης νέας ἐποχῆς, ἢτοι ἐργασίαι ἀνοίξεως, περὶ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς οἰκογενείας διὰ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα καὶ τὴν διαβίωσιν κατὰ τὸ θέρος, ἐργασίαι φθινοπωριναὶ διὰ τὴν δημιουργίαν εὐχαρίστου διαβιώσεως κατὰ τὸν χειμῶνα, κλπ.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΝ ΕΙΔΩΝ

‘Η οἰκοδέσποινα ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς προμηθείας τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν οἰκογένειαν εἰδῶν.

Γενικῶς, ὡς ἥδη ἀνεφέρθη, πρέπει πάντοτε νὰ προσπαθῇ μὲ κατὰ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα χρήματα νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὸ δυνατὸν καλλίτερον ἀποτέλεσμα.

Πλέον τούτου πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ’ ὄψιν της ὅτι τὰ περισσότερον ἀκριβὰ εἰδῆ δὲν εἶναι πάντοτε καὶ τὰ καλλίτερα. ‘Η ποιότης

δὲν ἔχει πάντοτε σχέσιν μὲ τὴν τιμήν. Ἡ μεγάλη τιμὴ δὲν εἶναι πάντοτε ἐγγύησις ποιότητος.

Πᾶσα προμήθεια, ὅσον ἀπαραίτητος καὶ ἐὰν εἶναι αὔτη, πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν οἰκονομικὴν εὐχέρειαν τῆς οἰκογενείας.

Ίδιαιτέρως καὶ δι' ὅλας τὰς προμηθείας ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ προτιμᾶ καὶ νὰ ἀγοράζῃ προϊόντα Ἑλληνικῆς κατασκευῆς, δεδοῦχουσα κατὰ νοῦν ὅτι οὕτω ἐνισχύεται ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐφθασε σήμερον εἰς τὴν εύχάριστον θέσιν νὰ παράγῃ προϊόντα ὅχι ἀπλῶς ὅμοια, ἀλλὰ πολλάκις καὶ καλλίτερα τῶν ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ εἰσαγομένων.

Τὰς προμηθείας πρέπει νὰ διέπῃ ἡ σύνεσις, ἡ φειδὼ καὶ ἡ προσοχὴ.

Αναλόγως μὲ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν διαφόρων εἰδῶν, ἡ ἀξία τῶν χρημάτων εἶναι διάφορος εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς οἰκοδεσποίνης.

Οὕτω ἐν ἑκατοντάδραχμον ἀξίζει 150 δραχμὰς εἰς χεῖρας μιᾶς λογικῆς οἰκοδεσποίνης ἢ 50 δραχμὰς εἰς χεῖρας μιᾶς ἀπερισκέπτου.

Προμήθεια εἰδῶν διατροφῆς

Γενικῶς ἡ προμήθεια τῶν τροφίμων διενεργεῖται εἰς δύο στάδια:

Εἰς πρῶτον στάδιον, κατὰ μεγάλα σχετικῶς διαστήματα (ἀνὰ δεκαπενθήμερον ἢ μῆνα), διενεργεῖται ἡ προμήθεια τῶν δυναμένων νὰ διατηρηθοῦν εἰδῶν, ως π.χ. σακχάρεως, καφέ, ὄρυζης, ζυμαρικῶν, σάπωνος, ἀπορρυπαντικῶν κλπ.).

Εἰς δεύτερον στάδιον, καθημερινῶς ἢ ἀνὰ 2-3 ἡμέρας ἐπὶ ύπαρξης ψυγείου τῶν ταχέως ἀλλοιουμένων εἰδῶν, ως π.χ. κρέατων, ἵχθυων, φρούτων, λαχανικῶν κλπ.

Ἡ ἀγορὰ παντὸς εἴδους τροφίμων εἰς ποσότητας, ἐφ' ὅσον διατίθεται ψυγείον ἢ ἡ ἀγορὰ εἰς ποσότητας τῶν τροφίμων, τὰ ὅποια δὲν ὑφίστανται ἀλλοιώσαν διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν σχετικῶς διάστημα ἐναποθήκευσιν παρέχει οἰκονομίαν διὰ τὴν οἰκοδέσποιναν.

Ἡ προμήθεια τῶν εἰδῶν διατροφῆς καὶ τῶν ἀπορρυπαντικῶν, ως καὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν, παρέχουν σημαντικὴν οἰκονομίαν, ὅταν ἡ προμήθειά των λαμβάνη χώραν ἐκ τῶν εἰδικῶν μεγάλων καταστημάτων (Super Market).

Γενικῶς μία ἀπερίσκεπτος οἰκοδέσποινα ἔξερχεται βιαστικὴ διὰ ἀγοράσῃ τρόφιμα, παίρνει ἀπὸ τὸν παντοπώλη τὰ ἀκριβώτερα

ἀπὸ τὸν κρεοπώλην ὅ,τι βρῆ, ἀπὸ τὸν μανάβη ὅ,τι λαχανικὸν ἢ φροῦτο ιδῆ, χωρὶς νὰ σκέπτεται τὴν ἐποχήν.

Αντιθέτως, μία λογικὴ οἰκοδέσποινα καταρτίζει τὸ πρόγραμμα φαγητοῦ δλοκλήρου τῆς ἐβδομάδος, ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὰς τιμάς, ἔλεγχει τὰς ζυγίσεις, ἀγοράζει ἕκαστον εἶδος εἰς τὴν ἐποχήν του, τοποθετεῖ εἰς κατάλληλον μέρος τὰ τρόφιμα (ψυγεῖον ἢ ἔρμαρια) καὶ χρησιμοποιεῖ ἐπωφελῶς ἑκεῖνα, τὰ ὅποια ἔστω καὶ εἰς μικρὰς ποσότητας περισσεύουν.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων ἀπαιτεῖται ἀκόμη προσοχὴ τόσον εἰς τὴν ποιότητα, ὅσον καὶ εἰς τὸ ζύγισμα.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν τροφίμων ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ εἴναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τοὺς νωποὺς ἵχθεῖς, τὸ καλὸν κρέας, τὸ ὄριμον φροῦτο.

Ιδιαιτέρως τὰ λαχανικὰ μὲ τὰ μαραμένα φύλλα ἢ μὲ τὸ πολὺ υδωρ, διὰ νὰ φαίνωνται δροσερά, ἐπηρεάζουν σημαντικῶς τὸ βάρος.

Εἰς τὰ ἀξίας τρόφιμα μιὰ χονδρὴ σακκούλα ἢ χονδρός χάρτης συσκευασίας αὐξάνει τὸ κόστος σημαντικῶς. Μιὰ χονδρὴ σακκούλα ζυγίζει 25 περίπου γραμμ. καὶ μία ἐφημερίδα περὶ τὰ 55 γραμμ.

Ἡ ἀγορὰ τροφίμων κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἐμφανίσεώς των εἰς τὴν ἀγορὰν δὲν εἴναι συμφέρουσα, λόγῳ τῶν ύψηλῶν τιμῶν, ὑπὸ τὰς ὅποιας διατίθενται.

Τὰ προμηθεύομενα τρόφιμα πρέπει νὰ ἐναποτίθενται εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀλλοιώσις καὶ ἡ ἀπόρριψις τούτων.

Ἡ γνῶσις τῆς θρεπτικῆς ἀξίας τῶν διαφόρων τροφίμων δίδει τὴν δυνατότητα εἰς τὴν οἰκοδέσποινα νὰ ἀντικαταστήσῃ ἀκριβὰ τρόφιμα μὲ ἐφημένα.

Οὕτω τὸ βιούτυρον γάλακτος δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μὲ φυτικὸν ἔλαιον, οἱ ἀκριβοὶ ἵχθυες (μπαρμπούνια, λιθρίνια) μὲ εύθυνούς (μαρίδα, γόπτα), τὰ νωπὰ κρέατα μὲ τὰ κατεψυγμένα ἢ κονσερβοποιημένα.

Προμήθεια εἰδῶν ἐνδύσεως, οἰκιακῶν συσκευῶν κλπ.

“Υφίστανται διάφοροι τρόποι προμηθείας τῶν εἰδῶν μιᾶς οἰκογενείας.

Εἰς τρόπος εἴναι ἡ ἀγορὰ τούτων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους κεχωρισμένως δι' ἕκαστον εἶδος, εἰς ἀντικατάστασιν φθαρέντων εἰδῶν ἢ ὡς νέα προμήθεια:

“Ετερος τρόπος είναι ή προμήθεια πολλών εἰδῶν ταυτοχρόνως, άφοῦ συγκεντρωθῆ ἐν ίκανοποιητικὸν ποσὸν χρημάτων ἐκ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν καὶ ἐφ' ὅσον προτιμηθῆ ἡ ἐποχὴ τῶν ἔκπτώσεων θὰ ὑπάρξῃ σημαντικὴ οἰκονομία διὰ τὴν οἰκοδέσποιναν.

Αἱ πληρωμαὶ πρέπει νὰ λαμβάνουν χώραν κατὰ τὸ δυνατὸν τοῖς μετρητοῖς, ἀποφευγομένων τῶν τόσον συνηθιζομένων σήμερον δόσεων, διότι τὰ εἰδη ἐπιβαρύνονται σημαντικῶς (μέχρι 30%).

Εἰς περίπτωσιν χρησιμοποιήσεως τῆς μεθόδου τῶν δόσεων πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ προμήθεια ἑτέρων εἰδῶν πρὶν ἢ ἔξι φληθοῦν τὰ προηγούμενα τοιαῦτα.

‘Η προμήθεια τῶν εἰδῶν ἐνδύσεως πρέπει νὰ λαμβάνῃ χώραν ἔγκαιρως, τὴν ἄνοιξιν τῶν θερινῶν καὶ τὸ φθινόπωρον τῶν χειμερινῶν.

Πρὸ μιᾶς σημαντικῆς ἀγορᾶς ἀπαιτεῖται περίσκεψις καὶ ὑπολογισμὸς τῶν δαπανῶν συντηρήσεως, π.χ. πρὸ τῆς ἀγορᾶς ἐνὸς ἡλεκτρικοῦ καλοριφέρ ἀπαιτεῖται ὑπολογισμὸς τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων διὰ τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, τὸ ὅποιον θὰ καταναλίσκῃ, ἀλλὰ καὶ περίσκεψις διὰ τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἕκτασιν χρησιμοποιήσεως.

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙΣ

‘Η ἀποταμίευσις ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας ἀρετὰς τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦτο, διότι ἡ σπατάλη τῶν πλεοναζόντων ἀγαθῶν ὀδηγεῖ τὸν ἀνθρωπὸν εἰς τὰ μεγαλύτερα τῶν ἐλαττωμάτων, ἐνῷ δὲ ἀποταμιεύων τὰ πλεονάζοντα ἀγαθὰ θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του κατὰ τὰς περιόδους τῆς στερήσεως ὅλα τὰ βιοτικὰ μέσα καὶ δὲν θὰ ἀναγκασθῇ οὕτε νὰ κλέψῃ, οὕτε νὰ ἀπατήσῃ, οὕτε γενικῶς νὰ κατέληθῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς κακῆς συναλλαγῆς.

‘Ο ἀνθρωπὸς, εἴτε ως ἄτομον, εἴτε ως οἰκογενειάρχης, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν καὶ πρὸς τὸν ἑαυτόν του καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους νὰ ἀποταμιεύῃ, διότι μόνον διὰ τῶν ἴδιων του οἰκονομιῶν δὲν θὰ γίνη δοῦλος τῶν σκληρῶν περιστάσεων, οὕτε θὰ ἔξαρτα τὸν βίον του ἀπὸ τὸ βαλάντιον τοῦ δανειστοῦ.

‘Εκεῖνος, δὲ ὅποιος βλέπει νὰ πλεονάζουν τὰ εἰσοδήματά του καὶ

δὲν ἀποταμιεύει, ἀσφαλῶς εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἔχθρὸς τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς κοινωνίας ὄλοκλήρου, διότι εἰς περίοδον ἀνάγκης θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν λιμόν, τὴν πενίαν καὶ τὸν ἔξευτελισμόν.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀποταμίευσις καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ εὐεργετικά της ἀποτελέσματα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως, ὅτι δὲν θὰ ἀποβῇ ἀκόρεστος καὶ ἀπάνθρωπος φιλαργυρία, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὅποιας εἶναι γνωστὰ καὶ μισητά: Ἐκμετάλλευσις, τοκογλυφία, στέρησις τοῦ ἴδιου τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπὸ τὰ πλέον ἀπαραίτητα ἀγαθὰ τῆς ζωῆς.

‘Η κλεις ἐπομένως τῆς εύτυχίας καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὸ σύνολον εἶναι τὸ ἀποταμιευτικὸν πνεῦμα μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ λελογισμένου ἀποθησαυρισμοῦ τῶν πλεοναζόντων ἀγαθῶν.

‘Η οἰκοδέσποινα, διαχωρίζουσα, ως ἀνεφέρθη ἀνωτέρω, τὸ ἀποθεματικόν, ἀποταμιεύει χρήματα κατὰ μῆνα, τὰ ὅποια, ως ἐλέχθη, ἔκει, θὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς ἐκτάκτους ἀνάγκας (ἀσθενείας, ἀνεργίας κλπ.) ἢ πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς θέσεως τῆς οἰκογενείας.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

‘Η κληρονομικότης, τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἡ ἐποχὴ μὲ τὰς τάσεις της, ἐπιδροῦν εἰς τὴν εὔπλαστον ψυχὴν τῶν παιδιών.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀνωτέρω παραγόντων, οἱ ὅποιοι δροῦν χωρὶς προγραμματισμόν, ἀσκεῖται καὶ ἐφαρμόζεται ἡ ἡθελημένη καὶ σκόπιμος ἐπίδρασις διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ ἡθικὴν διάπλασιν τῶν παιδίων, δηλαδὴ ἡ κυρίως ἀγωγή, ἡ ὅποια ἀρχίζει εύθὺς μετὰ τὴν γέννησιν.

Οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς προγραμματισμένης αὐτῆς ἀγωγῆς εἶναι τὸ σχολεῖον, ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ οἰκογένεια. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι παράγοντες ἐργάζονται μὲ καθωρισμένον σκοπόν, ὁ καθεὶς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς κοινωνίας καὶ εἰδικώτερον τοῦ παιδιοῦ καὶ συντελοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς.

Οἱ γονεῖς, οἱ ὅποιοι θὰ θέσουν τὰ θεμέλια τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιών των, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ’ ὄψιν των ὅτι αἱ πρῶται βάσεις τῆς ἀγωγῆς εἶναι αἱ καλαὶ συνήθειαι.

“Αν δὲν καταβληθῇ φροντίς νὰ ριζωθοῦν ἐγκαίρως αἱ καλαι ἔξεις εἰς τὸ παιδί, θὰ εἶναι πιὸ λόγα διὰ νὰ ἀλλάξῃ χαρακτῆρα ὅταν μεγαλώσῃ.

‘Η φύσις ἔδωσε εἰς τὸ παιδὶ ὡρισμένα προτερήματα, τὰ ὅποια ὀφείλομε νὰ τὰ καλλιεργήσωμε καὶ νὰ τὰ ἀξιοποιήσωμε, ὀλλὰ καὶ ὡρισμένα ἐλαττώματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ καταπολεμηθοῦν.

Εἰς γενικὰς γραμμὰς ἡ ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ ἔχει σκοπὸν νὰ τὸ διαφωτίζῃ νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς διαφόρους συνθήκας τῆς ζωῆς, νὰ διορθώνῃ τὰ σφάλματα καὶ τὰ ἐλαττώματά του καὶ νὰ τὸ διαπλάσσῃ εἰς μίαν προσωπικότητα μὲ γνώσεις, ίκανότητας καὶ καλὰ αἰσθήματα.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

‘Η ψυχαγωγία τῶν παιδιῶν ἔπιτυγχάνεται κυρίως μὲ τὰ παιγνίδια, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰς ἀθλοπαιδιάς, τὰς ἐκδρομὰς καὶ τοὺς περιπάτους, τὴν παρακολούθησιν ἐκπομπῶν τοῦ ραδιοφώνου ἢ τῆς τηλεοράσεως, τῆς μεταβάσεως εἰς τὸν κινηματογράφον, τῆς ἀναγνώσεως περιοδικῶν καὶ βιβλίων κ.ο.κ.

Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν, περὶ τῶν ὅποίων θὰ ὅμιλήσωμεν ἐκτενέστερον κατωτέρω, ἡ ψυχαγωγία τῶν μεγαλυτέρων παιδιῶν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔπιτευχθῇ μὲ τὰς διαφόρους προσφιλεῖς ἐνασχολήσεις (hobbies).

‘Η λέξις «Hobby» εἶναι ἀγγλικὴ καὶ σημαίνει προσφιλής ἐνασχόλησις.

‘Υπὸ τὴν ἀπλῆν ἔννοιαν τοῦ ὄρου, Hobby καλεῖται πᾶσα δραστηριότης, ἡ ὅποια δίδει εἰς ἓν ἀτομον τὴν εὐκαιρίαν νὰ διέλθῃ εύχαριστως μέρος τοῦ ἐλευθέρου ἐκ τῆς ἐργασίας του χρόνου.

Αἱ προσφιλεῖς ἐνασχολήσεις διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας, ἀναλόγως ἐὰν περιορίζωνται εἰς τὴν συλλογὴν (γραμματοσήμων, βιβλίων, κερμάτων, κυτίων σπίρτων κ.λ.π.) ἢ εἰς τὴν δημιουργίαν (ζωγραφική, φωτογραφία, γλυπτική κ.λ.π.).

Αἱ προσφιλεῖς ἐνασχολήσεις ἀπετέλεσαν πολλάκις αἴτιας προ-όδου, δεδομένου ὅτι πλείσται ὅσαι ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις, ώσπ. ἡ ἔγχρωμος φωτογραφία, ὀφείλονται εἰς τὴν ἐνασχόλησιν περὶ τὰ διάφορα προβλήματα κατὰ τὸν ἐλεύθερον χρόνον.

Διὰ τῆς δημιουργίας εἰς τὰ παιδιὰ προσφιλῶν τοιούτων ἐνασχολήσεων ἔπιτυγχάνεται ἀφ’ ἑνὸς ἡ ψυχαγωγία των καὶ ἀφ’ ἑ-

τέρους ή συνεχής ἀπασχόλησις πρὸς ἀποφυγὴν ἔτέρων κακῶν συνηθειῶν.

Ραδιόφωνον καὶ τηλεόρασις

Τὸ ραδιόφωνον καὶ ἐσχάτως ἡ τηλεόρασις διεδόθησαν εἰς εὔρυτάτην ἕκτασιν. Πολλὰ μάλιστα παιδιὰ μαγεύονται κυριολεκτικῶς μὲ τὰ δύο αὐτὰ μέσα, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται προβλήματα εἰς τοὺς γονεῖς.

*Ἐν πρόβλημα δημιουργεῖται μὲ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια τρομάζουν τόσον πολὺ ἀπὸ τὰς διηγήσεις βίας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ κοιμηθοῦν. Ἐὰν ἔνα παιδί, οἰσασδήποτε ἡλικίας, ἀναστατώνεται συχνὰ μὲ τοιαῦτα προγράμματα, οἱ γονεῖς του πρέπει νὰ ἀπαγορεύσουν τὴν παρακολούθησίν των, ἔξηγοῦντες εἰς αὐτὸ τοὺς λόγους.

Δεύτερον πρόβλημα δημιουργεῖται μὲ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια εἶναι δυνατὸν νὰ κολλήσουν εἰς τὸ ραδιόφωνον καὶ ἰδίως εἰς τὴν τηλεόρασιν ἀπὸ τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὅποιαν θὰ ξυπνήσουν, μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ μεταβοῦν δι’ ὑπνον. Πολλάκις δὲν ἔγκαταλείπουν τὴν θέσιν των οὕτε διὰ φαγητὸν, οὕτε διὰ νὰ ἰδοῦν τοὺς ἰδικούς των. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πρέπει νὰ καθορίζεται πρόγραμμα, ὥστε τὰ παιδιὰ νὰ γνωρίζουν πότε θὰ γευματίσουν, πότε θὰ ἔξελθουν εἰς περίπατον, πότε καὶ ποῖον πρόγραμμα ραδιοφώνου ἢ τηλεοράσεως θὰ παρακολουθήσουν κλπ.

*Ἐφ’ ὅσον, πάντως, τὸ παιδὶ ἐκπληρώνη τὰ καθήκοντά του, τρώγη εἰς τὴν κανονικὴν ὥραν, πηγαίνη περίπατον καὶ παίζῃ μὲ τοὺς φίλους του, μελετᾶ τὰ μαθήματά του, ὅταν ἔχῃ σχολεῖον καὶ κοιμᾶται εἰς τὴν ὥραν του, πρέπει νὰ ἀφήνεται νὰ παρακολουθήσῃ τὸ ραδιόφωνον ἢ τὴν τηλεόρασιν ἀναλόγως πρὸς τὰς προτιμήσεις του.

Βεβαίως πρέπει νὰ ἀποκλεισθοῦν τὰ ἀκατάλληλα διὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν προγράμματα.

Παιδικὰ περιοδικὰ καὶ βιβλία

Τὰ παιδιὰ τῆς σχολικῆς ἡλικίας, ἀφοῦ μελετήσουν τὰ μαθήματά των εἶναι δυνατὸν νὰ ψυχαγωγηθοῦν μὲ τὴν ἀνάγνωσιν παιδικῶν περιοδικῶν καὶ παιδικῶν βιβλίων.

*Ἀρκετὰ παιδικὰ περιοδικὰ κυκλοφοροῦν καὶ εἰς τὴν χώραν μας, πολὺ περισσότερα δὲ βιβλία.

Εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν 3-4 ἔτῶν αἱ κατάλληλοι παιδικαὶ ιστορίαι

καὶ τὰ ποιηματάκια διασκεδάζουν τὰ παιδιά καὶ δι' αὐτὸ πρέπει οἱ γονεῖς νὰ προμηθεύουν τὰ παιδιά των μὲ σχετικὰ βιβλία μὲ ἔγχρώμους εἰκόνας καὶ ποιήματα ἢ ίστορίας. Θὰ τοῦ τὰ διαβάζουν οἱ ἴδιοι καὶ ἐκεῖνο ὕστερα θὰ τὰ ξεφυλλίζῃ παίζοντας.

Τὰ προμηθευόμενα εἰς τὰ παιδιὰ ἔξωστοικὰ βιβλία πρέπει νὰ εἶναι συγγραφέων, τὸ ὄνομα τῶν ὅποιών νὰ ἐγγυᾶται διὰ τὴν παιδαγωγικότητά των.

Γενικῶς ἡ σημασία τῶν βιβλίων εἶναι τεραστία, διότι δίδει γνώσεις, τέρπει καὶ ψυχαγωγεῖ, ὁδηγεῖ καὶ κατευθύνει, προάγει καὶ τελειοποιεῖ τὸ ἄτομον.

Κινηματογράφος

‘Ο κινηματογράφος διεδόθη ταχύτατα καὶ ἀσκεῖ σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐφ’ ὅλων τῶν ἡλικιῶν. Διὰ τοῦ κινηματογράφου ἀναπαριστάνεται ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ εἰς ὅλας τῆς τὰς ἐκδηλώσεις μὲ πλοῦτον σκηνικῶν καὶ ἀπειρίαν προσώπων καὶ ἐναλλασσομένων τοπίων καὶ καθιστοῦν αὐτὸν ὡς μέσον διασκεδάσεως, ἀλλὰ καὶ διδασκαλίας. ‘Ο θεατὴς διὰ τοῦ κινηματογράφου μεταφέρεται εἰς τοὺς πλέον ἀχανεῖς καὶ ἀπομεμακρυσμένους τόπους, ἐν μέσῳ παρθένων δασῶν, παγωμένων ἐκτάσεων, ἀπολιτίστων λαῶν, συγχρονισμένων πόλεων, πολεμικῶν μετώπων καὶ εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν, ψυχαγωγεῖται καὶ διδάσκεται.

Βεβαίως αἱ περιπτειώδεις ταινίαι ἔχουν τὴν ἰδίαν ἐπίδρασιν εἰς τὰ παιδιὰ, ὡς συμβαίνει μὲ τὰς ίστορίας τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως. Δι’ αὐτὸ ἐπιβάλλεται νὰ μὴ πηγαίνουν τὰ κάτω τῶν 7 ἑτῶν παιδιὰ εἰς τὸν κινηματογράφον, διότι ἐνῷ τὸ πρόγραμμα θεωρεῖται κατάλληλον, π.χ. ἐν πρόγραμμα μίκυ-μάους, ἐν τούτοις τὸ παιδὶ κατὰ μεγάλον ποσοστὸν τρομάζει. Τοῦτο συμβαίνει ἐπειδὴ ἔνα παιδὶ 4-5 ἑτῶν δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὰ πραγματικὰ ἀπὸ τὰ φανταστικά. “Ενα ζῶν εἰς τὴν ὁδόνην εἶναι τὸ ἴδιον ἀληθὲς μὲ ἐν ζωντανὸν καὶ τρομάζει τὸ παιδὶ ὡς πραγματικὴ ἀπειλή.

Τὰ μεγαλύτερα παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ πηγαίνουν εἰς τὸν κινηματογράφον περισσότερον ἀπὸ μίαν φορὰν τὴν ἑβδομάδα, διότι ὁ χώρος τοῦ κινηματογράφου δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν ὑγείαν των.

Τέλος, πρέπει νὰ ἐπιλέγωνται ταινίαι, αἱ ὅποιαι νὰ εἶναι ἡλεγμέναι καὶ κατάλληλοι διὰ παιδιά, ἀπαγορευομένης τῆς παρακολουθήσεως ταινιῶν ἐγκληματικοῦ ἢ ἄλλου ἀκαταλλήλου περιεχομένου.

Μουσική

‘Ηδη ἀπὸ τὸν 3ον μῆνα τῆς ζωῆς τὸ βρέφος αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν μὲ τοὺς εὐχαρίστους ἥχους.

‘Αργότερον εἰς μεγαλυτέραν ἡλικίαν εἰς ὅλα τὰ παιδιά, εἴτε ἔχουν κλίσιν εἴτε ὅχι, ἀρέσει ἡ μουσική. Εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνθαρρυνθῇ τὸ παιδί καὶ νὰ παίζῃ ἔνα μουσικὸν ὄργανον.

Κατὰ τὸ 4ον - 5ον ἔτος τῆς ἡλικίας τὰ παιδιὰ ἀρχίζουν νὰ χορεύουν - περισσότερον τὰ κορίτσια — κι εὐχαριστοῦνται ἴδιαιτέρως νὰ ἀκούουν μουσικήν.

‘Η καλὴ καὶ ἐπιλεγμένη μουσικὴ προάγει τὴν ψυχικὴν διάθεσιν τῶν παιδιῶν καὶ δημιουργεῖ ἄτομα μὲ εὐγένειαν ψυχῆς.

Παιδικαὶ ἑορταὶ

Αἱ παιδικαὶ ἑορταὶ λαμβάνουν χώραν κυρίως εἰς τὰ σχολεῖα. Εἰς ταύτας παίζουν διάφορα μικρὰ ἔργα (σκέτς), εἰς τὰ ὅποια ἔκαστον παιδὶ παίζει ἔνα μικρὸν ἢ μεγαλύτερον ρόλον. Ἐπίσης ἀπαγγέλλονται ποιήματα.

‘Η συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα ἔργα ἢ ἡ ἀπαγγελία ποιημάτων παρέχουν εἰς αὐτὰ ἴδιαιτέραν εὐχαρίστησιν καὶ ἀναπτύσσουν τὴν προσωπικότητά των.

Ἐπὶ πλέον μαθαίνει καὶ συνηθίζει νὰ προσαρμόζεται εἰς τὴν ὁμαδικὴν προσπάθειαν καὶ ψυχαγωγεῖται ταυτοχρόνως.

Παιδικὰ παιγνίδια

Τὰ παιγνίδια διὰ τὰ παιδιὰ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν κανονικὴν τῶν ἀνάπτυξιν μετὰ τὴν τροφὴν καὶ τὸν καθαρὸν ἀέρα.

Τὰ παιγνίδια ὅχι μόνον ἔξασκοῦν τὸ σῶμα τῶν παιδιῶν καὶ αὐξάνουν τὰς φυσικὰς δυνάμεις καὶ τὴν ἀντοχὴν των, ἀλλὰ διεγείρουν τὸν νοῦν καὶ βοηθοῦν νὰ ἀναπτύξουν πρωτοβουλίας καὶ νὰ καλλιεργήσουν κλίσεις καὶ δεξιότητας, οἵ διποῖαι θὰ φανερωθοῦν ἀργότερον.

Τὰ παιγνίδια τῶν παιδιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν νοημοσύνην των, ὥστε νὰ μὴ κουράζουν αὐτὰ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, νὰ εἶναι εὐχάριστα, νὰ εἶναι ἀκίνδυνα διὰ τὴν ύγειαν των.

Τὸ πρῶτον παιγνίδι τοῦ βρέφους πρέπει νὰ εἶναι εἰς κρίκος ἢ

μία σφαίρα ἐλαφρά, ζωηροῦ χρώματος, κρεμασμένη κατά τρόπον, ώστε νὰ δύναται τὸ βρέφος νὰ παρακολουθῇ αὐτὴν μὲ τοὺς ὄφθαλ-
μοὺς χωρὶς νὰ κουράζεται.

Κατὰ τὸν 8ον καὶ 9ον μῆνα μία μπάλα ἡ μία κούκλα εἶναι τὰ
παιγνίδια ποὺ προτιμοῦν τὰ παιδιά.

Κατὰ τὸ 1ον ἔτος τὰ παιδιά παίζουν συνήθως μὲ κουδουνί-
στρες, σφυρίχτρες κλπ.

Τὰ νήπια πρέπει νὰ ἔχουν μίαν γωνίαν ἥ ἓνα δωμάτιον διὰ νὰ
παίζουν ἐκεῖ ἐλευθέρως μὲ τὰ παιγνίδια των.

Τὸ μεγαλύτερο ἀγόρι ἀρέσκεται νὰ παίζῃ μὲ ὅπλα, κανόνια,
στρατιωτάκια, ἀεροπλάνα, τάνκς. Τὸ κορίτσι τῆς ἀντιστοίχου ἥλι-
κιας μὲ κούκλες, οἰκιακά εἴδη.

Εἰς τὸ 3ον ἔτος εἰς τὰ παιδιά δίδεται πιοδήλατο μὲ 3 τροχούς.

Μεγαλύτερα ἀκόμη παιδιά ἐπιθυμοῦν παιγνίδια, τὰ ὅποια ἀ-
σκοῦν ὡς ἐργασίαν ὅπως π.χ. εἴδη γραφικῆς, χρωματιστὰ μολύβια,
κύβοι διὰ τὴν σύνθεσιν σχημάτων, οἰκιῶν κλπ.

“Οσον μεγαλώνουν τὰ παιδιά τόσον περισσότερον ἐνδιαφέρον-
ται διὰ περισσότερον πολύπλοκα παιγνίδια.

Τέλος τὰ παιδιά, μετὰ τὸ 3ον ἔτος τῆς ἥλικιας, αἰσθάνονται
εὔχαριστησιν νὰ παίζουν μὲ ἄλλα παιδιά.

Εἰς τὰ ὁμαδικὰ παιγνίδια αἰσθάνονται ἀπόλυτον
ἐλευθερίαν, τρέχουν καὶ ἀσκοῦν φυσικάς των ίκανότητας. Ἐκτὸς αὐ-
τῶν, τὰ παιγνίδια εἰς τὸ ὑπαιθρὸν βοηθοῦν εἰς τὴν σημαντικὴν ἀνά-
πτυξιν τῶν παιδιῶν μὲ τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν εἰς τὸν καθαρὸν ἀ-
ρα, ἡ δὲ εὔχαριστησις τὴν δύοις αἰσθάνονται μὲ τὰς συναναστρο-
φὰς ὡφελεῖ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς.

Τέλος, εἰς τὸν κύκλον τῶν παιδιῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν παι-
γνιδιῶν δημιουργεῖται ἄμιλλα, ώστε ἕκαστον νὰ ἐπιθυμῇ νὰ «περά-
σῃ» τὰ ἄλλα.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ

‘Ο ἄνθρωπος ως μέλος μιᾶς κοινωνίας, πρέπει νὰ εύρισκεται
εἰς συνεχῆ ἐπαφήν μὲ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ώστε νὰ βασίζεται
εἰς τὴν συμπάθειαν τῶν συνανθρώπων του ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις πρέπει νὰ διέπωνται ἀπὸ ἀμοιβαί-
αισθήματα ἀλληλοβοηθείας, φιλίας, ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον

ήθικης, δικαιοσύνης, ἀλληλεγγύης, νὰ ἐκδηλώνωνται δὲ διὰ τῆς εὐγενοῦς στάσεως καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

‘Η ἔλλειψις τῶν ἀνωτέρω ἡ ὥρισμένων ἐξ αὐτῶν δημιουργεῖ κινδύνους τόσον διὰ τοὺς ἄλλους, ὅσον καὶ δι’ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄτομον.

‘Η κοινωνικὴ ἀγωγὴ ἐνὸς ἀτόμου ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν παραγόντων. Καὶ κατ’ ἀρχὴν οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἕκαστον ἀτομον γεννᾶται μὲ ὥρισμένας ἐ μ φ ύ τ ο υ σ τάσεις καὶ προδιαθέσεις, αἱ δόποιαι ὀφείλονται εἰς τοὺς παράγοντας κληρονομικότης καὶ ἴδιοσυστασία.

‘Αλλὰ εἰς τὴν καλὴν ἡ κακὴν κοινωνικὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀτόμου συμβάλλουν δύο τινά: ‘Η διδασκαλία ἀφ’ ἐνὸς καὶ τὸ παράδειγμα ἀφ’ ἐτέρου.

Τὸ «παράδειγμα» εἶναι ἡ ἀγωγὴ τῶν ζωντανῶν ἐντυπώσεων, τὰς ὅποιας δέχεται μὲν παθητικῶς τὸ ἀτομον, ἀλλὰ τὰς ἐπεξεργάζεται ἐν συνεχείᾳ ἐνεργητικῶς καὶ πολλάκις ὑποσυνειδήτως.

Δι’ αὐτὸ καὶ αἱ κακαὶ συναναστροφαὶ ἔχουν καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, ίδιαιτέρως εἰς τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μεγάλους, διότι τὰ ἀτομα δέχονται ἐξ αὐτῶν συνεχῶς τὴν ἐπίδρασιν κακῶν ζωντανῶν παραδειγμάτων.

Εἰδικῶς διὰ τὰ παιδιά, οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουν νὰ διδάσκουν εἰς αὐτὰ τὰ διάφορα θέματα ἐθιμοτυπίας κατὰ τὰς κοινωνικὰς συναναστροφάς, ἥτοι περὶ ἀμφιέσεως, τρόπου συμπεριφορᾶς κ.λ.π.

‘Η ἀμφίεσις

‘Η ἀμφίεσις ἔχει βασικῶς σκοπὸν νὰ προφυλάσσῃ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀπὸ τὰς ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ ταυτοχρόνως δίδει εἰς τὸ ἀτομον καλὴν καὶ ἀρμονικήν, ἀνάλογον κατὰ περίπτωσιν, ἐμφάνισιν.

‘Αμφίεσις ἀνδρῶν

Βασικὰ ἐνδύματα ἀμφιέσεως διὰ τὸν ἀνδρα εἶναι τὸ κοστούμι ἀφ’ ἐνὸς καὶ τὰ ἐπίσημα ἐνδύματα ἀφ’ ἐτέρου (ζακέττα, ρενδικότα, σμόκιν, φράκο).

Τὸ κοστούμι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ σακκάκι, τὸ πανταλόνι καὶ συμπληροῦται μὲ τὸ ύποκάμισον, τὴν γραβάτα, τὰ ύποδήματα,

τὰ χειρόκτια, τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς (τὸ ὅποιον τείνει νὰ καταρ-
γηθῇ).

‘Η ζακέττα εἶναι τὸ περισσότερον ἀπλοῦν ἀπὸ τὰ ἐπί-
σημα ἀνδρικὰ ἔνδυματα. Εἶναι εἶδος σακκακιοῦ, τοῦ ὅποιου ἡ κό-
ψις ἀρχίζει ἐμπρὸς ὑψηλὰ καὶ κατεβαίνει λοξὰ πρὸς τὰ πλάγια καὶ
ὅπισω. Συνδυάζεται μὲ πανταλόνι φαντεζί καὶ μὲ γιλέκο ἡ ὁμοιό-
μορφον μὲ τὴν ζακέττα ἡ φαντεζί.

‘Η ρενδικότα ἀποτελεῖ τὸ ἀμέσως ἔπειτα ἀπὸ τὴν ζα-
κέττα ἐπίσημον ἔνδυμα. Εἶναι καὶ αὐτὴ εἶδος σακκακιοῦ, ἀλλὰ πο-
λὺ περισσότερον μακριὰ καὶ φθάνει σχεδόν ἥως τὰ γόνατα. Φέρε-
ται μὲ ριγὲ παντελόνι καὶ γιλέκο φαντεζί.

Τοῦ ιδίου βαθμοῦ ἐπισημότητος ἔνδυμα εἶναι καὶ τὸ συκιν,
τὸ ὅποιον φέρεται μὲ λευκὸν ὑποκάμισον, μαῦρο φιογκάκι, γιλέκο
διμοιόμορφον ἡ ἀπὸ λευκὸν πτικὲ καὶ λουστρινένια παπούτσια.

Τὸ κατ’ ἔξοχὴν ἐπίσημον ἔνδυμα εἶναι τὸ φράκο, τὸ ὅποιον
φέρεται μὲ λευκὸν φιογκάκι καὶ λουστρινένια σκαρπίνια. Εἶναι πάν-
τοτε μαῦρο, τὸ δὲ γιλέκο εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀπὸ τὸ ίδιον ὑφα-
σμα ἡ λευκὸν ἀπὸ πτικέ.

*Αμφίεσις γυναικῶν

Βασικὰ ἔνδυματα ἀμφιέσεως διὰ τὴν γυναικα εἶναι τὸ φόρεμα,
τὸ ταγιέρ καὶ ἡ τουαλέττα.

Τὸ φόρεμα εἶναι κατασκευασμένον συνήθως ἀπὸ ἐφθηνὸν
ὑφασμα ἡ ἀπὸ καλλιτέρας ποιότητος τοιοῦτον εἰς ποικίλα χρώμα-
τα καὶ σχέδια.

Τὸ ταγιέρ εἶναι περισσότερον ἐπίσημον ἔνδυμα.

‘Η τουαλέττα, τέλος, ἀποτελεῖ ἐπίσημον ἔνδυμα, κατα-
σκευάζεται ἀπὸ μέταξα, βελοῦδο, ταφτᾶ, μπροκάρ ἡ ἄλλο καλὸν
ὑφασμα.

*Αμφίεσις κατὰ περίπτωσιν

Τὰ ἀνωτέρω ἔνδυματα φέρονται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν
γυναικῶν ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς κοινωνικῆς ἐκδηλώσεως, εἰς τὴν
ὅποιον θὰ παραστοῦν.

Κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν αἱ κυρίαι εἰ-
ναι ἔνδεδυμέναι μὲ ἀπλῆν καὶ σεμνὴν ἀμφίεσιν, χωρὶς πολλὰ κοσμή-
ματα ἡ πολυχρώμους τουαλέττας. Τὰ κοντὰ φορέματα καὶ αἱ ἔ-
χωμοι τουαλέτται ἀπαγορεύονται. Οἱ κύριοι εἶναι ἔνδεδυμένοι μὲ

κοστούμι ή μὲν ἐπισημότερον ἔνδυμα, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπισήμου τελετῆς.

Εἰς τὴν ἀγορὰν φέρεται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας μὲν τὸ κοστούμι, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν συνήθη καθημερινὴν αὐτῶν ἀμφίστιν, ἀπὸ τὰς γυναικας ἀπλοῦν φόρεμα ἕξ ἐφθηνοῦ ὑφάσματος.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις εἰς ὁνομαστικὴν ἔορτὴν φέρονται ἐνδύματα ἀνάλογα ἑκάστοτε, ταγιέρ ἀπὸ τὰς γυναικας καὶ κουστούμι μαῦρο ή βαθὺ μπλέ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, φράκο ή τουαλέττα ἀντιστοίχως ἀπὸ ἄνδρας ή γυναικας, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπακολουθήσῃ δεξιώσις, ἐσπερὶς ή χορός.

Εἰς τὰς δεξιώσεις οἱ ἄνδρες φέρουν φράκο ή σμόκιν ή κοστούμι μαῦρο ή βαθὺ μπλέ, αἱ δὲ γυναικες τουαλέτταν, τῆς ὅποιας τὸ σχέδιον ποικίλλει κυρίως ἀναλόγως τῆς μόδας. Ο στολισμὸς διὰ κοσμημάτων εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀφθονος, ἀλλὰ πάντοτε πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ή ὑπερβολικὴ ἐπίδειξις.

Εἰς τὸ θέατρον οἱ ἄνδρες προσέρχονται μὲν φράκο ή κοστούμι μαῦρο ή βαθὺ μπλέ καὶ αἱ γυναικες μὲν τουαλέττα.

Τὴν συνήθη καθημερινὴν ἀμφίστιν τοῦ ἀνδρὸς ἀποτελεῖ τὸ κοστούμι, τὸ ὅποιον εἶναι κατάλληλον διὰ τὴν κίνησίν του ἐντὸς τῆς οἰκίας, διὰ τὸν περίπατον, διὰ τὰς ἐπισκέψεις, αἱ διόποιαι δὲν ἔχουν τυπικὸν χαρακτῆρα.

Τὴν συνήθη καθημερινὴν ἀμφίστιν τῆς γυναικὸς ἀποτελοῦν τὸ φόρεμα ή τὸ ταγιέρ. Ταῦτα φέρονται ἀναλόγως ἐντὸς τῆς οἰκίας, εἰς τὸν περίπατον, διὰ τὰς ἐπισκέψεις, αἱ διόποιαι δὲν ἔχουν τυπικὸν χαρακτῆρα.

Τρόποι συμπεριφορᾶς

Πολυάριθμοι εἶναι αἱ διάφοροι ἐκδηλώσεις τῶν κοινωνικῶν σχέσεων. Ἡ στάσις καὶ η συμπεριφορὰ κατ' αὐτὰς ρυθμίζεται ὑπὸ κανόνων, τοὺς ὅποιους πρέπει νὰ τηρῇ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἐπιθυμεῖ νὰ λέγεται εὐγενής. Κατωτέρω θὰ δοθοῦν στοιχεῖα τινά, δεδομένου ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναπτυχθοῦν ὅλαι αἱ περιπτώσεις ἐκδηλώσεων.

Χαιρετισμὸς

«Τὸ χαιρετᾶν ἔστι εὐγένεια, τὸ ἀνταποδίδειν τὸν χαιρετισμὸν ὑποχρέωσις».

‘Ο νεώτερος χαιρετᾶ τὸν μεγαλύτερον.

‘Ο δλιγότερον σπουδαῖος χαιρετᾶ τὸν σπουδαιότερον.

‘Ο ἄνδρας χαιρετᾶ τὴν γυναῖκα.

Μεταξὺ Ἰσων χαιρετᾶ πρῶτος ὁ περισσότερον εὔγενής.

Διὰ τὴν χειραψίαν ἀποφασίζει ὁ μεγαλύτερος, ὁ σπουδαιότερος ἢ ή γυναίκα, μὲ τὴν ἀνάλογον κίνησιν τῆς χειρός.

Συστάσεις

‘Ο μικρότερος συστήνεται εἰς τὸν μεγαλύτερον.

‘Ο δλιγότερον σπουδαῖος συστήνεται εἰς τὸν σπουδαιότερον.

‘Ο κατώτερος συστήνεται εἰς τὸν ἄνωτερον.

‘Ο ἄνδρας συστήνεται εἰς τὴν γυναῖκα.

Τὰ νεαρὰ κορίτσια συστήνονται εἰς μεγαλύτερα πρόσωπα, ἀκόμη καὶ εἰς ἄνδρας.

Αἱ γυναῖκες συστήνονται μεταξύ των ἀναλόγως μὲ τὴν ἡλικίαν.

Κατὰ τὰς συστάσεις κατονομάζονται πάντοτε οἱ τίτλοι, ὡς ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ προστεθῇ καὶ φράσις ἐπαινετική δι’ ἔκαστον.

‘Ο καθήμενος ἄνδρας ἐγείρεται, ἐνῷ ἢ γυναίκα παραμένει καθημένη.

Εἰς τὸν δρόμον

‘Ο μικρότερος βαδίζει εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον.

‘Ο κατώτερος βαδίζει εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸν ἄνωτερον.

‘Ο ἄνδρας βαδίζει εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν γυναῖκα.

‘Ο ἄνδρας βαδίζει εἰς τὰ δεξιὰ ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος (μεγάλη κυκλοφορία, ἀκάθαρτα ὕδατα κλπ.).

‘Ο ἄνδρας, ὁ ὅποιος συνοδεύει δύο γυναικας βαδίζει ἀριστερῶν, ἐνῷ εἰς τὸ μέσον βαδίζει ἢ περισσότερον ἡλικιωμένη κυρία.

‘Η γυναίκα βαδίζει εἰς τὸ μέσον, ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ δύο ἀνδρῶν.

Εἰς τὰ μέσα συγκοινωνίας

‘Ο νεώτερος παραχωρεῖ τὴν θέσιν του εἰς τὸν μεγαλύτερον, κατώτερος εἰς τὸν ἄνωτερον, ὁ ἄνδρας εἰς τὴν γυναῖκα.

Θέσις παραχωρεῖται διπλωσόδηποτε εἰς γυναῖκα ἢ ἄνδρα, μὲ παρόντος εἰς τὴν ἀγκάλην, εἰς ἀνάπτηρον, εἰς ἱερέα.

Κατά τὴν ἄνοδον εἰς συγκοινωνιακὸν μέσον ὁ ἄνδρας διευκολύνει τὴν γυναῖκα νὰ ἀνέλθῃ πρώτη.

Κατά τὴν κάθοδον ἀντιστρόφως, πρῶτος κατέρχεται ὁ ἄνδρας καὶ προσφέρῃ τὴν χεῖραν του διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν γυναῖκα νὰ κατέλθῃ.

‘Η ἄνοδος καὶ ἡ κάθοδος λαμβάνει χώραν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ἡ προετοιμασία δὲ διὰ τὴν κάθοδον ἀρχίζει ἐνωρίς, διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ καθυστέρησις.

Εἰς τὸ ἔστιατόριον

‘Ο ἄνδρας καθιδηγεῖ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν κατευθύνει πρὸς τὴν κατόλληλον θέσιν. Ἐν συνεχείᾳ βγάζει τὸ ἐπανωφόριόν του καὶ βοηθᾷ τὴν γυναῖκα νὰ πράξῃ τὸ αὐτό. Δίδει εἰς αὐτὴν τὸν κατάλογον τῶν φαγητῶν, πληροφορεῖται τὰς ἐπιθυμίας της, ἀποφασίζει καὶ ὁ ἴδιος καὶ καλεῖ τὸν σερβιτόρον, εἰς τὸν ὅποιον δίδει τὰς παραγγελίας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγητοῦ δὲν ἐπιτρέπονται αἱ φωναί, οἱ γέλωτες, ἡ ὑπερβολικὴ κατανάλωσις πιτῶν.

Μετὰ τὸ φαγητὸν πληρώνει τὸν λογαριασμὸν ὁ ἄνδρας.

Εἰς τὴν δεξιώσιν

Κατὰ τὴν προσέλευσιν χαιρετοῦνται οἱ οἰκοδεσπόται.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως διεξάγεται συζήτησις καθ' ὅμαδας, ἐνῷ ταυτοχρόνως καταναλίσκονται ποτὰ ἢ ἀναψυκτικά καὶ διάφορα ἔδεσματα ἢ ξηροὶ καρποί.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν προηγεῖται ὁ ἀποχαιρετισμὸς καὶ ἡ ἀπονομὴ εὐχαριστιῶν πρὸς τοὺς οἰκοδεσπότας.

Πρῶτοι φεύγουν τὰ περισσότερον ἐπίσημα πρόσωπα.

Εἰς τὸ τηλέφωνον

‘Ἐπιλέγεται ὁ ἀριθμὸς κλήσεως ἐφ’ ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι εἴναι ὁ ἐπιθυμητός. Εἰς περίπτωσιν λάθους ζητεῖται ἀπαραιτήτως συγγνώμη διὰ τὴν ἐνόχλησιν.

‘Ο χρόνος διαρκείας τῆς συνδιαλέξεως πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν σύντομος.

‘Απαγορεύονται τὰ τηλεφωνήματα κατὰ τὰς πρωινὰς ἢ τὰς νυκτερινὰς ὥρας.

Εύθυνς ως άπαντήση ό καλούμενος ἀριθμός, δηλοῦται τὸ ὄνομα τοῦ τηλεφωνοῦντος.

‘Υποδοχὴ ἐπισκεπτῶν

Εἰς τὴν περίπτωσιν ὄνομαστικῆς κυρίως ἔορτῆς, λαμβάνει κατ’ ἀρχὴν χώραν ἡ τακτοποίησις τῶν χώρων ὑπόδοχος. Οἱ χῶροι οὗτοι, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρος ἡ κατοικία καθαρίζονται, τοποθετοῦνται τὰ ἔπιπλα εἰς τὴν κατά τὸ δυνατὸν καταλληλοτέραν θέσιν, ὀφαιροῦνται τὰ καλύμματα αὐτῶν, ἐργόχειρα δὲ καὶ ἄλλα διακοσμητικά μέσα δίδουν ἔορτάσιμον ὅψιν.

Κύριον στοιχεῖον τῆς διακοσμήσεως ἀποτελοῦν τὰ ἀνθη, τὰ ὅποια εἰς καταλλήλους θέσεις καὶ ἐντὸς ὥραίων ἀνθοδοχείων δίδουν εύχάριστον τόνον εἰς τοὺς χώρους ὑποδοχῆς.

Ἐτερον στοιχεῖον διακοσμήσεως ἀποτελεῖ ὁ φωτισμός, ὁ ὅποιος πρέπει νὰ είναι ἀνάλογος ἐκάστοτε, πλούσιος ἢ ὀλίγος.

Κύριον στοιχεῖον ἡ ἀπόλυτος καθαριότης.

‘Η ἀμφίεσις τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν ἔχει τάξις ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐκάστοτε ἐκδηλώσεως.

Τοὺς ἐπισκέπτας ὑποδέχεται ἡ οἰκοδέσποινα καθημένη. Ἐγείρεται μόνον διὰ νὰ ὑποδεχθῇ πρόσωπα ἡλικιωμένα ἢ ἐπίσημα, ὅποτε πηγαίνει εἰς τὴν εἰσοδον.

‘Οταν πλησιάσῃ πρὸς αὐτὴν εἰς ἐπισκέπτης διὰ νὰ τὴν χαιρετήσῃ καὶ νὰ εὐχηθῇ, ἐγείρεται ἀλλὰ παραμένει εἰς τὴν θέσιν τῆς. Προχωρεῖ μόνον 2-3 βήματα ὅταν πρόκειται διὰ μίαν κυρίαν ἢ ἀνδρόγυνον.

‘Υποδεικνύει τὰς θέσεις εἰς τοὺς ἐπισκέπτας, διατηροῦσα τὰς καλλιτέρας θέσεις (πολυθρόνας κλπ.) δι’ ἡλικιωμένους.

Οἱ ἀφικνούμενοι ἐπισκέπται παρουσιάζονται εἰς τὸν κύκλον τῶν καθημένων ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Κατ’ ἀρχὴν παρουσιάζει τοὺς ἀγνώστους μεταξύ των ἐπισκέπτων, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἀποφύγῃ τοῦτο ἢ ὅταν είναι βεβαία ὅτι ἡ γνωριμία θὰ εὐχαριστήσῃ ἀμφοτέρους.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὅποιαν εύρισκονται πολλὰ ὅτουμα εἰς τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς, παρουσιάζει τὸν νέον ἐπισκέπτην εἰς τοὺς πλησίους εύρισκομένους καὶ ἀναλαμβάνουν αὐτοὶ νὰ συστήσουν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἐάν εἰσῆλθε κυρία, ἡ οἰκοδέσποινα παρουσιάζει αὐτὴν ἀν-

Φέρουσα τὸ ὄνομά της καὶ μίαν φράσιν κατατοπιστικὴν διὰ τὴν προσωπικότητα τῆς ἴδιας ἢ τοῦ συζύγου της.

"Οταν ἡ κυρία είναι γνωστή εἰς ὅλους σχεδόν, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ συστηθῇ.

Μετὰ μικράν παραμονήν, ἀναλόγως τοῦ ρυθμοῦ ἀφίξεως τῶν ἄλλων ἐπισκεπτῶν, τῶν διατιθέμενων θέσεων, ἀλλὰ καὶ τῆς θέσεως τοῦ δεχομένου, οἱ ἐπισκέπται ἀναχωροῦν, χαιρετοῦντες τὴν οἰκοδέσποιναν ἐντὸς τοῦ χώρου ὑποδοχῆς. Μόνον ὅταν πρόκειται περὶ σεβαστῶν προσώπων ἡ οἰκοδέσποινα συνοδεύει ταῦτα εἰς τὴν θύραν ἢ τὴν κλίμακα. Τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ καὶ ἐπὶ ἔγκαρδίως γνωστῶν προσώπων ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι ἐπισκέπται.

Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας δύνανται νὰ προσφερθοῦν ἀναψυκτικὰ ἢ ποτά. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ ἀποφεύγεται ἡ ὑπέρμετρος κατανάλωσις, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται αὗτη εἰς ποσότητα δυναμένην ἀπλῶς νὰ προκαλέσῃ εὐχάριστον ἀτμόσφαιραν.

Τὰ ἀναψυκτικὰ ἢ τὰ ποτὰ προσφέρονται συνήθως εἰς τὸν μπουφέ.

'Ο μπουφὲς ἀναπτύσσεται κατὰ μῆκος ἐνὸς τοίχου ἐπὶ 2-3 ἐπιμήκων τραπεζίων, κεκαλυμμένων μὲ ἀνάλογα τραπεζομάνδηλα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐν μεγάλῳ μακρόστενον τραπέζι. 'Ἐπ' αὐτοῦ τοποθετοῦνται τὰ φαγητά, πάντοτε κρύα καὶ στεγνά, κομμένα εἰς τεμάχια, ὥστε νὰ μὴ ἀπαιτεῖται μαχαίρι, πιάτα εἰς 1-2 σωρούς, τὸ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ποτήρια, μαχαιροπήρουνα, πετσέτες. Τέλος τοποθετοῦνται πρὸς διακόσμησιν κηροπήγια καὶ ἀνθοδοχεῖα μὲ ἄνθη.

Τὰ ἀναψυκτικὰ ἢ τὰ ποτὰ σερβίρονται ἀπὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἢ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς προσκεκλημένους (σὲλφ-σέρβις).

Παράθεσις γεύματος

Οἱ προσκεκλημένοι εὔθυς ὡς λάβουν τὴν πρόσκλησιν διὰ τὸ γεῦμα, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπαντήσουν ὅτι ἀποδέχονται ταύτην ἢ νὰ γνωρίσουν ἔγκαιρως εἰς τὸν καλοῦντα ὅτι δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτὸν (ἢ ἀπάντησις ἀποστέλλεται κανονικῶς γραπτῶς) καὶ νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τοῦ ἐνδύματος, τὸ διποῖον πρέπει νὰ φέρουν.

"Οταν κατὰ τὴν καθορισθείσαν ὥραν συγκεντρωθοῦν οἱ προσκεκλημένοι, ἀναμένουν ἀρχικῶς εἰς τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς καὶ

εύθυνς ως κληθοῦν νὰ παρακαθήσουν εἰς τὴν τράπεζαν εἰσέρχονται εἰς τὴν τραπέζαριαν.

Αἱ θέσεις τῶν προσκεκλημένων καθορίζονται ὑπὸ τῆς οἰκοδεσποίνης εἴτε τὴν στιγμὴν τῆς εἰσόδου εἰς τὴν τράπεζαριαν, εἴτε ἀπὸ ἐνωρίτερον, ὅποτε εἰς τὴν θέσιν ἔκαστου ὑπάρχει κάρτα μὲ τὸ ὄνομά του.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν θέσεων λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν ἡ κοινωνικὴ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ ἡλικία. Διὰ τὰς γυναικας λαμβάνεται ὑπὸ ὅψιν ἡ θέσις καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός, ἐκτὸς ἐὰν διαθέτει ἡ ίδια ίδιαιτέραν προσωπικότητα.

Πρώτη λαμβάνει θέσιν ἡ οἰκοδεσποίνα. Δεξιὰ αὐτῆς λαμβάνει θέσιν ὁ περισσότερον σεβαστὸς κύριος ἢ ὁ τιμώμενος, ἐὰν τὸ γεῦμα γίνεται πρὸς τιμήν τινος. Ἀριστερὰ τῆς οἰκοδεσποίνης λαμβάνει θέσιν ὁ δεύτερος κατὰ σειρὰν σεβαστὸς κύριος.

"Ἐναντὶ τῆς οἰκοδεσποίνης λαμβάνει θέσιν ὁ οἰκοδεσπότης. Δεξιὰ αὐτοῦ λαμβάνει θέσιν ἡ περισσότερον σεβαστὴ κυρία, ἀριστερὰ δὲ ἡ δευτέρα κατὰ σειρὰν σεβαστὴ κυρία.

Κατόπιν λαμβάνουν θέσεις οἱ ὑπόλοιποι, δίπλα εἰς ἔκαστην κυρίαν εἰς κύριος, τὰ ἀνδρόγυνα χωριστά, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται διὸ νεονύμφους ἢ μηηστευμένους.

‘Η ἀμφίσσις τῶν παρακαθημένων εἶναι ἀνάλογος τῆς πισημότητος τοῦ γεύματος.

Οἱ ἄνδρες φέρουν φράκο ἢ σμόκιν ἢ μαῦρο κοστούμι, αἱ γυναικεῖς τουαλέτταν.

Τὸ σερβίρισμα λαμβάνει χώραν κατὰ τρεῖς τρόπους:

1. Διὰ τοῦ οἰκοδεσπότου. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς πιατέλας σερβίρει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς τὸ πιάτον του καὶ ἀνταλλάσσει τοῦτο μὲ τὸ κενὸν πιάτο τῆς δεξιὰ αὐτοῦ, περισσότερον σεβαστὴ κυρίας. Σερβίρει ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ πιάτον αὐτὸ καὶ τὸ ἀνταλλάσσει μὲ τὸ κενὸν πιάτο τῆς ἀριστερὰ αὐτοῦ, δευτέρας κατὰ σειρὰν σεβαστῆς της κυρίας. Συνεχίζει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δι' ὅλους, πρῶτη διὰ τὰς κυρίας.

2. Διὰ τῆς οἰκοδεσπότινης. Αὕτη σερβίρει κατὰ τὸν ίδιον τρόπον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σειράν, ως θὰ ἐσέρβιρεν οἰκοδεσπότης.

3. Διὰ τῆς ὑπηρεσίας. Αὕτη προσέρχεται καὶ κατεύνεται πρὸς τὴν πρώτην σεβαστὴν κυρίαν, τὴν καθημένην δεξιῶν.

τοῦ οἰκοδεσπότου, ἵσταται ἀριστερὰ αὐτῆς καὶ ἀναμένει νὰ σερβί-
ρισθῇ ἢ ἐν λόγῳ κυρίᾳ. Ἐν συνεχείᾳ μεταβαίνει κατὰ σειρὰν εἰς τὴν
δευτέραν κυρίαν, τὴν καθημένην ἀριστερὰ τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ
εἰς τὰς ἄλλας κυρίας μὲ τελευταίαν τὴν οἰκοδέσποιναν. “Οταν σερ-
βιρισθοῦν ὅλαι αἱ κυρίαι κατευθύνεται πρὸς τὸν καθήμενον δεξιὰ
τῆς οἰκοδεσποίνης κύριον, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸν καθήμενον ἀριστερὰ
αὐτῆς καὶ κατὰ σειρὰν εἰς ὅλους, τελευταῖος δὲ ὅλων σερβίρεται ὁ
οἰκοδεσπότης. Ἡ ὑπηρεσία δὲν ἀποχωρεῖ κατὰ τὸ σερβίρισμα ἀπὸ
τὸν σερβιριζόμενον ἐὰν δὲν ἀκούσῃ τὴν λέξιν «εὔχαριστῶ», πρᾶγμα
τὸ δόποιον σημαίνει ὅτι ἔτελείωσε τὸ σερβίρισμα διὰ τὸν εὔχαρι-
στοῦντα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος:

1. Δὲν ἀκουμβοῦν τὸ στῆθος ἢ οἱ ἀγκῶνες ἐπὶ τῆς τραπέζης.
2. Ἡ πετσέτα τοποθετεῖται ἐπὶ τῶν γονάτων.
3. Δι’ ἕκαστον φαγητὸν χρησιμοποιοῦνται τὰ ἀνάλογα ἑκά-
στοτε σερβίτσια, ἥτοι διὰ τὰ δρεκτικὰ τὰ μικρὰ μαχαιροπήρουνα,
διὰ τὸν ζωμὸν ἢ τὴν σούπα τὸ μεγάλον κοχλιάριον, διὰ τὸ ψάρι
τὰ εἰδικὰ μαχαιροπήρουνα, διὰ τὸ τυρὶ τὸ μαχαίρι, διὰ τὰ φροῦτα
μαχαίρι καὶ πηρούνι.
4. Πάντοτε κρατοῦμε μὲ τὴν δεξιάν μας χεῖρα τὴν μάχαιραν
καὶ μὲ τὴν ἀριστερὰν τὸ πηρούνι.
5. Τὸν ἄρτον κόπτομεν μὲ τὰ δάκτυλα εἰς τεμάχια μικρά.
6. Ἀποφεύγομε νὰ «ρουφᾶμε» τὴν σούπα.
7. Τὰ κουκούτσια τῶν ἐλαιῶν τὰ τοποθετοῦμε διὰ τοῦ πηρου-
νίου εἰς τὴν ἄκρα τοῦ πιάτου.
8. Ὁμιλοῦμε χαμηλοφόρων.
9. Δὲν ἐκδηλώνομε ἐνθουσιασμὸν ἢ δυσφορίαν διὰ τὰ προσφε-
ρόμενα.
10. Τρώγομε μὲ προσοχήν, ἀργὰ καὶ ἀνεπιτήδευτα.

ΙΔΙΑΖΟΝΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

‘Ωρισμέναι οἰκογένειαι ἔχουν νὰ ἐπιλύσουν ίδιάζοντα προβλή-
ματα.

Τοιαῦτα προβλήματα εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις προώρου παιδιοῦ,
ἡ ἀντιμετώπισις διδύμων, ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παιδιῶν δταν
στερῆται ἢ οἰκογένεια τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός καὶ πολλὰ ἄλλα,
τῶν δόποιών ἢ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι τῆς παρούσης θέσεως.

Πρόωρα νεογνά καλούνται έκεινα τῶν δύποίων τὸ βάρος εἶναι δλιγώτερον ἀπὸ 2500 γραμμάρια, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ἐγκυμοσύνης. Οὕτω πρόωρον είναι τὸ παιδί, τὸ δύποιον θὰ γεννηθῇ εἰς τοὺς 9 μῆνας, ἀλλὰ ζυγίζει κάτω τῶν 2500 γραμ., ἐνῶ δὲν είναι πρόωρον έκεινο τὸ δύποιον θὰ γεννηθῇ εἰς τοὺς 7 μῆνας, ἀλλὰ ἔχει βάρος ἄνω τῶν 2500 γραμ..

"Οταν τὸ πρόωρον είναι βάρους κάτω τῶν 2000 γραμ. πρέπει ἀπαραίτητως νὰ μεταφερθῇ εἰς εἰδικὸν διὰ πρόωρα τμῆμα 'Ιδρύματος, διὰ νὰ τοποθετηθῇ εἰς θερμοκοιτίδα (συσκευὴ μὲ ρυθμιζόμένη θερμοκρασίαν καὶ ύγρασίαν καὶ δυνατότητα χορηγήσεως ὅξυγόνου).

"Οταν παραμείνῃ οἴκοι πρέπει νὰ ἔξασφαλισθοῦν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ παιδιάτρου, ύγιεινὸν δωμάτιον, μὲ κατάλληλον θέρμανσιν, ἀερισμὸν καὶ φωτισμόν, κατάλληλος κλίνη καὶ νὰ ληφθῇ ίδιαιτέρα μέριμνα διὰ τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν καθαριότητα, τὴν διατροφὴν καὶ ίδιαιτέρως διὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν λοιμώξεων, διότι τὰ πρόωρα είναι λίαν εύαίσθητα.

Τὰ δίδυμα ἀπαιτοῦν ίδιαιτέραν περιποίησιν, ίδιως εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἀγωγῆς, ἔξαιρουμένου τοῦ γεγονότος ὅτι πολλάκις είναι πρόωρα. Εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις πρέπει νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ κεχωρισμένη ζωή, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν ἕκαστον ίδικήν του πρωσωπικότητα.

Τέλος ἡ ἐλλειψις ἐνὸς τῶν γονέων παρέχει πλεῖστα δσα προβλήματα εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἡ δύποια ἔχει παιδιὰ καὶ τότε, δύπάρχων ἐκ τῶν γονέων πρέπει νὰ λαμβάνῃ τοῦτο ύπ' ὅψιν καὶ νὰ φέρεται ἀναλόγως πρὸς αὐτά.

Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Πολλάκις, καὶ μάλιστα σήμερον, ἡ οἰκοδέσποινα ἔργαζεται ἐπαγγελματικῶς, εἴτε διότι ἐπιθυμεῖ νὰ βελτιώσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς οἰκογενείας, εἴτε διότι ύποχρεοῦται νὰ πράξῃ τοῦτο διὰ νὰ ζήσῃ, ἐλλείψει τοῦ πατρός, εἴτε διότι ἤργαζετο πρὸ τοῦ γάμου ἡ είναι ἐπιστήμων ἡ διαθέτει μίαν τέχνην.

"Η ἔργαζομένη οὕτω ἐπαγγελματικῶς οἰκοδέσποινα ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ πρόσθετα δι' αὐτήν προβλήματα.

Πρῶτον καὶ περισσότερον σημαντικὸν ἐξ ὅλων εἶναι ἡ ἀδυναμία παροχῆς τῶν φροντίδων τῆς εἰς τὰ τέκνα τῆς. Εἶναι ἴδιαιτέρως σημαντικὸν δι’ ἓνα παιδί νὰ ἔχῃ δίπλα του ἓνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ τὸ ἄγαπτα καὶ θὰ τὸ φροντίζῃ.

Ἐτερον σημαντικὸν πρόβλημα εἶναι ἡ ἀνάγκη καθαριότητος καὶ συντηρήσεως τῆς κατοικίας.

Οὕτω ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ καταβάλῃ ἔντονον προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἔργασίαν τῆς, εἰς τὴν περιποίησιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν τέκνων τῆς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῆς ὡς οἰκοδεσποίνης.

Βεβαίως ἡ βοήθεια μάμμης ἡ μιᾶς καλῆς οἰκιακῆς βοηθοῦ βελτιώνει σημαντικῶς τὴν κατάστασιν καὶ ἀνακουφίζει τὴν οἰκοδέσποιναν. Ἡ παρακολούθησις ὅμως πρέπει νὰ εἶναι ἄγρυπνος, ἵδιας εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν.

Πάντως, μολονότι τὰς περισσοτέρας φορὰς ἡ συμμετοχὴ τῆς συζύγου εἰς τὸν οἰκονομικὸν προϋπολογισμὸν τῆς οἰκογενείας εἶναι σημαντική, ὅχι ὀλίγας φορὰς ἐκ τῆς μελέτης τῆς καταστάσεως προκύπτει ὅτι ὅχι μόνον δὲν ύφισταται κέρδος ἐκ τῆς ἔργασίας τῆς οἰκοδεσποίνης ἔκτὸς τοῦ οἴκου τῆς, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ζημίαν.

Οὕτω, ὅταν π.χ. μία οἰκοδέσποινα ἔργαζομένη λαμβάνη ὡς μηνιαῖον μισθὸν 2.200 δρχ., ἐνῷ νομίζει ὅτι κερδίζει, πληρώνει τὴν οἰκιακὴν βοηθὸν (πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ καὶ ἡ τροφή, τὰ ἔξοδα εἰδῶν καθαριότητος, ἡ καταβολὴ εἰς τὸ IKA κλπ.), προβαίνει βιαστικὴ εἰς τὰς προμηθείας, πολλάκις προμηθεύεται φαγητὰ τῆς ὥρας, τὰ ὅποια κοστίζουν περισσότερον, στέλνει περισσότερα ἐνδύματα εἰς τὸ καθαριστήριον, ἔχει ἔξοδα κινήσεως, κλπ. κλπ., μὲ ἀποτέλεσμα ὅλα ὅσα θὰ ἐκέρδιζε ἀσχολουμένη μὲ τὸν οἶκον τῆς, χωρὶς οἰκιακὴν βοηθὸν καὶ περιττὰ ἔξοδα, νὰ ὑπερβαίνουν τὸν μισθὸν τῆς.

Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ ἔργασία τῆς οἰκοδεσποίνης ἀποφασίζεται καὶ λαμβάνη χώραν ἐφ’ ὅσον αἱ μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ εἶναι τοιαῦται, ὥστε πράγματι νὰ ὠφελοῦν τὴν οἰκογένειαν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΑΙΔΟΚΟΜΙΑ

Παιδοκομία καλεῖται ή τέχνη τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδίων. Αὗτη προϋποθέτει ίδιαιτέρας γνώσεις, διότι τὸ παιδὶ εύρισκεται εἰς μίαν ίδιάζουσαν κατάστασιν, ἡ ὅποια ἀπαιτεῖ ίδιαιτέραν μέριμναν καὶ φροντίδα διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του, τὴν σωματικήν καὶ τὴν πνευματικήν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΑ

Ἡ βρεφοκομία εἶναι ἐπὶ μέρους κεφάλαιον τῆς παιδοκομίας καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀνατροφὴν καὶ περίθαλψιν τοῦ βρέφους.

Η ΕΥΓΟΝΙΚΗ

Ἐγονικὴ εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὅποια μελετᾶ τοὺς τρόπους διὰ τῶν ὅποίων εἶναι δυνατὸν νὰ βελτιωθοῦν αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ίδιότητες τῶν ἀπογόνων καὶ ἐπιδιώκει τὴν βελτίωσιν τῶν εἰδῶν καὶ ἐπομένως καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἡ εὐγονικὴ μελετᾶ τοὺς ὄρους, διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὅποίων μεταδίδονται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ίδιότητες τῶν γονέων ἢ τῶν παλαιοτέρων προγόνων εἰς τοὺς ἀπογόνους καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ληφθοῦν διὰ τὴν μεταβίβασιν μόνον τῶν καλῶν ίδιοτήτων τῶν προηγουμένων γενεῶν εἰς τὰς νεωτέρας, διὰ νὰ ἔξασφαλισθῇ οὕτω ἡ βελτίωσις τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ της ἡ εὐγονικὴ διαιρεῖται εἰς δύο κλάδους, εἰς τὸν ἀρνητικὸν (ἀρνητικὴ εὐγονική), ὁ ὅποιος προσπαθεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν παραγωγὴν ἀπογόνων ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ὑγιεῖς καὶ

εις τὸν θετικὸν (θετικὴ εὐγονία), ὁ δόποιος ἐνθαρρύνει τὴν παραγωγὴν ἀπογόνων ἀπὸ ἐκλεκτούς προγόνους, ὥστε νὰ δημιουργῇ μία γενεὰ μὲ ἀρτίας σωματικὰς ἴδιότητας.

Πλέον τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὸ γενικὸν πλαίσιον τῆς εὐγονικῆς ὑπάγονται τὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς μητρότητος, ὡς ἡ προφύλαξις τῆς μητρὸς ἀπὸ τὰ δξέα λοιμώδη νοσήματα, ἡ κανονικὴ διατροφή, ἡ ἀποφυγὴ τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν ταλαιπωριῶν, ἡ τακτικὴ ιατρικὴ παρακολούθησις τῆς πορείας τῆς ἔγκυμοσύνης, τὰ δόποια ἔξασθενίζουν ἐπαρκῶς τὴν ἐπίδρασιν τῶν βλαβερῶν παραγόντων ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου.

Ἡ ὑγεία τῶν γονέων

‘Ο γάμος, ὁ δόποιος ἐνώνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα μὲ δεσμούς ψυχικούς καὶ ὑλικούς, ἔχει κύριον σκοπὸν τὴν διαιώνισιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Πρωταρχικὸς ὅρος διὰ τὴν δημιουργίαν καλῆς οἰκογενείας εἶναι ἡ γέννησις ὑγιῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν τέκνων.

Διὰ τὰ δημιουργηθοῦν ὅμως ἀπόγονοι μὲ ἀρτίαν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν πρέπει κατὰ πρῶτον λόγον οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς νὰ εἶναι ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ὑγιεῖς.

Κατ’ ἀρχὴν πλὴν τῆς ἀπολύτως καλῆς ὑγείας τῶν γονέων διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὑγιῶν ἀπογόνων ἀπαιτοῦνται αἱ κάτωθι προϋποθέσεις:

1. Κατάλληλος ἡλικία τῶν γονέων, οἱ ὄποιοι τεκνοποιοῦν

‘Η ἡλικία τεκνοποιήσεως δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὕτε πιολὺ νεαρά, οὕτε πιολὺ προκεχωρημένη.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὰ παιδιά, τὰ δόποια θὰ γεννηθοῦν, δεδομένου ὅτι καὶ οἱ γονεῖς εἶναι ἀνώριμοι καὶ εἰς τὸ στάδιον ἀναπτύξεώς των, ἐνδέχεται νὰ ἔχουν εὔπαθη καὶ ἐλλιπῆ διάπλασιν.

Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὰ παιδιά, τὰ δόποια θὰ γεννηθοῦν, δεδομένου ὅτι θὰ προέλθουν ἀπὸ γηρασμένους ὄργανισμούς, εἶναι δυνατὸν νὰ κληρονομήσουν τὸν μαρασμὸν τῶν γονέων των.

2. Ἀποφυγὴ ἀσυμβιβάστου διαφορᾶς ἡλικίας μεταξὺ τῶν συζύγων

‘Η ἀρμόζουσα σχέσις μεταξὺ τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς τοιαύτης τῆς γυναικὸς ἀκολουθεῖ τὸν ἔξῆς νόμον: ‘Η ἡλικία τῆς

γυναικὸς δὲν πρέπει νὰ είναι μικροτέρα ἀπὸ τὰ 2) 3 τῆς ἡλικίας τοῦ ἀνδρός. Δηλαδή, ἐὰν π.χ. ὁ σύζυγος είναι 30 ἔτῶν, ἡ σύζυγος δὲν πρέπει νὰ είναι μικροτέρα τῶν 20 ἔτῶν.

3. Ὁμαλὴ κοινωνικὴ κατάστασις

Αἱ κοινωνικαὶ ἀνωμαλίαι ἐπιδροῦν δυσμενῶς εἰς τὸν δργανισμὸν τῶν γονέων καὶ ἐπομένως καὶ εἰς τὴν διάπλασιν τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια γεννῶνται ἐξ αὐτῶν.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων ἡ ἀπολύτως καλὴ ὑγεία τῶν γονέων ἔχει βαρύνουσαν σημασίαν.

Τὸ παιδὶ τὸ ὅποιον θὰ γεννηθῇ ἀπὸ ὑγιεῖς καθ' ὅλα γονεῖς ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον μὲν ἐφόδια ὑγείας καὶ εὐεξίας.

Γονεῖς οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ὑγείαν ἀποκτοῦν τέκνα καχεκτικὰ καὶ ψυχικῶς ἐλαττωματικά.

Ἡ ψυχοπάθεια, ὁ ἀλκοολισμὸς καὶ ἡ σύφιλις ἀποτελοῦν κωλύματα διὰ τὸν γάμον.

Ἐκτὸς αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι παθολογικαὶ ἴδιότητες (δευτερεύοντες χαρακτῆρες), αἱ ὅποιαι είναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐμφανίζωνται εἰς ὅλην τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ, ὅταν τὰς ἔχῃ ὁ εἰς μόνον ἐκ τῶν γονέων. "Οταν ὅμως τὰς ἔχουν καὶ οἱ δύο, ἐμφανίζονται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὰ παιδιά των.

Τοῦτο βασίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κληρονομικότητος, ἡ ὅποια, χωρὶς νὰ είναι γνωσταὶ ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τοῦ μηχανισμοῦ, ἐγένετο ἐμπειρικῶς ἀποδεκτὴ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Ἡ προγαμιαία ἰατρικὴ ἔξετασις δύναται νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν καταπολέμησιν καὶ πρόληψιν πολλῶν κληρονομικῶν μεταδιδομένων παθήσεων.

Μία προσεκτικὴ διερεύνησις τῶν μελλονύμφων ὡς πρὸς τὸ κληρονομικὸν καὶ νοσολογικὸν ἱστορικὸν ἔκάστου καὶ τῆς οἰκογενείας του, ὁ καθορισμὸς τῶν ὁμάδων αἵματος καὶ ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι ἔργαστηριακαὶ ἔξετασεις είναι συνήθως εἰς θέσιν νὰ δώσουν ίκανὰ στοιχεῖα.

Ἡ θέσπισις ὑπὸ τῆς πολιτείας τοῦ προγαμιαίου πιστοποιητικοῦ ὑγείας ὑπῆρξεν ἀριστον μέτρον διὰ τὴν ἔξασφάλισιν ἀμφοτέρων, γονέων καὶ ἀπογόνων, ἐκ τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων ἀπὸ τὴν συνένωσιν ἐκ τίνος ἀποτελούσης κώλυμα νόσου, πρέπει ὅμως νὰ

Χορηγῆται τοῦτο μὲ ἀπόλυτον συνείδησιν εὐθύνης ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ καὶ νὰ βασίζεται εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν μελλονύμφων.

Ἡ κληρονομικότης

Κληρονομικότης καλεῖται ἡ μεταβίβασις ἴδιοτήτων ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Ἡ κληρονομικότης ἐμελετήθη ἐπιστημονικῶς καὶ ἀνευρέθησαν καὶ ἐμελετήθησαν ὥρισμένοι νόμοι, τοὺς ὅποιους ἀκολουθεῖ ἡ ἱκανότης τῶν ζώντων ὄργανισμῶν (φυτῶν, ζώων καὶ ἀνθρώπων), νὰ μεταβιβάζουν εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν ὥρισμένων ἴδιότητας. Οὕτω ἐσχηματίσθη ἴδιαίτερος κλάδος τῆς βιολογίας, ὁ ὅποιος ἀσχολεῖται μὲ τὰ φαινόμενα τῆς κληρονομικότητος καὶ ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς γενετικῆς.

Πρῶτος ὁ Αὐστριακὸς μοναχὸς Γρηγόριος Μέντελ (1867) ἀνεκάλυψε τοὺς νόμους τῆς μεταβιβάσεως τῶν κληρονομικῶν ἴδιοτήτων, ἐβεβαιώθησαν δὲ οὗτοι ἀργότερον ὑπὸ ἑτέρων ἐρευνητῶν.

Κατ' ἐπέκτασιν τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος εἰς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ἐκλογὴ ὑγιῶν γονέων, οἱ διποῖοι ὑπερέχουν σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ἀπὸ τὸ σύνηθες ὄριον, εἴναι δυνατόν νὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκλεκτῶν ἀπογόνων καὶ διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου συνόλου.

Ἡ κληρονομικότης εἰς τὸν ἄνθρωπον

Οἱ ἀνθρωποι ἀρχίζει τὴν ζωὴν του μὲ τὴν συνένωσιν τῶν δύο γεννητικῶν κυττάρων, τοῦ σπερματοζωαρίου καὶ τοῦ ὡαρίου. Εἰς τὸ ἔκ τῆς συνενώσεως αὐτῶν προερχόμενον κύτταρον ὑπάρχουν ὅλαι αἱ καταβολαί, αἱ ὅποιαι θὰ δώσουν ἀργότερον εἰς τὸν τέλειον ἀνθρωπον τὴν ἔξωτερην ἐμφάνισιν, τὰς βιολογικὰς ἀντιδράσεις, τὸν νευροψυχικὸν τόνον καὶ τὰς διανοητικὰς ἱκανότητας. Τοῦτο συμβαίνει διότι κάθε ἐν ἀπὸ τὰ σπερματοζωάρια ἡ τὰ ὡαρία αὐτὰ περιέχει ἀπειρίαν ἀπὸ μικροσκοπικὰ κοκκία, τὰ ὅποια ὀνομάζονται γονίδια καὶ περικλείουν ὑπὸ μικροσκοπικὴν μορφὴν ὅλας τὰς ἴδιοτητας τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος, δηλ. τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός, τόσον τὰς φυσιολογικὰς (π.χ. τὴν μεγαλοσωμίαν, τὴν μικροσωμίαν, τὸ χρῶμα τοῦ δέρματος καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν τύπον τοῦ ἀνθρώπου, βασικὰς ψυχικὰς κλίσεις

κλπ.) ὅσον καὶ τὰς παθολογικάς, ἀπὸ τὰς ὅποιας ἀνεφέραμεν μερικάς (κληρονομικάς παθήσεις).

Ἄπὸ τὴν ἐνωσιν τοῦ σπερματοζωαρίου μὲ τὸ ὡάριον σχηματίζεται ἔν νέον κύτταρον, τὸ ἀρχικὸν ὅπως λέγεται. Αὐτὸ περιέχει τὰ «γονίδια» τοῦ σπερματοζωαρίου τοῦ ἀνδρός, ὅπως καὶ τὰ «γονίδια» τοῦ ὡαρίου τῆς γυναικός.

Τὸ ἀρχικὸν αὐτὸ κύτταρον (γονιμοποιημένον ὡδὸν) ἐγκαθίσταται εἰς τὸν βλεννογόνον τῆς μήτρας καὶ ἀρχίζει νὰ τρέφεται ἐκεῖ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ διαιρεῖται εἰς 2, 4, 8, 16 καὶ τέλος εἰς μυριάδες κύτταρα.

Ἐκαστον ἐκ τῶν κυττάρων αὐτῶν περιέχει «γονίδια», δηλ. ἰδιότητας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός.

Αὐτὰ τὰ κύτταρα, ἀφοῦ τοποθετηθοῦν ἐκαστον εἰς τὴν θέσιν τοῦ προορισμοῦ των κατὰ τρόπον ἀξιοθάμαστον, ἀρχίζουν νὰ σχηματίζουν τὸν νέον ὄργανοσμόν, ὁ ὅποιος τελειοποιεῖται καὶ ἔχερχεται ὡς νεογνὸν μετὰ ἀπὸ 280 περίπου ἡμέρας ἀπὸ τῆς γονιμοποιήσεως.

Παθήσεις μεταβιβαζόμεναι κληρονομικῶς

Πολλαὶ παθήσεις τῶν γονέων μεταβιβάζονται κληρονομικῶς ή μεταδίδονται εἰς τὰ τέκνα των.

Τοιαῦται παθήσεις εἶναι ἡ αίμοφιλία, ἡ αίμορραγικὴ νόσος τῶν νεογνῶν, τὸ ἐκ γενετῆς ἔξαρθρημα (χωλότης), ἡ διάθεσις πρὸς ἀλλεργικάς νόσους, ἄσθμα, ἔκζεμα κλπ.

Ἄλλα νοσήματα μεταδιδόμενα εἰς τὸ παιδί κατὰ μὲν τὴν ἐγκυμοσύνην εἶναι ἡ σύφιλις κλπ., μετὰ δὲ τὴν γέννησιν του ἡ φυματίωσις, ἡ σύφιλις καὶ ἄλλα μεταδοτικά νοσήματα.

Ἐκτὸς τῶν νοσημάτων κληρονομοῦνται σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ ἰδιότητες ἡ ἄλλαι παθολογικαὶ καταστάσεις τῶν γονέων.

Μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν κληρονομικῶς μεταβιβαζομένων παθήσεων

Μολονότι δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἀπόλυτος κυριαρχία τῶν κληρονομικῶν φαινομένων εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, διότι ἔξι ἵσου μεγάλην ἐπίδρασιν ἀσκεῖ τὸ φυσικόν, τὸ κοινωνικὸν καὶ τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον, ἔχουν υἱοθετηθῆ πολλὰ μέτρα, τὰ ὅποια βασίζονται εἰς τὰς ὑποδείξεις ἰδιαιτέρως τῆς ἀρνητικῆς εὐγονικῆς.

Οὕτω ἀπαγορεύεται νὰ ἀποκτοῦν ἀπογόνους ἀνθρώποι, οἱ

όποιοι πάσχουν άπό βαρέα σωματικά και ψυχικά νοσήματα.

Έπισης άπογορεύεται ό γάμος μεταξύ έξ αίματος συγγενῶν άτόμων, διότι οι κακοί γόνοι διὰ τῆς συνάψεως γάμων μεταξύ στενῶν έξ αίματος συγγενῶν τείνουν νὰ διαιωνισθοῦν.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΕΓΚΥΟΥ

Ἡ ἔγκυμοσύνη ἐπιβάλλει ὥρισμένας προφυλάξεις καὶ κανόνας, τοὺς ὅποιους ἑκάστη μέλλουσσα μήτηρ πρέπει νὰ τηρῇ μὲ σχολαστικότητα, τόσον διὰ τὴν ἴδικήν της ὑγείαν, ὃσον καὶ διὰ τὴν ὕγείαν τοῦ παιδιοῦ.

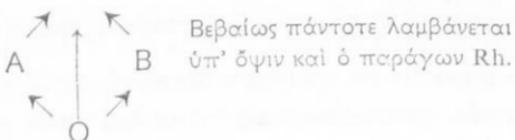
Ιατρική παρακολούθησις

Τακτικὴ ιατρική παρακολούθησις εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἔγκυμοσύνης. Πρέπει δηλαδὴ ἡ ἔγκυος νὰ ἔχετασθῇ ὑπὸ τοῦ μαιευτῆρος-γυναικολόγου εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἔγκυμοσύνης καὶ ἐν συνεχείᾳ τούλαχιστον τὸν 3ον, 6ον καὶ 8ον μῆνα. Τὸ φρονιμώτερον ὅμως εἶναι νὰ ἔχετάξεται συχνότερον, ἵδιως μετὰ τὸν 5ον μῆνα, διὰ νὰ διαπιστωθῇ ἐὰν ἀκούωνται οἱ παλμοὶ τῆς καρδιᾶς τοῦ παιδιοῦ καὶ δὴ κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας, διὰ νὰ ἐλεγχθῇ ἐὰν τὸ παιδί «ἔρχεται καλά» ἢ ἐὰν ἐπιβάλλεται νὰ ληφθοῦν ὥρισμένα μέτρα.

Ἐκτὸς αὐτῶν ἐπιβάλλονται καὶ συχναὶ ἔχετάσεις οὔρων. Πρέπει ἐπίσης νὰ καθορισθῇ ἡ ὁμάδας αἵματος¹ καὶ ὁ παράγων Rhesus² τῆς ἔγκυου καὶ τοῦ συζύγου.

1. Ομάδες αἵματος: Αἱ ὁμάδες αἵματος εἶναι τέσσαρες, ἡ AΒ ἢ I, ἡ A ἢ II, ἡ B ἢ III καὶ ἡ O ἢ IV. Τοῦτο ἔχει ίδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὰς μεταγγίσεις, ἡ χωρήγησις αἵματος δὲ γίνεται μόνον κατὰ τὸ κάτωθι σχῆμα:

AB

2. Εἰς τὰ ἔρυθρὰ αἷμασφαίρια τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων ὑπάρχει μία ιδιότης, ἡ ὅποια ὀνομάζεται παράγων Rhesus (Rh). Τὰ ἄτομα, τὰ ὅποια ἔχουν εἰς τὰ ἔρυθρὰ αἷμασφαίρια τῶν παράγοντα αὐτὸν καλούνται Rh θετικά. Υπάρχουν ὅμως εἰς μικρὰν ἀναλογίαν, 15% περίπου ἄτομα, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν

Μερικοί ἔκ τῶν παραγόντων, οἱ ὅποιοι εἶναι δυνατὸν νὰ βλάψουν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ νὰ προκαλέσουν «συγγενεῖς» ἀνωμαλίας καὶ παραμορφώσεις εἰς τὸ παιδὶ εἶναι: Μηχανικαὶ κακώσεις (τραυματισμοί, πτώσεις), διάφοροι χημικοὶ οὐσίαι καὶ φάρμακα, ἀσθένειαι τῆς ἐγκύου, ἀκτῖνες Χ κλπ.

Καθαριότης

‘Η καθημερινὴ πλύσις ὀλοκλήρου τοῦ σώματος (χλιαρὸν λουτρὸν ὑπὸ καταιωνητῆρα ἢ εἰς τὸν λουτῆρα διερκείας 10 λεπτῶν) εἶναι ἀπαραίτητος. Κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς κυήσεως ἀποφεύγεται τὸ λουτρὸν εἰς τὸν λουτῆρα καὶ συνιστᾶται μόνον ἡ πλύσις ὑπὸ καταιωνητῆρα.

Ἐνδυμασία

Τὰ ἐνδύματα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἐφαρμοστά, ἵδιως εἰς τὴν μέσην, ἀλλὰ εὐρύχωρα καὶ ἄνετα. Ἀποκλείονται αἱ καλισσόδεται, αἱ ὅποιαι δυσκολεύουν πολλάκις ἐπικινδύνως τὴν κυκλοφορίαν εἰς τὰ κάτω ἄκρα. Ἐπίστης ἀπὸ τὸν 4ον ἢ 5ον μῆνα ἐπιβάλλεται εἰδικὴ ζώνη ἐγκυμοσύνης, διὰ νὰ συγκρατῆται ἡ κοιλία, καθὼς καὶ κατάλληλος στηθόδεσμος, ὁ ὅποιος νὰ μὴ πιέζῃ τὸ στήθος. Ἀπαγορεύονται τὰ ὑψηλὰ ὑποπτέρινα (τακούνια).

Ίδιαιτεραι προφυλάξεις

Τὸ στόμα καὶ τὰ δόντια πρέπει νὰ ύφιστανται τακτικῶς τὴν κατάλληλον περιποίησιν. Ἡ ἐγκυος πρέπει νὰ ἔχεταισθῇ ὑπὸ ὀδοντιάτρου καὶ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην θεραπείας ὀδόντας. Ἰδιαιτέραν φροντίδα καθαριότητος ἀπαιτοῦν οἱ μαστοί. Αἱ θηλαί, ὅταν ὑπάρχῃ ἕκκριμα, πρέπει νὰ πλένωνται μὲ προσοχὴν

τὸν παράγοντα Rh εἰς τὰ ἐρυθρὰ αἷμοσφαιρία. Τὰ ἄτομα αύτὰ καλοῦνται Rh ἀρνητικά. Τοῦτο ἀνευρίσκεται μὲ ἔνα εἰδικὸν τέστ τοῦ αἵματος.

“Οταν ἡ μήτηρ εἶναι χωρὶς παράγοντα Rh (Rh ἀρνητική) καὶ δὲ πατήρ μὲ παράγοντα Rh (Rh θετικός), ὁ Rh γόνος εἶναι δὲ ἐπικρατῶν καὶ μεταδίδεται ἀπαραιτήτως εἰς τὸ ἔμβρυον. Οὕτω ἡ ἐπαφὴ τοῦ Rh θετικοῦ γόνου μὲ τὰ Rh ἀρνητικά αἷμοσφαιρία τῆς μητρὸς θὰ δημιουργήσουν ἀντισώματα, τὰ δόποια ἀφοῦ περάσουν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ Rh θετικοῦ ἔμβρυου, θὰ δόηγησουν εἰς τὴν αἷμόλυσιν (καταστροφήν) τῶν ἐρυθρῶν αἷμοσφαιρίων τοῦ ἔμβρυου (αἷμολυτικός ἴκτερος). Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ἔξετασις τοῦ αἵματος καὶ τοῦ συζύγου ἐπὶ Rh ἀρνητικῆς συζύγου.

μὲ χλιαρὸν ὕδωρ καὶ σάπωνα, ἐν συνεχείᾳ δὲ νὰ ἐπαλείφωνται μὲ βαζελίνην ἥ λανολίνην. Τὸ δέρμα καὶ ίδιαιτέρως τῆς κοιλίας, ἀπατεῖ ὁμοίως ίδιαιτέρων περιποίησιν. Ἡ βαζελίνη εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ραβδώσεων (σκασίματα).

*Ασκήσεις

‘Ωρισμέναι γυμναστικαὶ ἀσκήσεις εἶναι ὠφέλιμοι διὰ τοὺς κοιλιακοὺς μῆς καὶ διὰ τὴν κυκλοφορίαν. Ἀντιθέτως ἄλλαι δύνανται νὰ βλάψουν. Δι’ αὐτὸ πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται παιδιαὶ μὲ ταχείας καὶ βιαίας κινήσεις καὶ πρέπει ἥ ἔγκυος νὰ συμβουλεύεται τὸν ἰατρόν. Ἡ πεζοποιία εἶναι μιὰ θαυμασία ἀσκησις, δι’ αὐτὸ ἥ ἐπὶ μίαν ὥραν βάδισις εἰς καθαρὸν ἀέρα καὶ ἥ βαθεῖα καὶ ρυθμικὴ ἀναπνοὴ θὰ βοηθήσῃ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ.

*Απαγορεύσεις

‘Ἡ ἔγκυος δὲν πρέπει νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ ἀσθενεῖς, οὔτε νὰ περιποιῆται πρόσωπα, τὰ δποῖα πάσχουν ἐκ μεταδοτικῶν νόσων. Ὡρισμέναι ἔξ αὐτῶν, ὡς π.χ. ἥ ἐρυθρά, εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν σοβαρωτάτας συνεπείας διὰ τὸ παιδί.

Τὰ μεγάλα ταξίδια, ίδιως κατὰ τοὺς δυὸ πρώτους καὶ τοὺς δυὸ τελευταίους μῆνας τῆς ἔγκυμοσύνης πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἥ ἄρσις μεγάλων βαρῶν.

Ο ΤΟΚΕΤΟΣ

‘Οταν συμπληρωθῇ ὁ κύκλος τῆς ἔγκυμοσύνης, ἔρχεται ἥ μεγάλη ὥρα τοῦ τοκετοῦ.

‘Ἡ μέλλουσα μητέρα πρέπει νὰ τελῇ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὑπὸ τὴν συνεχῆ παρακολούθησιν τοῦ μαιευτῆρος. Προηγουμένως ἔχει προετοιμάσει τὰ εῖδη, τὰ δποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν Κλινικὴν ἥ τὸ Νοσοκομεῖον, τόσον διὰ τὴν ίδιαν, ὅσον καὶ διὰ τὸ βρέφος.

Φυσιολογικὰ νεογνὰ

Φυσιολογικὰ νεογνὰ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ δποῖα γεννῶνται εἰς τὸ τέλος τῆς ἔγκυμοσύνης καὶ εἶναι ἄρτια, ὑγιῆ καὶ ίκανὰ νὰ προσαρμοσθοῦν εἰς τοὺς νέους ὅρους ζωῆς καὶ νὰ ζήσουν.

Παθολογικά νεογνά

Αντιθέτως, έτερα νεογνά γεννῶνται θνητοί, δηλαδή νεκρά, πρόωρα, δηλαδή μὲν βάρος κάτω τῶν 2500 γραμμάριων ἢ ἀσθενή, δηλαδὴ ἀδύνατα καὶ ἀσθενῆ.

Ιατρικαὶ ἔξετάσεις τοῦ νεογνοῦ

Ἐκαστὸν νεογνὸν πρέπει, εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν νὰ ὑποβληθῇ εἰς λεπτομερῆ καὶ προσεκτικὴν ἰατρικὴν ἔξετασιν ὑπὸ παιδιάτρου.

Δευτέρα ἰατρικὴ ἔξετασις θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἔξόδου του ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου ἢ τῆς Κλινικῆς.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ παραμονῆς του πρέπει νὰ παρακολουθῆται ὑπὸ ἐμπείρου προσωπικοῦ, διὰ νὰ κληθῇ ἀμέσως ὁ παιδίατρος εἰς περίπτωσιν ἐμφανίσεως μιᾶς οἰασδήποτε νοσηρᾶς ἐκδηλώσεως.

Τέλος, ἐν συνεχείᾳ, οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἔχουν ἔντονον τὴν προσοχὴν των, ὥστε αὐτοὶ μόνοι πλέον νὰ ἀντιληφθοῦν πῶν τι πέραν τοῦ φυσιολογικοῦ ἐμφανιζόμενον εἰς τὸ νεογνόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ βρέφος ἀργότερον, ὥστε νὰ καλέσουν ἐγκαίρως τὸν παιδίατρον.

Η καθαριότης τοῦ νεογνοῦ

Πρὶν ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν περιποίησιν τοῦ νεογνοῦ, πρέπει νὰ πλύνωμεν καλῶς τὰς χεῖρας μας. Ἐπίσης ὅλα τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν περιποίησιν του μέσα πρέπει νὰ είναι ἀπολύτως καθαρά.

Τὸ νεογνὸν δὲν πρέπει νὰ κάνῃ μπάνιο πρὶν κλείσῃ ὁ ὄμφαλός του. Τὸ λουτρὸν κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν ἀντικαθίσταται ἀπὸ μίαν γενικὴν καθαριότητα, ἡ ὃποια λαμβάνει χώραν ταχέως.

Κατ' αὐτὴν πλέον με τὸ πρόσωπον μὲ δλίγον βάμβακα ἐμπεποτισμένον εἰς χλιαρὸν ὕδωρ. Τὸ ὑπόλοιπον σῶμα τὸ πλέον με ἐπίσης μὲ βάμβακα καὶ χλιαρὴν σαπουνάδα. Ἐν συνεχείᾳ ξεπλένομε καλῶς καὶ σκουπίζομε μὲ προσοχὴν καὶ ἐλαφρῶς, μὲ χνουδωτὸν προσόψιον, φροντίζοντες νὰ μὴ παραμείνῃ ὑγρασία εἰς τὰς πτυχὰς τοῦ δέρματος.

Μέχρι τὴν 10ην ἢ 15ην ἡμέραν ὁ ὄμφαλος παρουσιάζει μίαν πληγὴν καὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγωμε νὰ τὸν ἔγγιζωμε.

Περιποίησις τοῦ ὄμφαλίου λώρου

Μετὰ τὴν καθαριότητα σκεπάζομε τὸν ὄμφαλὸν μὲ μίαν ἀπο-

στειρωμένην γάζαν, τοποθετοῦμε ἐπάνω εἰς αὐτὴν καθαρὸν βάμβακα καὶ δένομε μὲνα ἐπίδεσμον.

"Οταν πέσῃ ὁ ὀμφαλίος λῶρος, συνεχίζομε νὰ σκεπάζωμε τὴν πληγὴν μὲνα μίαν στεγνὴν ἀποστειρωμένην γάζαν, μέχρις ὅτου κλείσῃ ἐντελῶς.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΡΕΦΟΣ

Ἡ καθαριότης τοῦ βρέφους

Τὸ μπάνιο τοῦ βρέφους

"Οταν κλείσῃ ἡ πληγὴ τοῦ ὀμφαλοῦ, κάνομε καθημερινῶς μπάνιο εἰς τὸ βρέφος, τὴν ἴδιαν πάντοτε ὥραν καὶ πρὶν ἀπὸ ἓνα γεῦμα.

'Απαιτεῖται εἰς εἰδικὸς πλαστικὸς λουτῆρ ἢ ἀπλῶς μία ἀρκετὰ μεγάλη λεκάνη, πολὺ καθαρά, τὴν ὅποιαν θὰ χρησιμοποιοῦμε ἀποκλειστικῶς διὰ τὸ μπάνιο τοῦ βρέφους.

Χρειάζονται ἐπίσης μία λεκάνη μὲ βρασμένον ὕδωρ, χλιαρόν, διὰ τὸ καθάρισμα τοῦ πρωσώπου, ἐν θερμόμετρον λουτροῦ, μία μεγάλη χνουδωτὴ πετσέτα, ἐν μαλακὸν τεμάχιον ὑφάσματος διὰ τὸ σαπούνισμα καὶ ἐν τεμάχιον σάπωνος.

Ρίπτομε εἰς τὸν λουτῆρα ὕδωρ καὶ φροντίζομε ὥστε ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ νὰ εἴναι 36° - 37° Κελσίου, πρᾶγμα τὸ δποῖον ἐλέγχομε μὲ τὸ θερμόμετρον.

Κατ' ἀρχὰς πλένομε ἀπαλὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βρέφους, χωρὶς νὰ τὸ σαπουνίσωμε, μὲ τὸ χλιαρὸν ὕδωρ τῆς λεκάνης. 'Ἐν συνεχείᾳ ἐμβυθίζομε τὸ βρέφος ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν λουτῆρα, ὑποβαστάζοντές το καταλλήλως διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός μας, σαπουνίζομε ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός του καὶ ξεπλένομε.

Τέλος σκουπίζομε τὸ βρέφος προσεκτικῶς μὲ τὴν χνουδωτὴν πετσέταν.

Μετὰ τὸ μπάνιο πουδράρομε μὲ τὰλκ τὰς πτυχὰς τοῦ δέρματος, αἱ ὅποιαι εύρισκονται κυρίως εἰς τὸν λαιμόν, τὰς μασχάλσις, τοὺς πόδας καὶ τὴν κοιλίαν. Κατὰ καιρούς καλὸν εἶναι νὰ ἀλοίφωνται αἱ πτυχαὶ μὲ βαζελίνην διὰ νὰ μὴ ξηραίνεται τὸ δέρμα.

'Αφοῦ ντύσωμε τὸ βρέφος, συνεχίζομε μὲ τὴν περιποίησιν τοῦ προσώπου.

'Ἐν πρώτοις καθαρίζομε τοὺς ὄφθαλμούς μὲ τεμάχια βάμβακος,

ἐμπεποτισμένα εἰς βρασμένον, ἀλλὰ χλιαρὸν ὕδωρ. Δι᾽ ἕκαστον δόφθαλμὸν χρησιμοποιοῦμε καθαρὸν τεμάχιον βάμβακος.

Ἐν συνεχείᾳ καθαρίζομε τὴν μύτη τοῦ βρέφους καὶ τὰ αὐτιά του μὲ τεμάχια βάμβακος στεγνὰ ἢ ὀλίγον βρεγμένα, τὰ ὅποια στρίβομε ἐλαφρῶς μὲ τὰ δάκτυλα.

Ἡ ἐνδυμασία τοῦ βρέφους

Ἡ ἐνδυμασία κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν πρέπει νὰ εἶναι ἄνετος καὶ ἀπλῆ.

Τὰ σκληρὰ ὑφάσματα ἀπαγορεύονται, ἐπιβάλλονται τὰ βαμβακερὰ πανιά, αἱ βατίσται ἢ ἡ φανέλλα, τὰ μάλλινα πλεκτά. Αἱ ραφαὶ πρέπει νὰ εἶναι φαρδεῖαι καὶ καλὰ κατεβασμέναι. Ἀπαγορεύονται τὰ κουμπιά, αἱ κόπιτσαι ἢ αἱ ἀγκράφαι, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ πληγώσουν, νὰ γρατσουνίσουν ἢ νὰ ἔρεθίσουν τὸ δέρμα. Τέλος τὰ ἐνδύματα τοῦ βρέφους πρέπει νὰ διατηροῦνται πολὺ καθαρὰ καὶ νὰ ὑπάρχουν ἀρκετὰ ἀπὸ τὰ διάφορα εἰδῆ — Ιδίως πάνες — διὰ νὰ ὑφίσταται εὐχέρεια νὰ ἀλλάζουν, ὅταν εἶναι ἀνάγκη.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ἐν βρέφος χρειάζεται:

1. Ζιπούνας ἀκια φανελλένια, βαμβακερὰ ἢ ζέρσεϋ μάλλινα, ἔτοιμα καὶ λεπτά, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς. Χρειάζονται τούλαχιστον 6 μικρὰ διὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον καὶ ἄλλα 6 μεγαλύτερα ἔως τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους.

2. Πουκαμισάκια ἀπὸ μαλακὸν ὑφασματίνιον βαμβακερά. Πρέπει νὰ ἔχῃ τούλαχιστον 6 διὰ τοὺς πρώτους τρεῖς μῆνας καὶ 6 μεγαλύτερα ἔως τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους.

Τὰ ζιπουνάκια καὶ τὰ πουκαμισάκια πρέπει νὰ εἶναι μὲ μακριὰ μανίκια, νὰ φθάνουν ἔως τὸν ὄμφαλὸν καὶ νὰ δένωνται μὲ κορδόνια.

3. Μικρὰ πανιά, βαμβακερά, 40 X 40 ἑκατοστόμετρα, εἰς ποσότητα 2 δωδεκάδων.

4. Μεγάλα πανιά, δηλαδὴ πανιά τετράγωνα ἀπὸ μαλακὸν ὑφασματίνιον, 80 X 80 ἑκατοστομέτρων περίπου, εἰς ποσότητα 2-3 δωδεκάδων.

5. Φανελλένια πάνες, 90 X 90 ἑκατοστόμετρα, 4 τὸν ἀριθμόν.

6. Καλτσάκια, πλεκτά, βαμβακερὰ ἢ μάλλινα, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς.

7. Σαλιάρα. Εἶναι ἀπαραίτητη καὶ πρέπει νὰ δένεται μὲ

κορδόνια καὶ ὅχι μὲ παραμάνες ἢ καρφίτσες, αἱ δόποιαι εἶναι πάντες ἐπικίνδυνοι.

8. Σκούφια ἢ καπελάκια. Ἀπαιτοῦνται μόνον διὰ τὸν περίπατο ἢ διὰ τὴν νύκτα, ἐὰν τὸ βρέφος εἶναι συναχωμένον.

“Οταν τὸ παιδί μεγαλώσῃ, αἱ πάνες ἀντικαθίστανται μὲ βαμβακερὰ ἢ ζέρσεϋ ἢ μάλλινα βρακάκια. Φοροῦνται ἐπάνω ἀπὸ δύο πανιὰ διπλωμένα τρίγωνα.

Τὰ ἀδιάβροχα πανταλονάκια ἀπὸ νάυλον ἢ ἄλλην ἀδιάβροχον οὐσίαν πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται, διότι παρεμποδίζεται ἡ ἔξατμισις καὶ τὰ οὔρα μὲ τὰς ύπολοίπους ἀκαθαρσίας ἐρεθίζουν περισσότερον. Μόνον εἰς ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατὰ τὴν διάρκειαν ταξιδίων ἢ ἔξόδων ἐκ τῆς οἰκίας, ἐπιβάλλεται νὰ φέρωνται, ἀλλὰ καὶ πάλιν θὰ ἀλλάσσεται τὸ ἐντὸς αὐτῶν πανί, κάθε φορὰ ποὺ τὸ βρέφος θὰ ούρῃ ἢ θὰ λερώνεται.

Τὰ βρέφη δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ φοροῦν κάλτσας, ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι θερμὸς ἢ ὅταν εύρισκονται εἰς καλῶς θερμαινομένην κατοικίαν. Ἀντιθέτως εἶναι ἀπαραίτητοι ὅταν εἶναι χειμὼν ἢ ὅταν ἡ κατοικία δὲν ἔχῃ καλήν θέρμανσιν, ιδίως ὅταν τὸ παιδί δὲν εύρισκεται εἰς τὴν κλίνην του.

Εἶναι βεβαίως πάντοτε ἀπαραίτητοι, ὅταν τὸ παιδί ἀρχίσῃ νὰ στέκεται ὅρθιον καὶ νὰ βαδίζῃ, διότι προφυλάσσουν τοὺς πόδας ἀπὸ τοὺς τραυματισμούς.

Αἱ κάλτσαι δὲν πρέπει νὰ σφίγγουν καὶ νὰ μαζεύουν τὰ δάκτυλα τῶν ποδῶν, διότι τὰ παραμορφώνουν. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζουν ἀναδιπλώσεις εἰς τὰς πτέρνας ἢ εἰς τὰ πέλματα, διότι τρίβουν καὶ τραυματίζουν τοὺς πόδας.

Τέλος πρέπει νὰ ἀλλάσσονται καὶ νὰ πλένωνται πολὺ συχνά, νὰ λαμβάνεται δὲ πρόνοια κατὰ τὴν ἀγοράν των, ὥστε νὰ ἀγοράζωνται ὀλίγον μεγαλύτεραι διότι θὰ «μαζέψουν» εἰς τὸ πλύσιμον, καὶ θὰ παραμορφώσουν, ως ἡδη ἐλέχθη, τοὺς πόδας.

Τὰ ύποδήματα φοροῦνται διὰ πρώτην φοράν, ὅταν τὸ παιδί ἀρχίσῃ νὰ στέκεται ὅρθιον. Προφυλάσσουν τοὺς πόδας ἀπὸ τὸ ψυχός, τὴν ζέστην, τὴν σκόνην, τὰς ἀκαθαρσίας, τοὺς τραυματισμούς κλπ.

Ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἀρκετὰ εύρυχωρα, διὰ νὰ μὴ σφίγγουν τοὺς πόδας καὶ νὰ κυκλοφορῇ ἐντὸς αὐτῶν δὲν ἀήρ.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς βαδίσεως τὰ ύποδήματα πρέπει νὰ είναι

μαλακά καὶ περισσότερον εύρυχωρα. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς βαδίσεως πρέπει νὰ εἶναι περισσότερον προσηρμοσμένα εἰς τοὺς πόδας καὶ αἱ σόλαι τους νὰ εἶναι περισσότερον στερεαί, εὐλύγιστοι καὶ ἀνώμαλοι κατὰ τὴν κάτω ἐπιφάνειαν, διὰ νὰ μὴ γλυστροῦν εὔκόλως.

Τὰ σκουφάκια εἰς τὰ παιδιά δὲν συνιστῶνται, διότι ἐφαρμόζουν σφικτὰ εἰς τὸ κεφάλι, τὰ μάλλινα δὲ ἐπὶ πλέον προκαλοῦν ἐρεθισμόν.

Ἐάν ἐπιβάλλεται τὸ παιδί νὰ φέρῃ σκουφάκι ὅταν, π.χ., διαιρὸς εἶναι ψυχρὸς ἢ πρέπει νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὸν ἥλιον, πρέπει νὰ εἶναι βαμβακερόν, ἢ, ἐάν εἶναι μάλλινον, φοδραρισμένον.

Ὑπνος

Τὸ δωμάτιον τοῦ βρέφους

Τὸ βρέφος, ἐάν εἶναι δυνατόν, πρέπει νὰ ἔχῃ ἴδιαίτερον δωμάτιον, εύάερον καὶ εύήλιον, εἰς τὸ ὄποιον νὰ ἐπικρατῇ σχολαστικὴ καθαριότης.

Ἡ ἐπίπλωσις ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ἀπλῆ, μὲ κύρια ἐπιπλα τὸ κρεββατάκι τοῦ βρέφους, ἵνα ἐπιπλον μὲ συρτάρια καὶ ράφια καὶ ἕνα πάρκον.

Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τὸ βρέφος εἶναι δυνατὸν νὰ κοιμᾶται εἰς μίαν ψαθίνην κούνιαν ἢ ἀπλούστερον εἰς ἓνα μεγάλο καλάθι, τοποθετημένον εἰς στερεάν βάσιν καὶ ἀργότερον εἰς ἓνα κρεββάτι, σιδερένιο ἢ ξύλινο. Ἐν ἀνάγκῃ προστατεύεται ἀπὸ μία κουνουπιέρα.

Τὸ στρῶμα, ἀπὸ μαλλὶ ἢ τζίβα, σκεπάζεται μὲ ἓνα ἀδιάβροχον ὑφασμα, τοποθετημένον κάτω ἀπὸ τὸ σεντόνι. Ἐπάνω ἀπὸ τὸ σεντόνι ἀπλώνεται ἓνας μουσαμᾶς καὶ ἓνα χνουδωτὸν βαμβακέρὸν ὑφασμα.

Τὸ μαξιλάρι, ἀπὸ τζίβα, πρέπει νὰ εἶναι πολὺ χαμηλόν.

Τὰ σκεπάσματα, ἓνα σεντόνι καὶ μία μάλλινη ἢ βαμβακερὴ κουβέρτα, πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφρὰ καὶ ἀρκετὰ μεγάλα, διὰ νὰ διπλώνωνται κάτω ἀπὸ τὸ στρῶμα.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου

Τὸ βρέφος εἶναι πολὺ εύαίσθητον εἰς τὸ ψῦχος. Δι' αὐτὸν ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου πρέπει νὰ κυμαίνεται μεταξύ 20° ἔως 22° Κελσίου. Ἐάν θερμαίνεται μὲ θερμάστρα καυσοξύλων ἢ πετρελαίου ἢ μὲ καλοριφέρ, δὲν πρέπει νὰ δημιουργοῦνται καπνὸς ἢ ἀέρια.

Κατά τὸ θέρος πρέπει νὰ προσέχωμε τὰς πολὺ θερμάς ήμέρας, νὰ μὴ σκεπάζωμε πολὺ τὸ βρέφος καὶ νὰ τὸ τοποθετοῦμε εἰς δροσερὸν δωμάτιον.

*Ο ὑπνος τοῦ βρέφους

Κατά τοὺς πρώτους μῆνας τὸ βρέφος πρέπει νὰ κοιμᾶται ἀρκετὰ καὶ νὰ ξυπνᾷ μόνον διὰ τὰ γεύματά του.

Δὲν ἐπιτρέπονται ὁ περιττὸς θόρυβος καὶ ὁ ἔντονος φωτισμός. Δὲν κουνᾶμε τὸ βρέφος καὶ δὲν τὸ θηλάζομε οίανδήποτε ὥραν διὰ νὰ κοιμηθῇ.

“Οταν τοποθετοῦμε τὸ βρέφος εἰς τὴν κούνια ἢ εἰς τὸ κρεββατάκι του, βεβαιούμεθα ὅτι τὸ στρῶμα καὶ τὸ μαξιλάρι εἶναι καλῶς ἐστρωμένα καὶ τὸ ξαπλώνομε εἰς τὰ πλάγια, διὰ νὰ μὴ πνίγεται, ἐὰν βγάζῃ σάλια ἢ κάνῃ ἔμετον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπνου.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

‘Η διατροφὴ τοῦ βρέφους εἶναι ἐν ἐκ τῶν πλέον λεπτῶν προβλημάτων. Ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος ἔφαρμογὴ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ παιδιάτρου καὶ ὅχι ρύθμισις ἀναλόγως πρὸς τὴν γνώμην ἐκάστου ἐκ τοῦ περιβάλλοντος.

Αἱ δυσπεψίαι κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν, ὁ ύποσιτισμὸς ἢ ὁ ὑπερσιτισμός, θὰ παίξουν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν περαιτέρω πορείαν τῆς ύγειας τοῦ παιδίου.

‘Η διατροφὴ τοῦ βρέφους δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς γυναικὸς καὶ καλεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν φυσικὴ διατροφή, ἢ διὰ τοῦ γάλακτος τῆς γυναικός, συμπληρουμένου διὰ γάλακτος ζώου καὶ ἄλλων τροφῶν καὶ καλεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν μικτὴ διατροφὴ ἢ διὰ τοῦ γάλακτος ζώου καὶ ἄλλας τροφὰς καὶ καλεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν τεχνητὴ διατροφὴ.

*Η μητρικὴ γαλονυχία καὶ ἡ σημασία αὐτῆς

‘Ο θηλασμὸς φέρει εἰς μεγαλυτέραν ἐπαφὴν τὴν μητέρα πρὸς τὸ παιδί καὶ ἀντιστρόφως καὶ οὕτω αὔξανονται οἱ μεταξύ των ψυχικοὶ δεσμοί.

Τὸ γάλα τῆς γυναικὸς εἶναι κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ἡ ἀρίστη

τροφή διά τὸ βρέφος, διότι περιέχει λευκώματα ἀνωτέρας ποιότητος, ύδατάνθρακας, λίπη, ἄλατα καὶ βιταμίνας Α, Β καὶ C εἰς τὴν κανονικήν καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὰς ἀνάγκας ἀναπτύξεως τοῦ βρέφους.

Τὸ γάλα τῆς γυναικὸς ἔχει τὰ ἔξῆς πλεονεκτήματα, ἔναντι τοῦ γάλακτος ἀγελάδος :

1. Παρουσιάζει διαφορὰν εἰς τὰ συστατικά του, τόσον ποσοτικήν ὅσον καὶ ποιοτικήν, ἐπ' ὥφελείᾳ τοῦ θηλάζοντος βρέφους.
2. Εἶναι περισσότερον εύκολοχώνευτον ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος.
3. Προφυλάσσει ἀπὸ ἐντερικὰς λοιμώξεις.
4. Αὔξανει τὴν ἀντίστασιν τοῦ βρέφους ἔναντι τῶν ἀσθενειῶν.
5. Εἶναι ἔτοιμον καὶ δὲν ἀπαιτεῖ κόπον διὰ τὴν παρασκευήν του.

Τὸ γάλα τῆς αἰγὸς καὶ τοῦ προβάτου ἔχει μεγαλύτερα μειονεκτήματα ἀπὸ τὸ γάλα ἀγελάδος καὶ δι' αὐτὸ δὲν χρησιμοποιοῦνται παρὰ μόνον εἰς μεγάλην ἀνάγκην.

ΠΙΝΑΞ 1

Συστατικὰ γάλακτος γυναικὸς καὶ ἔτέρων γαλάκτων εἰς 1000 γραμμ.

Εἶδος γάλακτος	Λευκώματα γραμμ.	Λίπη γραμμ.	Ύδατάνθρακες γραμμ.	"Αλατά γραμμ.
Γυναικὸς	18	35	64	3
Ἀγελάδος	35	35	45	7
Αἰγὸς	42	40	55	8
Προβάτου	55	68	48	9

Άριθμὸς θηλασμῶν - ποσότης ἀπαιτουμένου γάλακτος

Τὰ βρέφη πρέπει νὰ θηλάζουν 5-6 φοράς ήμερησίως, δηλαδὴ ἀνὰ 3-4 ὥρας καὶ νὰ ἀφήνωνται νὰ κοιμηθοῦν συνεχῶς τὴν νύκτα, περίπου ἐπὶ 8 ὥρας.

Ἄπὸ τὸ τέλος τῆς πρώτης ἑβδομάδος τὸ βρέφος πρέπει νὰ παίρνῃ κατὰ μέσον ὅρον 350-400 γραμμάρια γάλακτος ήμερησίως. Ἐν συνεχείᾳ ἡ ποσότης αὔξανει μέχρις ὅτου φθάσῃ, κατὰ μέσον ὅρον, 140 ἔως 180 γραμμάρια μητρικοῦ γάλακτος ἀνὰ κιλὸν βάρους κατὰ

24ωρον. Οι άριθμοί βεβαίως αύτοί κυμαίνονται άπό βρέφους εις βρέφος.

Γενικῶς, εις τὴν ἀρχὴν τούλαχιστον, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποστήτα τῶν θηλασμῶν πρέπει νὰ ρυθμίζῃ ὁ διατρόφης. Εἰς τοὺς πίνακας 2 καὶ 3 δίδονται παραστατικῶς αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς διατροφῆς τοῦ νεογνοῦ (πίναξ 2) καὶ τοῦ βρέφους (πίναξ 3).

ΠΙΝΑΞ 2 Διατροφὴ νεογνοῦ

‘Ημέραι	Ἐπὶ 6 γευμάτων		Ἐπὶ 5 γευμάτων	
	Ἀριθμὸς θηλασμῶν	Ποσὸν γάλακτος εἰς γραμμάρια κατὰ θηλασμὸν	Ἀριθμὸς θηλασμῶν	Ποσὸν γάλακτος εἰς γραμμάρια κατὰ θηλασμὸν
1η	0	0	0	0
2α	4	20	3	25
3η	5	30	4	35
4η	5	40	4	45
5η	6	50	5	60
6η	6	60	5	70
7η	6	70	5	80
8η	6	80	5	90
9η	6	90	5	100
10η	6	100	5	120
11η ἔως 30η	6	100	5	120

‘Η διατροφὴ καὶ ἡ ὑγεία τῆς θηλαζούσης μητρὸς

‘Η θηλαζουσα μήτηρ πρέπει νὰ είναι ύγιεις, νὰ τρέφεται καλῶς καὶ νὰ ζῇ υγιεινήν ζωήν.

‘Η διατροφὴ τῆς θηλαζούσης

‘Η τροφὴ τῆς θηλαζούσης πρέπει νὰ είναι περισσοτέρα καὶ καλλιτέρα εις ποιότητα τῆς συνήθους τροφῆς.

Κυρίως ἡ τροφὴ τῆς θηλαζούσης πρέπει νὰ περιέχῃ κατ’ ἔξοχὴν λευκώματα ἀνωτέρας βιολογικῆς ἀξίας (κρέας, Ιχθύες), ἀνώτερα λίπη (βούτυρον), βιταμίνας καὶ ἀνόργανα ἀλατα (ἰδίως σίδηρον καὶ ἀσβέστιον). ‘Ο ἀριθμὸς τῶν θερμίδων, τὰς ὅποιας πρέπει νὰ λαμβάνῃ ἡ μερησίως μία θηλαζουσα, ἀνέρχονται εἰς 3000 περίπου.

ΠΙΝΑΞ 3

Διατολόδγιον βρέφους

Ηλικία	6 π.μ.	9 π.μ.	12 μ.	3 μ.η.	6 μ.η.	9 μ.η.
20-30 ημερών 2 μηνών	Γάλα 100 γρ. Γάλα 100 γρ.	Γάλα 100 γρ. Γάλα 100 γρ. χυπο φρούτων	Γάλα 100 γρ. Γάλα 100 γρ.	Γάλα 120 γρ. Γάλα 120 γρ.	Γάλα 120 γρ. Γάλα 120 γρ.	Γάλα 120 γρ. Γάλα 120 γρ.
	6 π.μ.	10 π.μ.	2 μ.η.	2 μ.η.	6 μ.η.	10 μ.η.
3 μηνών	Γάλα 150 γρ. Πολτός φρούτων	Γάλα 150 γρ. Πολτός φρούτων	Γάλα 150 γρ. Πολτός φρούτων	Κρέμα 150 γρ.	Κρέμα 150 γρ.	Γάλα 150 γρ.
4 μηνών	Γάλα 180 γρ. Πολτός φρούτων	Γάλα 180 γρ. Πολτός φρούτων	Φρουτόκρεμα 200 γρ. Φρουτόκρεμα 200 γρ.	Χορτόσουπα ή Κρεατόσουπα ή 200 γρ.	Κρέμα 180 γρ.	Γάλα 180 γρ.
5 μηνών	Γάλα 200 γρ. Γάλα 200 γρ.	Φρουτόκρεμα 200 γρ. Φρουτόκρεμα 200 γρ.	Σούπα, πολτός κρέστος	Κρέμα 200 γρ.	Κρέμα 200 γρ.	Γάλα 200 γρ.
6 μηνών	Γάλα 200 γρ. Γάλα 200 γρ.	Φρουτόκρεμα 200 γρ. Κρέστος ώστη	Σούπα, πολτός κρέστος	Κρέμα 200 γρ.	Κρέμα 200 γρ.	Γάλα 200 γρ.
7 μηνών	Γάλα 200 γρ. Γάλα 200 γρ.	Φρουτόκρεμα 200 γρ. Φρουτόκρεμα 200 γρ.	Σούπα, πολτός κρέστος	Κρέμα 200 γρ.	Κρέμα 200 γρ.	Γάλα 200 γρ.
8-12 μηνών	Γάλα 200 γρ.			Κρέμα 200 γρ. Σούπα, πολτός κρέστος, υγρή	Κρέμα 200 γρ.	Γάλα 200 γρ.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΠΙΝΑΞ 4
Σχῆμα ήμερησίου διαιτολογίου θηλαζούσης

Πρωΐ	: Γάλα 200 γρ. "Αρτος
10 π.μ.	: Φροῦτα "Ωόν.
Μεσημέρι	: Λεύκωμα 150 γρ. Πατάτες Μακαρόνια Σαλάτα.
'Απόγευμα	: Γάλα 200 γρ. ή κρέμα
Βράδυ	: Μακαρόνια

Γενικῶς πρέπει νὰ ύφισταται τάξις καὶ μέτρον εἰς τὴν διατροφὴν τῆς θηλαζούσης. "Οταν λαμβάνη αὕτη πολὺ λίπος μὲ τὴν τροφὴν της, τὸ γάλα θὰ περιέχῃ λίπος περισσότερον τοῦ συνήθους, ὅταν λαμβάνη πολλὰ λευκώματα τὸ γάλα της θὰ αὐξηθῇ. Οἱ ύδατάνθρακες καὶ τὰ πολλὰ ύγρὰ δὲν ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι ἐπηρεάζουν τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότητα τοῦ γάλακτος. Δι' ὅλα αὐτὰ δίαιτα πλουσία εἰς λίπος καὶ λευκώματα θὰ πρέπει νὰ χορηγηθῇ εἰς καταβεβλημένην μητέρα. "Υπερσιτισμὸς τῶν θηλαζουσῶν δὲν ἀπαιτεῖται.

Τὰ τρόφιμα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ προτιμῶνται ἀπὸ τὰς θηλαζούσας είναι : Κρέας, ἵχθυες, τυρός, γάλα καὶ προϊόντα αὐτοῦ, ζυμαρικὰ καὶ φροῦτα.

"Η θηλάζουσα δὲν πρέπει νὰ τρώγῃ ἀλμυρὰ φαγητά, σάλτος, καὶ κρεμμύδια, σκόρδα καὶ ἄλλα ἔχοντα ἴσχυρὰν δόσμὴν λαχανικά, διότι ταῦτα είναι δυνατὰ νὰ δώσουν εἰς τὸ γάλα δυσάρεστον δόσμην καὶ τὸ βρέφος νὰ ἀρνῆται νὰ θηλάσῃ.

"Απαγορεύεται ὁμοίως ή χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ὡς καὶ καπνοῦ ὑπὸ τῶν θηλαζουσῶν.

"Ἐπίσης ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνῃ ή θηλάζουσα ὥρισμένα φάρμακα, δι' αὐτὸ πρέπει πρὸ τῆς λήψεως αὐτῶν νὰ ζητῆται ή συμβουλὴ τοῦ παιδιάτρου.

*Η ύγιεινὴ τῆς θηλαζούσης

Πλέον τῆς ὀρθῆς διατροφῆς, ή θηλάζουσα μητέρα πρέπει νὰ ζῇ ύγιεινὴν ζωήν.

Ούτω ἡ θηλάζουσα δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἀκίνητος, ἀλλὰ νὰ ἔξερχεται τῆς οἰκίας, διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ καθαρὸν ἀέρα καὶ διὰ νὰ κινηθῇ.

Δὲν πρέπει νὰ συχνάζῃ εἰς κλειστούς χώρους (κινηματογράφους, θέατρα κλπ.), ἀλλὰ νὰ προτιμᾶ τὸ ὑπαιθρον.

Ἡ καθαριότης τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν λοιπῶν ρούχων, ὡς καὶ τῆς κατοικίας πρέπει νὰ είναι ἀπόλυτος.

‘Ο ὑπνος πρέπει νὰ είναι ἀρκετός.

Τὰ σπτὸρ καὶ τὸ θαλάσσιον λουτρὸν ἐπιτρέπονται μετὰ τὸν τρίτον μῆνα ἀπὸ τὸν τοκετόν.

Γενικῶς ἡ θηλάζουσα μητέρα πρέπει νὰ ζῇ ἀνέτως καὶ νὰ ἔχῃ ψυχικὴν ἡρεμίαν, διότι οἱ ψυχικοὶ παράγοντες ἐπηρεάζουν τὴν λειτουργίαν τῆς ἐκκρίσεως τοῦ γάλακτος.

Κωλύματα τῆς μητρικῆς γαλουχίας

Κωλύματα τῆς μητρικῆς γαλουχίας, ἥτοι ἐμπόδια καὶ δυσκολίαι διὰ τὴν θηλασμὸν προέρχονται εἴτε ἀπὸ τὴν μητέρα, εἴτε ἀπὸ τὸ βρέφος.

Κωλύματα ἐκ μέρους τῆς μητρὸς είναι :

1. ‘Η ἔλλειψις ἢ ἡ μικρὰ ποσότης γάλακτος.
2. ‘Ανωμαλίαι τῶν θηλῶν (μεγάλη θηλή, ἐπίπεδος θηλὴ ἢ εἰσέχουσα θηλή).

3. Ραγάδες (σχίσιμον) τῆς θηλῆς.

4. Φλεγμοναὶ τοῦ μαστοῦ καὶ τῆς θηλῆς.

5. ‘Ασθένειαι τῆς μητρός, αἱ ὅποιαι ἐπιβάλλουν τὴν παῦσιν (κοκκύτης, φυματίωσις, τύφος, διαβήτης, χρονία νεφρῖτις, βαρεῖαι καρδιοπάθειαι, βαρεῖαι ἀναιμίαι, κακοήθεις ὅγκοι, μεγάλου βαθμοῦ ἔξαντλησις, ἐπιληψία, σχιζοφρένεια) ἢ τὴν πρόσκαιρον διακοπὴν τοῦ θηλασμοῦ (παροδικαὶ ὀξεῖαι ἀσθένειαι).

Κωλύματα ἐκ μέρους τοῦ βρέφους είναι :

1. ‘Η ἀδυναμία τοῦ βρέφους νὰ θηλάσῃ (πρόωρον βρέφος, μεγάλη ἔξασθένησις, βαρεῖαι ἀσθένεια).
2. Τὸ λαγώχειλος (σχισμένον ἐκ γενετῆς ἄνω χεῖλος τοῦ νεογνοῦ), διότι δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ τὴν θηλήν, ἢ ἀλλαὶ μεγάλαι βλάβαι ἐκ γενετῆς τοῦ στόματος ἢ τῆς ρινός.
3. ‘Η στοματίτις καὶ αἱ ἄφθαι (ἐρεθισμὸς τοῦ βλεννογόνου τοῦ στόματος), διότι προκαλοῦν κατὰ τὸν θηλασμὸν ἄλγος.
4. ‘Ο ρινικὸς κατάρρους (συνάχι), διότι παρεμποδίζεται ἡ

άναπτνοή καὶ τὸ βρέφος ἀναγκάζεται νὰ διακόψῃ τὸν θηλασμὸν διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ.

5. Διάφοροι σοβαραὶ νόσοι, ὅπως ὁ τέτανος, ἡ παράλυσις, τοῦ προσωπικοῦ νεύρου, αἱ ἐνδοκρανιακαὶ σίμορραγίαι, ἡ ἐγκεφαλοπάθεια κλπ.

6. Ἡ πρωρότης (πρόωρα βρέφη εἶναι τὰ κάτω τῶν 2500 γραμμ.)

7. Ἡ ὀκνηρία.

8. Ἡ συνήθεια νὰ τρώγῃ τὸ βρέφος μὲ μπιμπερὸν ἢ μὲ κουταλάκι.

Τεχνητὸς θηλασμὸς

“Οταν ἡ μητέρα δὲν ἔχῃ γάλα ἢ ὅταν πάσχῃ ἀπὸ μίαν ἀσθέτικὴν νειαν ἀπὸ ἑκείνας, κατὰ τὰς ὅποιας ἀντενδείκνυται ὁ θηλασμός, τὸ βρέφος πρέπει νὰ διατραφῇ μὲ γάλα ζώου. Ἡ διατροφὴ τοῦ βρέφους μὲ γάλα ζώου κατὰ τὴν περίοδον, κατὰ τὴν ὅποιαν τοῦτο πρέπει νὰ διατραφῇ μὲ μητρικὸν γάλα, καλεῖται τεχνητὴ διατροφὴ.

Ἐπὶ τεχνητῆς διατροφῆς ἡ τροφὴ χορηγεῖται εἰς τὸ βρέφος μὲ τὸ θήλαστρον (μπιμπερόν). Ἡ χορήγησις τῆς τροφῆς μὲ τὸ θήλαστρον ἐλάχιστα διαφέρει ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον λαμβάνει τὸ βρέφος τὸ γάλα ἀπὸ τὸν μαστόν.

Τὸ θήλαστρον ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν φιάλην χωρητικότητος 200-250 γραμ. μὲ εὔρὺ στόμιον διὰ νὰ καθαρίζεται εύκόλως, εἰς τὸ διποίον προσαρμόζεται μία ἐλαστικὴ θηλή, μεγέθους ὡς ἡ θηλή τοῦ μαστοῦ περίπου.

Ἡ διπὴ τῆς θηλῆς δὲν πρέπει νὰ εἶναι οὕτε πολὺ μεγάλη, οὕτε πολὺ μικρά, ἀνοίγεται δὲ μὲ μίαν βελόνην, ἡ ὅποια προηγουμένως ἐπυρακτώθη.

Ἡ φιάλη καὶ ἡ ἐλαστικὴ θηλή πρέπει, πρὶν χρησιμοποιηθοῦν, νὰ καθαρίζωνται καὶ νὰ βράζωνται ἐπὶ 5 λεπτά.

Μετὰ τὸ στέγνωμα ρίπτεται εἰς τὴν φιάλην τὸ διάλυμα τοῦ γάλακτος καὶ ἐφαρμόζεται εἰς τὸ στόμιον αὐτῆς ἡ ἐλαστικὴ θηλή μὲ προσοχήν, χωρὶς νὰ ἐγγίζεται τὸ μέρος τῆς θηλῆς, τὸ ὅποιον θὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ στόμα τοῦ βρέφους.

Ἡ τεχνητὴ διατροφὴ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τὸ πρώτας ήμέρας ἡ ἀργότερον, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Πάντως

δόσον ἀργότερον ἐφαρμοσθῆ, τόσον καλλίτερον διὰ τὸ βρέφος, διὰ τοὺς προαναφερθέντας ἀνωτέρω λόγους.

‘Ο τρόπος χρησιμοποιήσεως τῶν διαφόρων γαλάκτων καθορίζεται ὑπὸ τοῦ παιδιάτρου. Γενικῶς πρέπει νὰ ἔχουν ἀπαστραφεῖς μητέρες ὑπ’ ὅψιν ὅτι τὸ πρόσφατον γάλα ἀγελάδος δὲν εἶναι κατάλληλος τροφὴ διὰ βρέφη, δι’ αὐτὸν ἡ συμβουλὴ τοῦ παιδιάτρου εἶναι ἀπαραίτητος.

Τὸ ποσὸν τοῦ γάλακτος, τὸ ὄποιον πρέπει νὰ χορηγῆται εἰς τὸ βρέφος ἐπὶ τεχνητῆς διατροφῆς, ἐφ’ ὃσον τοῦτο θὰ ἔχῃ, διὰ τῆς ἀναλόγου προσθήκης ὕδατος, γίνει ὅμοιον πρὸς τὸ γάλα τῆς γυναικός, εἶναι τὸ αὐτό, ὅπως καὶ ἐπὶ φυσικῆς διατροφῆς (βλ. πίνακας 2 καὶ 3).

Χρησιμοποιούμενα γάλακτα

Διὰ τὴν τεχνητὴν διατροφήν, χρησιμοποιεῖται κυρίως γάλα ἀγελάδος, τὸ ὄποιον κυκλοφορεῖ ὑπὸ ποικίλας μορφάς, ἥτοι ὡς πρόσφατον, ὡς ἀφυδατωμένον (ἐβαπτορέ), ὡς συμπεπυκνωμένον σακχαροῦχον, ὡς κονιοποιημένον, τὸ τελευταίον δὲ ὑπὸ ποικίλας μορφάς.

Τὸ πρόσφατον γάλα χρησιμοποιεῖται εἴτε παστεριώμενον, εἴτε βρασμένον.

Τὸ παστεριώμενον γάλα πρέπει :

1. Νὰ διατηρῆται εἰς τὸ ψυγεῖον διὰ νὰ μὴ ἀναπτυχθοῦν οἱ μή καταστραφέντες κατὰ τὴν παστερίωσιν μικροοργανισμοί.

2. Νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐντὸς 24 ὥρων.

3. Νὰ βράζεται πάντοτε πρὶν χρησιμοποιηθῇ. Τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀφ’ ἐνὸς διότι εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ μολυνθῆ μετὰ τὴν παστερίωσιν καὶ ἀφ’ ἐτέρου διὰ νὰ ἐλεγχθῆ ἐὰν ἔχῃ ἀλλοιωθῆ, διότι τοῦτο, ἐὰν ἔχῃ ὑποστῆ τὴν παραμικρὰν ζύμωσιν, θὰ πήξῃ (θὰ κόψῃ) κατὰ τὸν βρασμόν.

Τὸ βρασμένον γάλα εἶναι γενικῶς εὔπεπτον καὶ χωρὶς μικρόβια, ἀλλὰ αἱ ἀλλοιώσεις τὰς ὄποιας ὑφίσταται κατὰ τὸν βρασμὸν ἐλασττώνουν τὴν ἀξίαν του.

Τὸ ἀφυδατωμένον γάλα (ἐβαπτορέ) εἶναι γάλα ἀγελάδος, τὸ ὄποιον ἔχει ὑποστῆ εἰδικήν κατεργασίαν καὶ ἔχει ἀπολέσει τὰ 55-60% τοῦ ὕδατος αὐτοῦ.

Διὰ νὰ μετατραπῇ τὸ ἀφυδατωμένον γάλα εἰς γάλα ὅμοιον

πρὸς τὸ πρόσφατον τοιοῦτον, πρέπει νὰ ἀναμιχθῇ 1 μέρος γάλακτος μὲ 1 μέρος ύδατος. Τὸ ἀφυδατωμένον γάλα εἰς τὸ κλειστὸν κύτιον διατηρεῖται ἐπὶ μακρόν, ὅταν ὅμως τοῦτο ἀνοιχθῇ πρέπει τὸ γάλα νὰ καταναλωθῇ ἐντὸς 24 ὥρῶν.

Τὸ συμπεισκνωμένον σακχαροῦχον γάλα εἶναι ἐπίσης γάλα ἀγελάδος, εἰς τὸ ὅποιον προσετέθη σάκχαρις (καλαμοσάκχαρον) εἰς ἀναλογίαν 15-45% καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπέστη ἀφυδάτωσιν, ὅπως καὶ τὸ ἀφυδατωμένον, μέχρις ὅτου χάσῃ τὰ 55-60% καὶ περισσότερον τοῦ ύδατος αὐτοῦ. Διὰ νὰ μετατραπῇ τὸ σακχαροῦχον γάλα εἰς τοιοῦτον ὅμοιον πρὸς τὸ πρόσφατον ἀγελάδος ἀπαιτεῖται προσθήκη εἰς ἐν μέρος σακχαρούχου τεσσάρων μερῶν ύδατος, ἦτοι εἰς 20 γραμ. γάλακτος ρίπτονται 80 κ. ἑκατ. ύδατος. Τὸ κύτιον ὅταν ἀνοιχθῇ, πρέπει νὰ καταναλωθῇ ἐντὸς 2-3 ἡμερῶν.

Τὸ κονιοποιημένον γάλα εἶναι γάλα ἀγελάδος, τὸ ὅποιον δι’ εἰδικῆς κατεργασίας ἔχει ἀποξηρανθῆ καὶ κονιοποιηθῆ. Διὰ νὰ μετατραπῇ κονιοποιημένον γάλα πρὸς τοιοῦτον ὅμοιον πρὸς τὸ πρόσφατον πρέπει νὰ ἀναμιχθοῦν 1 μέρος τούτου μὲ 8 μέρη ύδατος.

Τὸ κονιοποιημένον γάλα εἶναι διαφόρων εἰδῶν, ἦτοι εἶναι δυνατὸν νὰ περιέχῃ ὄλοκληρον τὴν ποσότητα τοῦ λίπους (πλὴρεσγάλα), ἄλλα ὅμως περιέχουν ὀλιγότερον λίπος (ἀποβούτυρο μένα γάλακτα) εἰς διαφόρους ἀναλογίας.

Μικτὸς θηλασμὸς

‘Ο μικτὸς θηλασμὸς ἔφαρμόζεται ὅταν τὸ γάλα τῆς μητρὸς δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ βρέφους. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὸ γάλα τῆς μητρὸς συμπληρώνεται μὲ γάλα ἀγελάδος.

‘Η μικτὴ διατροφὴ ἔφαρμόζεται κατὰ δύο μεθόδους:

1. Κατὰ τὴν πρώτην μέθοδον χορηγοῦμε μετὰ ἀπὸ ἕκαστον θηλασμὸν καὶ γάλα ἀγελάδος (μέθοδος συμπληρώσεως).
2. Κατὰ τὴν δευτέραν μέθοδον ἀντικαθιστοῦμε πλήρως 1-3 ἡ περισσοτέρους θηλασμοὺς (μέθοδος ἀντικαταστάσεως).

‘Η μικτὴ διατροφὴ δὲν πρέπει νὰ ἔφαρμοσθῇ τὴν πρώτη ἔβδομάδα τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ πρέπει νὰ καθυστερήσῃ ἡ ἔφαρμογή της μήπως αὔξηθῇ ἐν τῷ μεταξύ τὸ γάλα τῆς μητρός.

‘Η μικτὴ διατροφὴ μειονεκτεῖ, διότι γίνονται λάθη εἰς τὴν πο-

σότητα συμπληρώματος καὶ δυνατὸν τὸ βρέφος νὰ ὑποσιτίζεται ἢ νὰ ὑπερσιτίζεται.

Θηλασμὸς διὰ τροφοῦ

‘Ο θηλασμὸς διὰ τροφοῦ ἔχει σήμερον σχεδόν, διὰ νὰ μὴ εἴ- πωμεν τελείως, καταργηθῆ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὄποιαν θὰ χρησιμοποιηθῇ τοιαύ- τη, πρέπει νὰ εἶναι ὑγιής, κυρίως δὲ δὲν θὰ πρέπει νὰ πάσχῃ ἀπὸ φυματίωσιν καὶ ἄλλα μεταδοτικὰ νοσήματα, νὰ μὴ πάσχῃ ἀπὸ νευροψυχικὰ νοσήματα, νὰ μὴ ἔχῃ βεβαρυμένον κληρονομικὸν καὶ γενικῶς πρέπει νὰ πληροῖ τοὺς ὄρους τοὺς ὄποιους πρέπει νὰ πλη- ροῖ καὶ ἡ θηλάζουσα μητέρα.

Εἶναι προτιμότερον ἡ τροφὸς νὰ μὴ εἶναι πρωτοτόκος, διὰ νὰ ἔχῃ πεῖραν καὶ ἀρκετὸν γάλα, νὰ ἔχῃ δὲ βρέφος τῆς ἴδιας ἡλικίας μὲ ἐκεῖνο τὸ ὄποιον θὰ θηλάσῃ.

‘Η τροφὴ πρέπει νὰ τηρῇ ὅλους τοὺς κανόνας τοῦ θηλασμοῦ, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν θηλάζουσα μητέρα.

Αποθηλασμός, ἀπογαλακτισμὸς

‘Α ποθηλασμὸς καλεῖται ἡ διακοπὴ τῆς χορηγήσεως γάλακτος ἐπὶ φυσικῆς διατροφῆς, ἐνῷ ἀπογαλακτισμὸς κα- λεῖται ἡ διακοπὴ τῆς χορηγήσεως γάλακτος ἐπὶ τεχνητῆς διατρο- φῆς.

‘Ο ἀποθηλασμὸς ἡ ὁ ἀπογαλακτισμὸς γίνεται κατὰ τὸν 5ον ἥρον μῆνα.

‘Ο ἀποθηλασμὸς τοῦ βρέφους καλλίτερον εἶναι νὰ συμπίπτῃ μὲ τοὺς ψυχρούς μῆνας τοῦ ἔτους, πρέπει δὲ τόσον ὁ ἀποθηλασμός, ὃσον καὶ ὁ ἀπογαλακτισμὸς νὰ γίνῃ ὅταν τὸ βρέφος εἶναι τελείως ὑγιές.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀποθηλασμοῦ ἡ τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ οἱ ξέναι πρὸς τὸ γάλα οὐσίαι ἀρχικῶς χορηγοῦνται εἰς ἡμίρρευστον κατάστασιν, ὀργότερον εἰς πολτώδη καὶ τέλος εἰς στερεάν, τὰ δὲ γεύματα δὲν ἀντικαθίστανται ὅλα συγχρόνως, ἀλλὰ βαθμιαίως.

‘Η σειρὰ ἀντικαταστάσεως τῶν διαφόρων γευμάτων γάλακτος καὶ αἱ χορηγούμεναι τροφαὶ ἐμφαίνονται εἰς τὸν πίνακα 3. Τὴν τρο- φὴν ἐπὶ ἀποθηλασμοῦ ἡ ἀπογαλακτισμοῦ τὴν δίδομε μὲ τὸ κουτά- λι ἡ μὲ τὸ φλυτζάνι, οὐδέποτε δὲ μὲ τὸ θήλαστρον.

Αἱ πρῶται τροφαὶ τοῦ βρέφους.

Παρασκευὴ τῶν βρεφικῶν γευμάτων.

Αἱ πρῶται τροφαὶ τοῦ βρέφους εἰναι κατ' ἀρχὴν αἱ κρέμαι καὶ αἱ σοῦπαι, ἀργότερον δὲ οἱ πουρέδες, τὸ ωόν κλπ.

Παρασκευὴ κρέμας γάλακτος

Διὰ τὴν παρασκευὴν κρέμας μὲ γάλα χρησιμοποιεῖται πρόσφατον γάλα, γάλα ἀφυδατωμένον (ἐβαπτορέ), γάλα συμπεπυκνωμένον, γάλα κόνις ἢ κρέμαι γαλακτοῦχοι στιγμιαίας παρασκευῆς.

Κρέμα μὲ γάλα πρόσφατον ἀγελάδος

1. Εἰς 100 γραμ. ὕδατος διαλύονται 1-3 κοχλιάρια γλυκοῦ ὄρυζαλευρον ἢ κόρν-φλάσουρ ἢ σιμιγδαλίου.

2. Τὸ μῆγμα βράζεται ἐπὶ 15 λεπτά.

3. Προστίθενται 100 γραμμ. γάλα πρόσφατον ἀγελάδος καὶ 2 κοχλιάρια γλυκοῦ σάκχαρι.

4. Συνεχίζεται ὁ βρασμὸς εἰς χαμηλὴν πυρὰν ἐπὶ 5 λεπτὰ ὑπὸ συνεχῆ ἀνάδευσιν.

Κρέμα μὲ γάλα συμπεπυκνωμένον

1. Εἰς 250 γραμμ. ὕδατος διαλύονται 1-3 κοχλιάρια γλυκοῦ ὄρυζαλεύρου, κόρν-φλάσουρ ἢ σιμιγδαλίου.

2. Βράζεται τὸ μῆγμα ἐπὶ 20 λεπτὰ ὑπὸ συνεχῆ ἀνάδευσιν.

3. Προστίθενται τέσσαρα κοχλιάρια τοῦ γλυκοῦ γάλα.

4. Συνεχίζεται ὁ βρασμὸς ἐπὶ 1 λεπτὸν ἀκόμη.

Κρέμα μὲ γάλα κονιοποιημένον

1. Εἰς 250 γραμ. ὕδατος διαλύονται 1-3 κοχλιάρια γλυκοῦ ὄρυζαλεύρου ἢ σιμιγδαλίου.

2. Βράζεται τὸ μῆγμα ἐπὶ 20 λεπτὰ ὑπὸ συνεχῆ ἀνάδευσιν.

3. Προστίθεται κόνις γάλακτος εἰς ποσότητα ὥστην ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παρασκευὴν ἐνὸς γεύματος γάλακτος.

Κρέμαι στιγμιαίας παρασκευῆς

1. Βράζονται 200 γραμ. ὕδατος.

2. Ἀφίνεται τὸ ὕδωρ νὰ κρυώσῃ ἀρκετά.

3. Εἰς τὸ χλιαρὸν ὕδωρ προστίθεται ἡ ἀνάλογος ποσότης κρέμαις εἰς κόνιν καὶ ἀναδεύεται καλῶς.

Παρασκευή φρουτόκρεμας

1. 50 περίπου γραμμάρια φρούτων (μῆλον, ἀχλάδι, κλπ.) πλένονται καλῶς, καθαρίζονται καὶ πολτοποιοῦνται εἰς ἓνα τρίφτην ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.
2. Προστίθενται μερικὰ κοχλ. γλυκοῦ δπὸς πορτοκαλιοῦ.
3. Εἰς τὸ ἡμίρρευστον μῆγμα προστίθενται 1-2 μπισκότα ἢ ὀλίγον παξιμάδι τριμμένον καὶ 2-3 κοχλ. γλυκοῦ σάκχαρις.

Παρασκευή χορτόσουπας

1. Βράζεται μικρὰ ποσότης ἀπὸ διάφορα χόρτα (σπανάκι, σέλινον, μαρούλι, ραδίκι, λάχανον, πατάταν, καρότον κ.λ.π.), ἀφοῦ προηγουμένως καθαρισθοῦν καλῶς, ἐπὶ 1 ὥραν περίπου μὲν ὅδωρ, ὥστε εἰς τὸ τέλος τοῦ βρασμοῦ νὰ μείνουν 300 γραμ. ζωμοῦ.
2. Προστίθενται εἰς τὸν ζωμὸν $2\frac{1}{2}$ κοχλ. σούπας σιμιγδάλι ἢ ἄλλο ἀλευρον, 2 κοχλ. γλυκοῦ ἑλαιολαδον καὶ ὀλίγον ἄλας καὶ βράζονται ὅλα μαζὶ ἐπὶ 10 λεπτά.
3. Μετὰ τὸν βρασμόν, ὅταν κρυώσῃ τὸ μῆγμα, προστίθεται 1 κοχλ. γλυκοῦ λεμόνι.

Παρασκευή ζωμοῦ κρέατος

1. Τὸ κρέας (150 γραμ. κρέας ψαχνὸν ἀπαχον ἀπὸ κοτόπουλον ἢ μοσχάρι) κόπτεται εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ βράζει εἰς 500 γραμ. θόρακας μὲν ὀλίγον ἄλας ἐπὶ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας.
2. Μετὰ τὸν βρασμὸν ἀφαιρεῖται τὸ κρέας καὶ τὸ οὐπόλοιπον στραγγίζεται καὶ λαμβάνεται ὁ ζωμός.
3. Διὰ νὰ γίνῃ ὁ ζωμὸς περισσότερον νόστιμος καὶ ὀφέλιμος κατὰ τὸν βρασμὸν προστίθενται καὶ ὀλίγα χόρτα (καρῶτον, σέλινον).

Παρασκευή κρεατόσουπας

1. Τὸ κρέας (150 γραμ. κρέας ψαχνὸν ἀπαχον ἀπὸ κοτόπουλον ἢ μοσχάρι) κόπτεται εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ βράζεται.
2. Ἐν συνεχείᾳ τρίβεται εἰς πολὺ μικρὰ τεμάχια καὶ ἀναμιγνύεται μὲν τὴν σοῦπαν.

Παρασκευή πουρὲ χόρτων

1. 50-70 γραμ. διάφορα χόρτα (σέλινον, λάχανον, μαρούλι

κλπ.) καθαρίζονται, κόπτονται και βράζονται εις άνάλογον ύδωρ έπι 1-2 ώρας.

2. Εις τὸ τέλος τοῦ βρασμοῦ προστίθενται 20 γραμ. όρύζης.

3. Μετὰ τὸν βρασμὸν διαχωρίζεται ὁ ζωμὸς καὶ τὸ ύπόλοιπον περνᾶ ἀπὸ τρυπητόν.

4. Τὰ πολτοποιημένα χόρτα καὶ ἡ ὅρυζα τίθενται πάλιν εἰς τὴν φωτιὰν καὶ προστίθενται 10-15 γραμ. φρέσκον βούτυρον, 50-100 γραμ. βρασμένον χλιαρὸν γάλα καὶ ὀλίγον ἄλας.

5. "Οταν ὅλα αὐτὰ ἀρχίσουν νὰ βράζουν, ἀποσύρονται ἀπὸ τὴν φωτιά.

Παρασκευὴ τοῦ ωοῦ

Τὸ ωὸν βράζεται ὡς ἔξης:

1. Τίθεται ύδωρ εἰς τὴν φωτιάν.

2. "Οταν τοῦτο ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ ρίπτεται ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ωόν, τὸ ὅποιον ἀφίνεται νὰ βράσῃ ἐπὶ 2 λεπτά.

3. Ἀποσύρεται τὸ ύδωρ ἀπὸ τὴν φωτιὰν καὶ τὸ ωὸν ἀφίνεται ἐντὸς τοῦ θερμοῦ ύδατος ἐπὶ 2-3 λεπτὰ ἀκόμη.

4. Ἐξάγεται τὸ ωὸν ἐκ τοῦ θερμοῦ ύδατος καὶ τίθεται εἰς ψυχρὸν τοιοῦτον.

Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

"Η αὔξησις εἶναι λειτουργία, ἡ ὅποια λαμβάνει χώραν καθ' ὅλην τὴν ζωήν καὶ εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὴν ἡλικίαν. Ἐντονωτέρα εἶναι ἡ αὔξησις κατὰ τὴν ἐμβρυϊκὴν ζωὴν καὶ συνεχίζεται ὀλονὲν καὶ ὀλιγώτερον ἐντονος μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ὅποτε ὁ ἀνθρώπινος ὄργανισμὸς σταματᾷ νὰ αὔξανῃ ἐμφανῶς.

Τὸ βάρος

Τὸ βάρος τοῦ βρέφους αὔξανει κανονικῶς, ἐκτὸς βεβαίως ἀπὸ τὴν πρώτη ἔβδομάδα, ὅποτε χάνει, σχεδὸν πάντοτε, 100 ἔως 200 γραμμάρια. Γενικῶς εἰς τοὺς 6 μῆνας τὸ βρέφος διπλασιάζει τὸ βάρος μὲ τὸ ὅποιον ἐγεννήθη καὶ εἰς τὸ 1 ἔτος τὸ τριπλασιάζει. Κατὰ μέσον ὅρον τὸ βάρος ἐνὸς κανονικοῦ βρέφους αὔξανει εἰς τοὺς πρώτους μῆνας κατὰ 20 ἔως 30 γραμμάρια ἡμερησίως.

Τὸ μῆκος

Τὸ μῆκος τοῦ βρέφους κατὰ μέσον ὅρον εἶναι 50 ἑκατοστόμετρα

κατά τὴν γέννησιν, 60 ἑκατ. εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου μηνός, 66 ἑκατ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ἕκτου μηνός, 71 ἑκατ. εἰς τὸ τέλος τοῦ ἑνάτου μηνὸς καὶ 75 ἑκατ. εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιολογικῆς ἀναπτύξεως

Χαρακτηριστικὰ τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ βρέφους εἰναι ἡ ὁμαλή λειτουργία τοῦ συνόλου ὄργανισμοῦ, ἡ ὅρεξις διὰ φαγητόν, ὁ ἥρεμος ὑπνος, ἡ κανονικὴ ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ ἡ ἐντὸς τῶν φυσιολογικῶν δρίων διακύμανσις τῶν στοιχείων ὑψος καὶ βάρος.

"Οταν τὰ ἐν λόγῳ χαρακτηριστικὰ ἔξελθουν τοῦ φυσιολογικοῦ δρίου διακυμάνσεως, τότε ἡ ἀνάπτυξις τοῦ βρέφους παύει νὰ εἰναι φυσιολογική.

ΠΙΝΑΞ 5

Φυσιολογικὸν βάρος καὶ ὑψος κατὰ ἡλικίαν

ΗΛΙΚΙΑ	APPENES		ΘΗΛΕΙΣ	
	"Ὑψος (Μέτρα)	Βάρος (χιλιόγρ.)	"Ὑψος (Μέτρα)	Βάρος (χιλιόγρ.)
Γέννησις	0,50	3,5	0,49	3,2
1 μηνὸς	0,51	4,4	0,50	4,1
2 μηνῶν	0,57	5,3	0,56	4,3
3 »	0,60	6,2	0,59	5,7
4 »	0,62	6,8	0,61	6,3
5 »	0,64	7,3	0,63	6,9
6 »	0,66	7,9	0,65	7,4
7 »	0,68	8,5	0,67	7,8
8 »	0,70	8,9	0,69	8,2
9 »	0,71	9,2	0,70	8,5
10 »	0,72	9,5	0,71	8,8
11 »	0,74	9,9	0,73	9,4
1 ἔτους	0,75	10,2	0,74	9,7

Χαρακτηριστικὰ καλῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως

"Οπως ὑφίστανται χαρακτηριστικὰ διὰ τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βρέφους, οὕτω ὑφίστανται τοιαῦτα καὶ διὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα ἐλέγχουν τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν

ΠΙΝΑΞ 6
ΝΕΥΡΟΨΥΧΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

'Ηλικία	'Αντιδράσεις
Πρῶται ήμέραι	'Ασυναρτησία κινήσεων. 'Απάθεια βλέμματος. Βλέπει ἄλλα συγκεχυμένα. Συμπεριφορά καθαρῶς ἀντανακλαστική. Κραυγαί.
1 μηνὸς	'Ακούει τοὺς ἥχους. Παρακολουθεῖ μὲ τὸ βλέμμα κρίκον τοποθετημένον πρὸ τῶν ὁφθαλμῶν του.
3 μηνῶν	'Ψύώνει τὴν κεφαλήν. Μειδῖ, γελᾶ δυνατά. Παίζει μὲ τὰς χεῖρας. Παρακολουθεῖ τὴν κουδουνίστραν.
6 μηνῶν	Σηκώνεται καὶ κάθεται χωρὶς βοήθειαν. 'Ελέγχει τὰς χειρονομίας του. Παίζει. Τραυλίζει.
10 μηνῶν	Κάθεται σταθερῶς. 'Εγείρεται ἀνευ βοηθείας στηριζόμενον εἰς κιγκλίδωμα. Προφέρει λέξεις (μπαμπά-μαμά).
12 μηνῶν	Συλλαμβάνει ἀντικείμενα. «Μπουσουλᾶ». "Ισταται ὅρθιον ἐπί τινα δευτερόλεπτα εἰς ίσορροπίαν χωρὶς νὰ κινῆται. Βαδίζει κρατούμενον ἀπὸ τὴν χείρα. Μιμεῖται. Προφέρει δύο λέξεις. 'Υπακούει εἰς ἀπλάς διαταγάς.
15 μηνῶν	"Ισταται ὅρθιον ἀνευ βοηθείας. Βαδίζει. Βοηθᾶ εἰς τὸ ντύσιμόν του. Προφέρει 4 λέξεις. 'Εκφράζει τὰ συναισθήματά του.
18 μηνῶν	Βαδίζει καλῶς. Κάθεται μόνον εἰς κάθισμα. Μεταχειρίζεται μόνον του κοχλιάριον. Χαράσσει γραμμήν. Προφέρει 5 ἡ περισσότερας λέξεις.

τῆς διανοίας καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως ταύτης κατὰ ἡλικίαν, είναι δὲ αἱ διάφοραι ψυχοτεχνικαὶ δοκιμασίαι (Τεστ) καὶ ἄλλαι ψυχοφυσιολογικαὶ μέθοδοι.

'Ο ὄρος test είναι λέξις ἀγγλικὴ καὶ σημαίνει δοκιμασία. Αἱ ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦτον δοκιμασίαι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν μέτρησιν τῆς εὐφυΐας ἢ τὴν διερεύνησιν τοῦ χαρακτῆρος, τῶν κλίσεων ἢ τῆς ίκανότητος ἐνὸς ἀτόμου καὶ προηῆλθον ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μετρηθοῦν αἱ ἀτομικαὶ διαφοραὶ δι' ἀκριβῶν ἐπιστημονικῶν καὶ πειραματικῶν μεθόδων, ἀντὶ μεθόδων ὑποκειμενικῆς κρίσεως καὶ γνώμης.

Πέραν τῶν τέστς αἱ συνεχεῖς παρὰ τῶν εἰδικῶν παρατηρήσεις ἔδωσαν ὀλόκληρον πίνακα τῆς νευροψυχικῆς καὶ διανοητικῆς ἔξειλέξεως τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του.

Πάντα ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν βεβαίως στερεότυπα κριτήρια τῆς πνευματικῆς εὐεξίας.

ΠΙΝΑΞ

Πρὸς παρακολούθησιν τοῦ βάρους καὶ τοῦ μῆκους σώματος

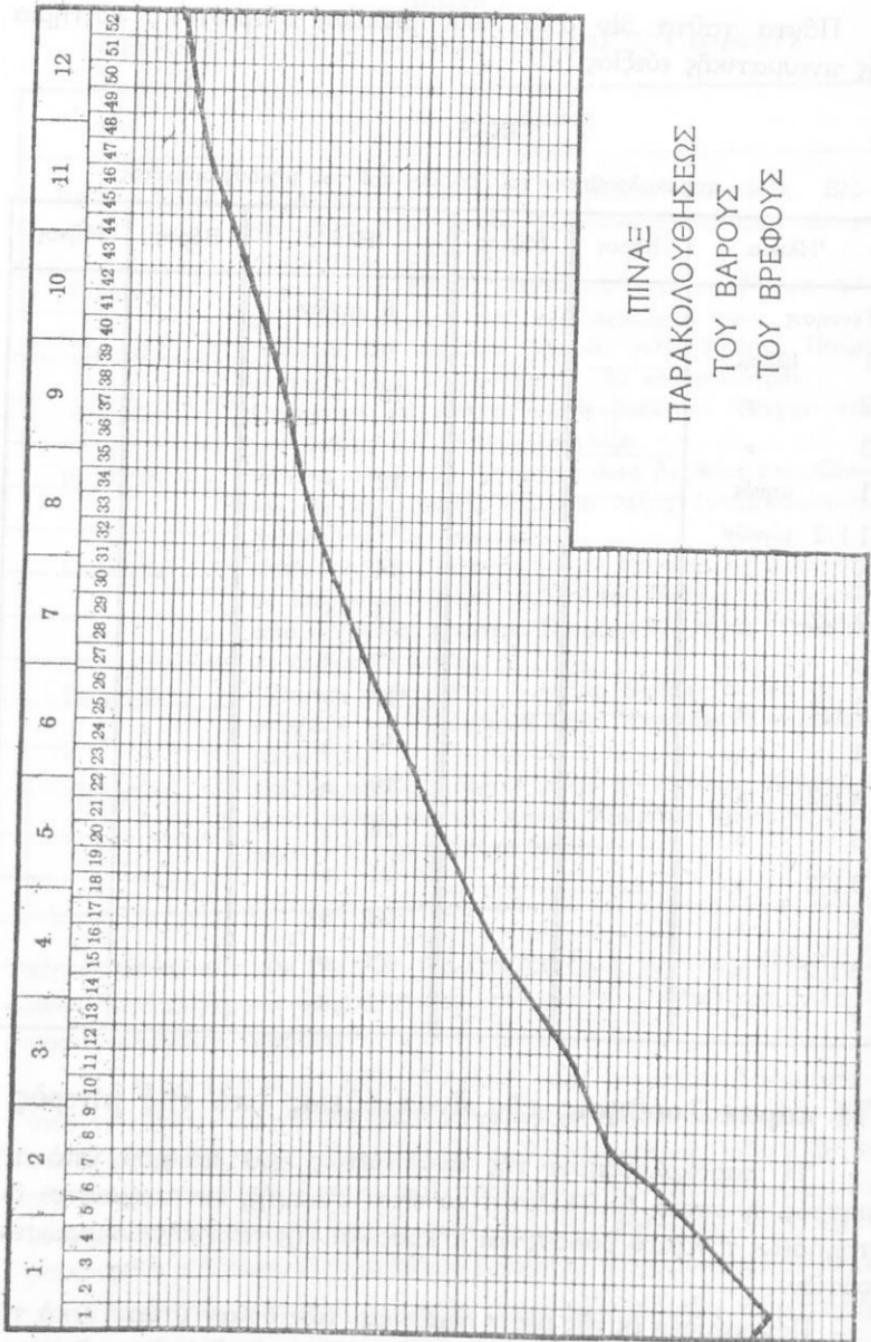
Ηλικία	Βάρος	Μῆκος	Ηλικία	Βάρος	Μῆκος
Γέννησις			8 μηνῶν		
1 ἑβδομ.			9 »		
2 »			10 »		
3 »			11 »		
1 μηνὸς			12 »		
1 1/2 μηνῶν			13 »		
2 »			14 »		
2 1/2 »			15 »		
3 »			16 »		
3 1/2 »			17 »		
4 »			18 »		
4 1/2 »			19 »		
5 »			20 »		
5 1/2 »			21 »		
6 »			22 »		
6 1/2 »			23 »		
7 »			2 ἑτῶν		

Ἡ παρακολούθησις τῆς ἀναπτύξεως ὑπὸ τῆς μητρὸς

Ἡ παρακολούθησις τῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ ὑπὸ τῆς μητρός, ἡ ὅποια ἐπιβάλλεται νὰ εἴναι συνεχής, ἐπιτυγχάνεται διὰ τηρήσεως πινάκων βάρους καὶ μήκους καὶ τῆς τακτικῆς ἐνημερώσεως αὐτῶν.

Παρεκκλίσεις ἐκ τῆς μέσης τιμῆς καὶ τῶν ὅρίων ὑπὲρ ἢ ὑπὸ τὴν μέσην τιμὴν ἐπιβάλλουν τὴν ἔξετασιν τοῦ παιδιοῦ ὑπὸ παιδιάτρου.

Οὕτω συμπληροῦται ὁ πίναξ βάρους καὶ μήκους ὡς τὸ ὑπό-

Μήνες

*Εβδομάδες

40 καλών

.9.500

9,-καλών

8.500

8,-καλών

7.500

7,-καλών

6.500

6,-καλών

5.500

5,-καλών

4.500

4,-καλών

3.500

3,-καλών

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

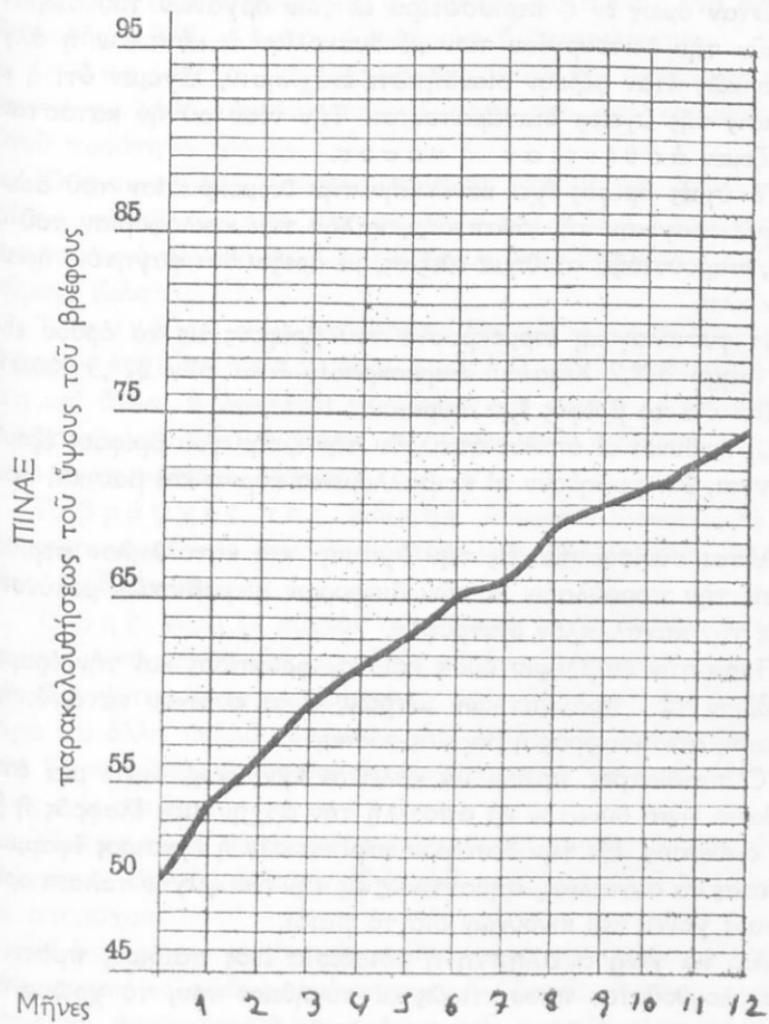
ΠΙΝΑΞ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΡΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

δειγμα τῆς σελίδος 81 ἢ σημειώνεται τὸ βάρος καὶ τὸ μῆκος εἰς τούς ἀναλόγους πίνακας τῶν σελ. 82 καὶ 83 ἐνθα παρακολουθεῖ-
ται καὶ ἡ διακύμανσις τούτων ἀνωθεν ἢ κάτωθεν τῆς μέσης τιμῆς.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι ἐν σύνολον ὅργάνων, τὸ ὅποιον ἔκτελεῖ ἀπάσας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν ζωὴν λειτουργίας, τὴν θρέψιν, τὴν κίνησιν, τὴν αἴσθησιν, τὴν ἀναπαραγωγὴν. "Οταν ὅλα τὰ ὅργανα τοῦ σώματος λειτουργοῦν καλῶς, ἀνευ οὐδεμιᾶς

ένοχλήσεως, λέγομεν ὅτι τὸ σῶμα εύρισκεται εἰς καλήν, φυσιολογίκήν κατάστασιν. Τὴν καλήν αὐτὴν κατάστασιν ὀνομάζομεν ύγειαν.

"Οταν ὅμως ἔν τῇ περισσότερα ἐκ τῶν ὄργάνων τοῦ σώματος ἐκτελοῦν τὴν λειτουργίαν των μὲν δυσκολίαν τῇ κόπωσιν τῇ ἄλγος καὶ γενικῶς ὅταν φέρουν οἰανδήποτε ἐνόχλησιν, λέγομεν ὅτι τῇ κατάστασις τῆς ὑγείας διαταράσσεται. Τὴν νέαν αὐτὴν κατάστασιν ὀνομάζομεν ἀσθέτην τῇ νόσον.

Τὸ ὑγιές βρέφος ἔχει κανονικήν τὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος, φυσιολογικήν τὴν ἀναπνοήν, καλήν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος, παρουσιάζει αἴσθημα εὔεξίας, μὲν ὅρεξιν διὰ φαγητόν, ηρεμούμπνον κλπ.

'Η φυσιολογική θερμοκρασία τοῦ βρέφους εἰς τὸ ὄρθιὸν εἶναι $36^{\circ},8$ μέχρι $37^{\circ},2$ Κελσίου. Θερμοκρασία ἄνω τῶν $37^{\circ},5$ Κελσίου σημαίνει ὅτι τὸ βρέφος ἔχει πυρετόν.

Οἱ κινδυνοί οἱ ὅποιοι ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν τοῦ βρέφους ἔξουδες τεροῦνται, ἐάν τηρηθοῦν αἱ ἐπιβαλλόμεναι κύριαι καὶ βασικαὶ φροντίδες.

Αὗται συνίστανται εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ κατάλληλον περίθαλψιν, εἰς τὴν προφύλαξιν ἐκ τῶν διαφόρων μικροβιακῶν μολύνσεων καὶ εἰς τὴν κατάλληλον διατροφήν.

Παρὰ τὴν ἐπίβλεψιν ὅμως καὶ τὰς φροντίδας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν προληπτικῶν μέτρων, εἶναι φυσικὸν νὰ ἀσθενήσῃ τὸ παιδί, ἀπὸ ἐλαφρὰς τὴν βαρείας νόσους.

'Ο παιδίατρος πρέπει νὰ καλεῖται ἔγκαιρως, διότι μία ἀπλῆ ἀδιαθεσία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποτελῇ τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἐλαφρᾶς τὴν βαρείας ἀσθενείας. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τῇ ἔγκαιρος ἐφαρμογὴ θεραπείας θὰ συντελέσῃ σημαντικῶς εἰς τὴν ἀποφυγὴν ταλαιπωριῶν διὰ τοὺς γονεῖς καὶ κινδύνων διὰ τὸ παιδί.

Διὰ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ τὴν ἀδιαθεσίαν ἐνὸς παιδιοῦ, πρέπει νὰ παρακολουθοῦνται προσεκτικῶς αἱ συνήθειαί του, τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του, τὴν ἐκφρασί του, τὴν διάθεσί του.

"Ἐν ὑγιείς παιδί τρώγει, μεγαλώνει καὶ παίρνει βάρος κανονικῶς, κοιμᾶται καλῶς, εἶναι ζωηρὸν καὶ γελαστόν.

"Οταν γκρινιάζῃ τὴν κλαίη ὅχι ὡς συνήθως τὴν τρώγη τὴν ἔχῃ ὅρεξιν διὰ παιγνίδια τὴν κάμνη ἔμετον τὴν πυρετὸν τὴν βῆχα τὴν αἱ κενώσεις του εἶναι περισσότεραι ἀπὸ τὸ κανονικὸν καὶ χαλασμέναι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι εἶναι ἀδιάθετον τὴν ἀρρωστον.

Αἱ κυριώτεραι διαταραχαὶ τῆς ὑγείας καὶ νοσηραὶ ἐκδηλώσεις

Αἱ κυριώτεραι διαταραχαὶ τῆς ὑγείας καὶ νοσηραὶ ἐκδηλώσεις τῶν βρεφῶν εἰναι ἡ ἀνορεξία, ὁ πυρετός, τὸ συνάχι, τὸ βράγχος τῆς φωνῆς, ὁ βήξ, οἱ ἔμετοι, ἡ διάρροια, ἡ δυσκοιλιότης.

Ἡ ἀνορεξία εἰναι κατάστασις, κατὰ τὴν ὅποιαν τὸ βρέφος ἀρνεῖται νὰ λάβῃ τὴν ἀναγκαίαν διὰ τὴν φυσιολογικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ποσότητα τροφῆς.

Ο πυρετὸς ἀποτελεῖ πάντοτε ἔνδειξιν ὅτι ὁ δργανισμὸς ὑπέστη προσβολὴν ἀπὸ ἓνα μικρόβιον ἢ ἓνα ιόν. Χαρακτηρίζεται ως πυρετός ἡ θερμοκρασία τοῦ βρέφους ὅταν ὑπερβαίνῃ τοὺς 37,4 βαθμούς Κελσίου.

Τὸ συνάχι εἰναι ἓνα συχνὸν διὰ τὰ παιδιὰ σύμπτωμα, μὲ τὸ ὅποιον ἀρχίζουν πολλοὶ νόσοι, ὅπως ἡ Ἰλαρά, ὁ κοκκύτης, ἡ διφθερίτις καὶ ἄλλαι ἡ ὀφείλεται εἰς ἐρεθιστικὰς ούσιας (ἀλλεργικῆς αιτιολογίας) καὶ εἰναι δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ σοβαρὰς ἐπιπλοκὰς εἰς τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα.

Τὸ βράγχος τῆς φωνῆς ἀποτελεῖ πολλάκις τὸ πρῶτον σύμπτωμα ἐνὸς κρυολογήματος, μιᾶς βρογχίτιδος, λαρυγγίτιδος, διφθερίτιδος κλπ.

Ο βήξ εἰναι ἓν συχνὸν σύμπτωμα, μὲ τὸ ὅποιον ἐκδηλοῦνται νοσήματα τοῦ λατιμοῦ καὶ τῶν πνευμόνων (λαρυγγίτις, φαρυγγίτις, βρογχίτις, βρογχοπνευμονία κλπ.), ἄλλὰ καὶ ὁ κοκκύτης, ἡ Ἰλαρά καὶ ἄλλα πολλὰ νοσήματα, ὅπως βῆχα προκαλεῖ καὶ οἰονδήποτε ξένον σῶμα, τὸ ὅποιον θὰ εἰσέλθῃ κατὰ λάθος εἰς τοὺς πνεύμονας ἐνὸς παιδιοῦ.

Ο ἔμετος εἰναι ἀντανακλαστικὸν φαινόμενον, τὸ ὅποιον συνίσταται εἰς τὴν ἐκβολήν, διὰ τοῦ στόματος, τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου.

Η διάρροια εἰναι ἀνωμαλία, κατὰ τὴν ὅποιαν αἱ κενώσεις καθίστανται πολτώδεις, ἡμίρρευστοι ἢ ὑδαρεῖς, ἀναλόγως τοῦ ὕδατος, τὸ ὅποιον περιέχουν, πλέον τοῦ φυσιολογικοῦ ποσοῦ καὶ εἰναι περισσότεραι εἰς ἀριθμὸν ἡμερησίως ἀπὸ ὅσον ἐπὶ φυσιολογικῆς καταστάσεως (φυσιολογικῶς τὰ βρέφη ἔχουν 1-2-3 κενώσεις ἡμερησίως).

Η δυσκοιλιότης εἰναι ἀνωμαλία, κατὰ τὴν ὅποιαν τὰ κόπτρανα εἰναι σκληρά. Παρουσιάζεται ἀλγος κατὰ τὴν ἀφόδευσιν

καὶ αἱ κενώσεις ἐπέρχονται κατ' ἀραιότερα χρονικὰ διαστήματα τοῦ φυσιολογικοῦ.

Αἱ συνήθεις παιδικαὶ νόσοι

Κατωτέρω περιγράφονται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ συνήθεις παιδικαὶ νόσοι. Τοιαῦται εἰναι κυρίως διάφοροι λοιμώδεις νόσοι ὅπερ ἔρυθρά, Ἰλαρά, δστρακιά, ἀνεμοευλογία, γρίπη, διφθερίτις κοκκύτης, παρωτίτις, ἐπιδημικὴ μηνιγγίτις, πολυομυελίτις, δυσεντερία, μελιταῖος πυρετός, τυφοπαρατυφικαὶ λοιμώξεις, λοιμώδης ἡ πατίτις.

Ἐρυθρὰ

Ἡ ἔρυθρὰ εἰναι ἐμπύρετος νόσος, ἐπερχομένη συχνάκις κατ' ἐπιδημίας καὶ χαρακτηριζομένη ἀπὸ πολύμορφον ἔξανθημα, τὸ διποῖον ἐνίστε δμοιάζει πρὸς τὸ τῆς Ἰλαρᾶς, ὡς καὶ διογκώσεις τῶν δπισθωτιαίων καὶ λοιπῶν αὐχενικῶν γαγγλίων. Τὸ αἴτιον εἰναι ἴος. Πη γὴ μολύνσεως εἰναι τὰ ἐκκρίματα τοῦ στόματος καὶ πιθανὸν καὶ τῆς ρινός. Ὁ χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 18 περίπου ἡμέρας. Ὁ δοἱ μεταδόσεως εἰναι ἡ ὥμεσος ἐπαφὴ πρὸς τὸν πάσχοντα ἦ δυτικείμενα προσφάτως μολυθέντα διὰ τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ρινοφάρυγγος τῶν πασχόντων. Εἰναι ἰδιαιτέρως ἐπικίνδυνος, δταν παρουσιασθῆ εἰς γυναικαὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἔγκυμοσύνης, διότι προκαλεῖ βλάβας εἰς τὸ ἔμβρυον. Δι' αὐτὸν συνιστᾶται ἡ ἔκθεσις τῶν θηλέων παιδίων εἰς τὴν μόλυνσιν. Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἐμβόλιον κατὰ τῆς ἔρυθρᾶς.

Ἰλαρά

Ἡ Ἰλαρά εἰναι ὀξεῖα λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζομένη ὑπὸ πυρετοῦ, καταρροϊκῶν φαινομένων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν, ρινὸς καὶ φάρυγγος καὶ ἔξανθήματος. Τὸ αἴτιον εἰναι διηθητὸς ἴος. Πη γὴ μολύνσεως εἰναι τὰ ἐκκρίματα τοῦ στόματος καὶ τοῦ ρινοφάρυγγος τῶν πασχόντων. Μεταδίδεται ἀπὸ εύθειας ἀπὸ ὄτομου εἰς ἀτομον διὰ τῶν σταγονιδίων. Ἡ ἐπώασις ἀνέρχεται εἰς 10 περίπου ἡμέρας. Ἡ καταπολέμησις συνίσταται εἰς τὸν ἔμβολιασμὸν κατὰ τῆς Ἰλαρᾶς, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ 14 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἔξανθήματος, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐλθόντων εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν πάσχοντα ἐπὶ 14 ἡμέρας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπαφῆς διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀνακάλυψιν

καὶ ἔτερου κρούσματος καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν δὲ τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ρινοφάρυγγος τοῦ πάσχοντος καὶ τῶν δι’ αὐτῶν μολυθέντων ἀντικειμένων.

Ο στρακιὰ

Ἡ δστρακιὰ εἶναι δξεῖα λοιμώδης νόσος χαρακτηριζομένη ἀπὸ πυρετόν, κυνάγγχην καὶ ἔξανθημα, τὸ δποῖον τῇ πιέσει καθίσταται λευκωπόν, καταλαμβάνει ὅλο τὸ σῶμα ἐκτὸς τοῦ προσώπου, τὸ δποῖον παρουσιάζεται μὲ ἐρυθρὰς παρειὰς καὶ κυκλοτερῆ ὡχρότητα πέριξ τοῦ στόματος. Τὸ αἴτιον εἶναι κατ’ ἄλλους ἵσ καὶ κατ’ ἄλλους ἡ δμὰς Α τῶν αίμολυτικῶν στρεπτοκόκκων. Πη γὴ μολύνσεως εἶναι αἱ ἐκκρίσεις τῆς ρινός, τοῦ φάρυγγος ἢ πυώδεις ἐπιπλοκαὶ δξέως πασχόντων, ἀναρρωνυόντων ἢ μικροβιοφορέων ἢ ἀντικειμένα μολυνθέντα ἐκ τοιούτων ἐκκρίσεων. Ο χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 2-5 ἡμέρας. Μεταδίδεται ἀμέσως διὰ τοῦ ἀέρος καὶ ἐμμέσως διὰ τοῦ μολυνθέντος κονιορτοῦ ἢ ἀντικειμένων μολυνθέντων ὑπὸ τοῦ πάσχοντος. Ή καταπόλεμη στῆσνόσου συνίσταται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ 14 ἡμέρας καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐκκριμάτων τοῦ πάσχοντος.

Ανεμοευλογία

Ἡ ἀνεμοευλογία εἶναι δξεῖα λοιμώδης νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἐλαφροῦ πυρετοῦ, γενικῶν συμπτωμάτων καὶ ἔξανθήματος κηλιδο-φυσαλιδώδους διαρκείας 3-4 ἡμερῶν. Χαρακτηριστικαὶ εἰναι αἱ διαδοχικαὶ ἐκθύσεις καὶ ἡ πολυμορφία τοῦ ἔξανθήματος. Τὸ αἴτιον εἶναι διηθητὸς ἵσ. Πη γὴ μολύνσεως εἶναι τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα καὶ αἱ δερματικαὶ ἐκδηλώσεις. Ο χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 14-16 ἡμέρας. Μεταδίδεται ἀπὸ πατέντων εύθειας ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἀτόμον καὶ δι’ ἀντικειμένων προσφάτως μολυνθέντων ὑπὸ τοῦ πάσχοντος. Οι τρόποι καταπόλεμης εἰσωσεις συνίστανται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἀντικειμένων τῶν ἐλθόντων εἰς ἐπαφὴν πρὸς τὸν πάσχοντα.

Γρίπη

Ἡ γρίπη εἶναι λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζομένη ἀπὸ ἀπότομον εἰσβολήν, πυρετὸν διαρκείας 1-7 ἡμερῶν, ραχιαλγίαν, ρινίτιδα, καταρροϊκήν βρογχίτιδα καὶ καταβολὴν δυνάμεων. Τὸ αἴτιον εἶναι αἱ δμάδες Ιῶν Α καὶ Β. Πη γὴ μολύνσεως εἶναι

τὰ ἐκκριμάτα τοῦ ρινοφάρυγγος. Μεταδίδεται δι' ἀμέσου ἐπαφῆς διὰ τῶν σταγονιδίων κατὰ τὸν βῆχα, τὸ πτάρνισμα, τὴν ὅμιλίαν. Ἡ ἐπώασις ἀνέρχεται εἰς 24-72 ὥρας. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως μή σεως συνίστανται εἰς τὴν ἀποφυγὴν συγκεντρώσεων καὶ κοινοχρηστίας προσοψίων, ποτηρίων, σκευῶν ἑστιάσεως καὶ καλλωπισμοῦ, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τῶν πασχόντων καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ρινοφάρυγγος αὐτῶν.

Διφθερίτις

Ἡ διφθερίτις εἶναι ὀξεῖα λοιμώδης ἐμπύρετος νόσος, γενικῶς τῶν ἀναπνευστικῶν ὄρδῶν καὶ εἰδικῶς τῶν ἀμυγδαλῶν, τοῦ φάρυγγος, λάρυγγος, ρινός, χαρακτηριζομένη ὑπὸ ψευδομεμβρανῶν κατ' ἀρχὰς λευκῶν καὶ μετὰ ταῦτα κιτρινοφαίων. Αἴτιον εἶναι τὸ βακτηρίδιον τῆς διφθερίτιδος. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι αἱ ἐκκρίσεις ἐκ διφθεριτικῶν ἀλλοιώσεων. Ὁ χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται συνήθως εἰς 2-5 ἡμέρας. Μεταδίδεται ἀμέσως δι' ἐπαφῆς πρὸς πάσχοντα ἢ μικροβιοφορέα καὶ ἐμμέσως διὰ μεμολυσμένων ἐξ ἐκκρίσεων ἀντικειμένων ἢ διὰ μεμολυσμένου γάλακτος καὶ γαλακτοκομικῶν προϊόντων. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὸν γενικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν παιδίων, εἰς τὸν βρασμὸν ἢ παστερίσιν τοῦ γάλακτος, εἰς ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος, εἰς τὴν ἀπολύμανσιν ὅλων τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἐμολύνθησαν ὑπὸ τοῦ πάσχοντος καὶ εἰς τὴν ἐπίβλεψιν ὅλων τῶν μετὰ τοῦ πάσχοντος ἐπαφῶν ἐπὶ 5 ἡμέρας.

Κοκκύτης

Οἱ κοκκύτης εἶναι ὀξεῖα λοιμώδης νόσος καταλαμβάνουσα τὴν τραχεῖαν καὶ τοὺς βρόγχους, χαρακτηριζομένη δὲ ἀπὸ τυπικὸν βῆχα διαρκείας 1-2 μηνῶν. Αἴτιον εἶναι δὲ εἰδικὸς βάκιλλος. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι τὰ ἀπεκκρίματα ἐκ τοῦ βλεννογόνου τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν βρόγχων τῶν πασχόντων. Ὁ χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 7-10 ἡμέρας. Μεταδίδεται διὰ τῶν σταγονιδίων τῶν ἐκπεμπομένων ὑπὸ τῶν πασχόντων ὡς καὶ δι' ἀντικειμένων προσφάτως μολυνθέντων δι' ἐκκριμάτων. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς προληπτικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν παιδίων, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ χαρακτηριστικοῦ βηχός, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ μὴ ἀνοσοποιηθέντος περιβάλλοντος ἐπὶ 28 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ χαρακτηριστικοῦ βηχός, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ μὴ ἀνοσοποιηθέντος περιβάλλοντος ἐπὶ 21 ἡμέρας καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐκκριμάτων τοῦ πάσχοντος.

Παρωτίτις

‘Η παρωτίτις (κοινῶς παραμαγοῦλες) είναι δξεῖα λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζόμενη ύπο τῆς διογκώσεως τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν παρωτιδικῶν ἀδένων. Τὸ αἴτιον είναι ίός. Πηγὴ μολύνσεως είναι δ σίελος τῶν πασχόντων. Μεταδίδεται δι’ ἀμέσου ἐπαφῆς. Ο ρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 18 περίπου ἡμέρας. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ 16 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νόσου ἢ 7 ἡμέρας ἀπὸ τῆς διογκώσεως τῶν παρωτιδικῶν ἀδένων, εἰς τὴν καθημερινὴν ἔξετασιν τῶν ἐπαφῶν ἐπὶ 3 ἑβδομάδας καὶ εἰς τὴν ἐπιμελῆ καθαριότητα τῶν εἰδῶν ἔστιάσεως.

Μηνιγγίτις ἐπιδημικὴ

‘Η ἐπιδημικὴ μηνιγγίτις είναι δξεῖα λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζόμενη ύπο ἀποτόμου εἰσβολῆς μεθ’ ὑψηλοῦ πυρετοῦ, ἐντονωτάτης κεφαλαλγίας, ναυτίας, ἢ ἐμέτων, σημείων ἐκ τῶν μηνίγγων καὶ πετεχιώδους ἔξανθήματος. Αἴτιον είναι δ μηνιγγιτοδόκικος. Πηγὴ μολύνσεως είναι αἱ ἐκκρίσεις τοῦ ρινοφάρυγγος νοσοῦντων καὶ μικροβιοφορέων. Μεταδίδεται ἐξ ἐπαφῆς μὲν νοσοῦντας ἢ μικροβιοφορεῖς καὶ μὲ ἀντικείμενα λίαν προσφάτως μολυσθέντα ύπὸ τοῦ πάσχοντος. Ή πώσις ἀνέρχεται εἰς 7 περίπου ἡμέρας. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος ἐπὶ 14 ἡμέρας καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ύπὸ τῶν ἐκκρίσεων τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στόματος τοῦ πάσχοντος μολυσθέντων ἀντικειμένων καὶ εἰς τὴν χορήγησιν ἐπὶ 3ήμερον σουλφοναμιδῶν εἰς τὰς ἐπαφάς.

Πολιομυελίτις

‘Η πολιομυελίτις είναι δξεῖα λοιμώδης νόσος μετὰ μετρίου πυρετοῦ κατ’ ἀρχήν, συνοδευομένου συνήθως ύπὸ κεφαλαλγίας καὶ γαστρεντερικῶν διαταραχῶν, ὅπως ἐμέτων καὶ δυσκοιλιότητος, ὑπνηλίας ἐναλλασσομένης μὲ διέγερσιν, δυσκαμψίας τοῦ τραχήλου ἢ τῆς ράχεως, διαταραχῆς τοῦ ἐγκεφαλονωτιάου ὑγροῦ καὶ αὐξήσεως τῶν μυϊκῶν ἀντανακλάσεων. Βραδύτερον παρατηρεῖται τοπικὴ ἀδυναμία ὡς πρὸς τὰς κινήσεις (παραλύσεις). ‘Η παράλυσις είναι δυνατὸν νὰ ἐμφανισθῇ αἰφνιδίως καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον ἐντὸς δλίγων ὥρῶν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς. Τὸ αἴτιον είναι ίός. Πηγὴ μολύνσεως είναι τὰ ἐκκρίματα τῆς ρινὸς καὶ τοῦ στοματοφά-

ρυγγος και τὰ περιττώματα τῶν μεμολυσμένων ἀτόμων. 'Ο χρόνος ἐπωάσεως τῆς νόσου ἀνέρχεται συνήθως εἰς 7-14 ημέρας. Μεταδίδεται διὰ τοῦ στενοῦ συγχρωτισμοῦ πρὸς τὸν πάσχοντα. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὸν ἔμβολιασμόν, εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος, εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ἐπισκέψεων τοῦ ἀσθενοῦς, εἰς τὴν ἀπολύμανσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου τῶν ἐκκριμάτων τῆς ρινὸς καὶ τοῦ φάρυγγος, ὡς καὶ τῶν κοπράνων.

Δυσεντερία

Διακρίνομε τὴν ἀμοιβαδικὴν δυσεντερίαν καὶ τὴν βακτηριδιακήν.

'Η ἀμοιβαδικὴ δυσεντερία εἶναι δξεῖα ἥ χρονία λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζομένη ὑπὸ δυσεντεροειδοῦς συνδρόμου μετὰ βλεννοσιματηρῶν κενώσεων ἥ ὑπὸ μορφὴν κολίτιδος ἥ ἐναλλασσομένης δυσκοιλότητος πρὸς εύκοιλότητα ἥ διατρέχει καὶ ἄνευ συμπτωμάτων. Αἴτιον εἶναι ἡ ιστολυτικὴ ἀμοιβάς. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι τὰ κόπρανα τῶν πασχόντων καὶ ὑγιῶν μικροβιοφορέων. Μεταδίδεται διὰ τῶν μεμολυσμένων τροφίμων, γάλακτος, ὕδατος καὶ τῶν ἀκαθάρτων χειρῶν. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὴν χλωρίωσιν τοῦ ὕδατος, εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν τροφίμων καὶ εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν πασχόντων ἐκ τῆς ἐργασίας μαγείρων, ὑπαλλήλων ἐστιατορίων κ.λ.π.

'Η βακτηριδιακὴ δυσεντερία εἶναι δξεῖς λοιμώδης νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ πυρετοῦ, τεινεσμοῦ καὶ παρουσίας αἵματος καὶ βλέννης εἰς τὰ κόπρανα. Αἴτια εἶναι τὰ βακτηρίδια τῆς δυσεντερίας. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι τὰ κόπρανα τῶν πασχόντων καὶ ὑγιῶν μικροβιοφορέων. Μεταδίδεται διὰ τῶν μεμολυσμένων τροφίμων, γάλακτος, διὰ τῶν μυιῶν καὶ ἀκαθάρτων χειρῶν. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὴν ὑγιεινὴν διάθεσιν τῶν ἀπορριμάτων, εἰς τὴν χλωρίωσιν τοῦ ὕδατος, εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν μυιῶν, εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν τροφίμων, εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν κοπράνων τῶν πασχόντων.

Μελιταῖος πυρετός

'Ο μελιταῖος πυρετὸς εἶναι λοιμώδης νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ πυρετοῦ ἐπερχομένου κατὰ ἀκανόνιστα χρονικὰ διαστήματα καὶ συνοδευομένου ὑπὸ ἀφθόνων ίδρωτῶν, ρίγους καὶ πόνων κατά

τούς μῆς καὶ τὰς ἀρθρώσεις. Αἴτιον τῆς νόσου εἶναι τὰ βακτηρίδια τοῦ μελιταίου. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι οἱ ίστοί, τὸ αἷμα, τὸ γάλα καὶ τὰ γαλακτομικὰ προϊόντα καὶ τὰ οὔρα μολυνθέντων ζώων, εἰδικῶς τῶν αἰγῶν, ἀγελάδων καὶ χοίρων. Ἐπίσης συμβαίνουν μολύνσεις καὶ διὰ τοῦ ἐργαστηρίου. Οχρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 14 περίπου ήμέρας. Μεταδίδεται διὰ τῆς λήψεως γάλακτος καὶ γαλακτομικῶν προϊόντων μεμολυσμένων ζώων ή δι᾽ ἐμμέσου ἐπαφῆς μὲν μεμολυσμένα ζῶα καὶ τὰ ἔξ αὐτῶν προϊόντα. Οἱ τρόποι καταπολέμησεως συνίστανται κυρίως εἰς τὴν παστερίωσιν ή τὸν βρασμὸν τοῦ γάλακτος.

Τυφοπαρατυφικαὶ λοιμώξεις (Τυφοειδής πυρετὸς καὶ παράτυφοι Α καὶ Β).

Ο τυφοειδής πυρετὸς εἶναι λοιμώδης νόσος χαρακτηριζομένη γενικῶς διὰ συνεχοῦς πυρετοῦ καὶ ἐπιπλοκῶν ἐκ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Αἴτιον τῆς νόσου εἶναι ή Ἐβερθέλλα τοῦ τύφου. Πηγὴ μολύνσεως εἶναι τὰ κόπρανα καὶ τὰ ούρα μεμολυσμένων ἀνθρώπων καὶ ὑγιῶν μικροβιοφορέων. Μεταδίδεται διὰ τοῦ ὅδατος, τῶν τροφίμων, τοῦ γάλακτος, τῶν παγωτῶν, τῶν ὀστρακοειδῶν καὶ τῶν μυιῶν. Ήπίπολης σημείος τῆς νόσου ἀνέρχεται εἰς 7-14 ήμέρας περίπου. Οἱ τρόποι καταπολέμησεως συνίστανται εἰς τὴν χλωρίασιν τοῦ ὅδατος, τὴν ἀποχέτευσιν τῶν ούρων καὶ τῶν κοπράνων, τὸν βρασμὸν ή τὴν παστερίωσιν τοῦ γάλακτος, τὸν ἔλεγχον τῶν ὀστρακοειδῶν, τὴν ἐπιθεώρησιν τροφίμων καὶ ἀεριούχων ποτῶν, τὴν καταπολέμησιν τῶν μυιῶν, τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν, τὸν ἐμβολιασμόν, ὡς ἐπίσης εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος, τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἀποχωρημάτων, τῶν ούρων καὶ τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅπτοια ἐμολύνθησαν ὑπὸ αὐτοῦ καὶ τέλος τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν μικροβιοφορέων ἀπὸ ὑπηρεσίας μαγειρείων καὶ διαχειρίσεως τροφίμων.

Οἱ παράτυφοι εἶναι λοιμώξεις ἐλαφρότεραι, διαφέρουσαι ως πρὸς τὰ αἴτια καὶ τὸν χρόνον ἐπωάσεως (1-10 ήμέραι). Αἱ πηγαὶ μολύνσεως, αἱ δδοὶ μεταδόσεως καὶ οἱ τρόποι καταπολεμήσεως εἶναι οἱ αὐτοί, ως καὶ ἐπὶ τυφοειδοῦς πυρετοῦ.

Λοιμώδης ἡπατίτις

Η λοιμώδης ἡπατίτις εἶναι δξεῖα λοιμώδης νόσος, χαρακτηριζομένη ἀπὸ κεφαλαλγίαν, πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν, κακουχίαν,

άνορεξίαν, ναυτίαν και έμέτους. Μετά τὴν πάροδον τῆς περιόδου ταύτης (1-7 ήμέραι) έμφανίζεται ἕκτερος ἐλαφρᾶς ή βαρείας μορφῆς. Πυρετός δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ, δυνατὸν ὅμως νὰ είναι ἐλαφρός, ωστε νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος. Αἱ τιον τῆς νόσου είναι ίσις. Πηγὴ μολύνσεως είναι αἱ ἀπεκκρίσεις τοῦ πεπτικοῦ σωλῆνος τῶν πασχόντων καὶ πιθανὸν ἐπίσης τὰ ἐκκρίματα τοῦ ρινοφάρυγγος. Τὸ μολυσματικὸν αἴτιον πιθανὸν νὰ περιέχηται εἰς τὸ αἷμα. 'Ο χρόνος ἐπωάσεως ἀνέρχεται εἰς 15-35 ήμέρας. Μεταδιδεται κατ' ἄγνωστον τρόπον, πιθανῶς διὰ τοῦ ὕδατος, τῶν τροφῶν, τοῦ γάλακτος. Οἱ τρόποι καταπολεμήσεως συνίστανται εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ πάσχοντος καὶ εἰς τὴν ἀπολύμανσιν τῶν ἐκκριμάτων τοῦ ρινοφάρυγγος καὶ τῶν κοπράνων αὐτοῦ.

Οἱ προφυλακτικοὶ ἐμβολιασμοὶ

Ἀνοσία

'Ανοσία καλεῖται ἡ εἰδικὴ προστατευτικὴ ἀντίστασις, ἥ δποια προφυλάσσει ἐν ἀτομον ἀπὸ λοιμῶδες νόσημα, δυνάμενον νὰ ἐπακολουθήσῃ κατόπιν ἐπαφῆς πρὸς τὸ αἴτιον τῆς νόσου ταύτης.

'Η ἀνοσία διακρίνεται εἰς συγγενῆ καὶ ἐπίκτητον.

'Η συγγενὴς ἀνοσία ὀφείλεται εἰς ἀνατομικοὺς ἥ φυσιολογικοὺς χαρακτῆρας τοῦ ἀτόμου, ὑπάρχει ἐκ γενετῆς ἥ ἀποκτᾶται μετὰ τὴν γέννησιν καὶ είναι διαρκής ἥ παροδική.

'Η ἐπίκτητος ἀνοσία ἀποκτᾶται ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ διακρίνεται εἰς παθητικὴν καὶ ἐνεργητικήν.

'Η παθητικὴ ἀνοσία ἀποκτᾶται εἴτε διὰ μεταφορᾶς ἐκ τῆς μητρός, εἴτε δι' ἐνσωματώσεως εἰδικῶν προστατευτικῶν ἀντισωμάτων καὶ είναι βραχείας διαρκείας.

'Η ἐνεργητικὴ ἀνοσία ἀποκτᾶται εἴτε φυσικῶς κατόπιν προσβολῆς ὑπὸ τῆς νόσου μετὰ ἥ ἄνευ συμπτωμάτων, εἴτε τεχνητῶς διὰ τῶν ἐμβολίων καὶ τῶν ὄρρων (βλέπε κατωτέρω).

Ἐμβολιασμοὶ καὶ ὄρροι

Tὰ ἐμβόλια είναι ἔξησθενημένα ἥ νεκρὰ νοσογόνα στοιχεῖα, τὰ δποια εἰσαγόμενα εἰς τὸν ὄργανισμὸν εἴτε διὰ τοῦ στόματος, εἴτε διὰ τοῦ δέρματος, εἴτε δι' ἐνέσεων, ἐρεθίζουν αὐτὸν καὶ προκαλοῦν τὴν δημιουργίαν ἀντισώματα μάτων. Τὰ ἀντισώματα είναι εἰδικά

άντιμικροβιακά στοιχεῖα, διά τῶν ὅποίων ἐπιτυγχάνεται ἡ ἄμυνα τοῦ όργανισμοῦ εἰς περίπτωσιν προσβολῆς ὑπὸ ζώντων παθογόνων μικροβίων.

Τὰ συνήθη καὶ ύποχρεωτικῶς διενεργούμενα ἐμβόλια εἰναι ὁ δαμαλισμὸς (κατὰ τῆς εὐλογίας), τὸ ἀντιτετανικὸν ἐμβόλιον (κατὰ τοῦ τετάνου), τὸ ἀντιδιφθεριτικὸν ἐμβόλιον (κατὰ τῆς διφθερίτιδος), τὸ ἀντικοκκυτικὸν ἐμβόλιον (κατὰ τοῦ κοκκίτου), τὸ ἐμβόλιον τῆς φυματιώσεως (B.C.G.), τὸ ἐμβόλιον κατὰ τῆς πολιομυελίτιδος (Sabin), τὸ ἀντιτυφοπαρατυφικὸν ἐμβόλιον (κατὰ τοῦ τύφου καὶ τῶν παρατύφων). Σήμερον ύπάρχουν ἐπὶ πλέον ἐμβόλια κατὰ τῆς ιλαρᾶς, τῆς ἐρυθρᾶς, τῆς παρωτίτιδος, τῆς γρίπης.

Τὰ ἐμβόλια δὲν παρέχουν ἀνοσίαν δι' ὅλην τὴν ζωήν, δι' αὐτὸ πρέπει, εἰς περίπτωσιν ἐπιδημίας μιᾶς νόσου, νὰ ἐμβολιάζωνται καὶ πάλιν οἱ ὕγιεῖς.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὅποίαν ἐν παιδιον δὲν ἔχει ἐμβολιασθῆ κατά τινος νόσου καὶ ὑφίσταται κίνδυνος ἐκ ταύτης, διενεργεῖται ἡ ἔνεσις εἰς αὐτὸ δόρροῦ.

Οἱ δρροὶ περιέχουν ἔτοιμα ἀντισώματα καὶ χρησιμοποιοῦν-

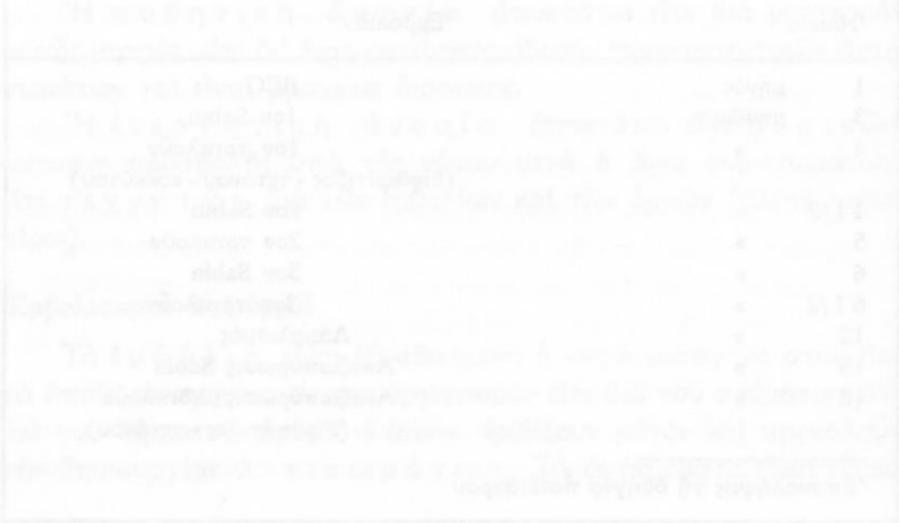
ΠΙΝΑΞ 7

Χρόνος διενεργείας ἐμβολιασμῶν

‘Ηλικία	’Εμβόλιον
1 μηνὸς	BCG
3 μηνῶν	1ον Sabin
4 »	1ον τριπλοῦν
4 1/2 »	(διφθερίτιδος - τετάνου - κοκκύτου)
5 »	2ον Sabin
6 »	2ον τριπλοῦν
6 1/2 »	3ον Sabin
12 »	3ον τριπλοῦν
15 »	Δαμαλισμὸς
18 »	’Αναζωπύρωσις Sabin
	’Αναζωπύρωσις μὲ διπλοῦν
	(διφθερίτιδος - τετάνου)

*Επαναλήψεις τῇ δδηγίᾳ παιδιάτρου

ταὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὅποιας ἐπιβάλλεται ἡ ἀμεσος ἐνίσχυσις τῆς ἀμύνης τοῦ ὄργανισμοῦ. Διότι, ἐὰν ἐμβολιάσωμεν ἐν ἄτομον, διὰ νὰ προφυλάξωμεν αὐτὸ ἐκ τῆς νόσου, τὰ ἀντισώματα θὰ δημιουργηθοῦν μετὰ τὴν πάροδον χρονικοῦ τινὸς διαστήματος. Εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὁ ὄργανισμὸς εἶναι ἀνίσχυρος κατὰ τῆς νόσου. Διὰ τῶν ὀρρῶν ἐπιτυγχάνομε τὴν ταχεῖαν ἀνοσοποίησιν διὰ τῶν εἰσαγομένων ἐτοίμων ἀντισωμάτων. Οἱ ὄρροι παρασκευάζονται ἀπὸ αἷμα ζώων, τὰ ὅποια ἀνεβολιάσθησαν προηγουμένως διὰ τοῦ ἀναλόγου ἐμβολίου καὶ ἀπέκτησαν τὰ ἀπάραίτητα ἀντισώματα, ὡς, ἐσχάτως, καὶ ἔξ ἀνθρώπων.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΑΙΔΟΛΟΓΙΑΣ

Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΨΥΧΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΙΔΙΑ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ

Η σωματική έξιλιξις του παιδιού, μετά τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ήλικίας, ἐπιτελεῖται μὲ ἐπιβραδυόμενον δλίγον κατ' ὀλίγον ρυθμόν.

Εἰς τὸν πίνακα 8 ἐμφαίνονται τὸ βάρος καὶ τὸ ὑψος τῶν παιδίων ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους μέχρι τῶν 12 ἔτῶν.

Οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸν πίνακα ἀριθμοὶ δὲν εἰναι ἀπόλυτοι, ἀλλὰ παρέχουν ἔνα μέσον ὅρον. Παιδιὰ μὲ μικρότερον ἢ μεγαλύτερον βάρος εἰναι δυνατὸν νὰ εἰναι φυσιολογικά.

Γενικῶς ὑφίστανται κανόνες ὑπολογισμοῦ τῶν κατὰ ήλικίαν προβλεπομένου βάρους καὶ ὑψους, ἦτοι:

1. Διὰ τὸ βάρος

Πολλαπλασιάζομεν τὸ ἔτος ἐπὶ 2 καὶ εἰς τὸ γινόμενον προσθέτομε 8, ἦτοι παιδίον ήλικίας 5 ἔτῶν θὰ ἔχῃ βάρος $5 \times 2 + 8 = 18$ χιλιόγραμμα.

2. Διὰ τὸ ὑψος

Πολλαπλασιάζομε τὴν ήλικίαν ἐπὶ 5 καὶ εἰς τὸ γινόμενον προσθέτομε τὸν ἀριθμὸν 80, ἦτοι παιδίον ήλικίας 7 ἔτῶν θὰ ἔχῃ ὑψος $7 \times 5 + 80 = 115$ ἑκατοστόμετρα.

Αἱ κινητικαὶ λειτουργίαι εἰναι στενῶς συνδεδεμέναι μὲ τὰς πνευματικὰς τοιαύτας, ἦτοι ὑφίστανται διαρκῆς συνεργασία τῶν μυῶν καὶ τῆς διανοήσεως. Υφίσταται τοιούτη ἀλληλεξάρτησις τῶν σωματικῶν καὶ τῶν ψυχικῶν φαινομένων εἰς τὸ παιδί, ὡστε τὰ μὲν νὰ ἐπιδροῦν ἐπὶ τῶν δέ, ἦτοι κακὴ σωματικὴ ἀνάπτυξις νὰ βλάπτῃ καὶ τὴν ψυχικὴν καὶ ἀντιστρόφως.

ΠΙΝΑΞ 8
Φυσιολογικὸν βάρος καὶ ψυχῆς κατὰ ἡλικίαν

ΗΛΙΚΙΑ	APPENES		ΘΗΛΕΙΣ	
	"ΨΥΧΟΣ (Μέτρα)	ΒΑΡΟΣ (ΧΙΛΙΟΓΡ.)	"ΨΥΧΟΣ (Μέτρα)	ΒΑΡΟΣ (ΧΙΛΙΟΓΡ.)
1 έτους	0,75	10,2	0,74	9,7
11) 2 έτῶν	0,80	11,0	0,77	10,2
2 »	0,82	11,7	0,81	11,4
3 »	0,89	13,0	0,88	12,5
4 »	0,96	14,3	0,95	13,9
5 »	1,03	15,9	1,01	15,2
6 »	1,09	17,5	1,06	17,5
7 »	1,14	19,1	1,13	19,0
8 »	1,19	21,1	1,19	21,2
9 »	1,25	23,8	1,24	23,9
10 »	1,30	25,6	1,29	26,6
12 »	1,37	37,7	1,34	33,8

Κατὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν τοῦ παιδιοῦ ἐπιβάλλεται ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐπίδειξιν κινητικῆς καὶ πνευματικῆς δραστηριότητος διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως κυρίως τῶν παιγνιδίων.

Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ πρέπει νὰ εἶναι ἥρεμος καὶ αἱ τρομακτικὰ ιστορίαι, ὁ κινηματογράφος, αἱ ὑπερβολικὰ τιμωρίαι πρέπει νὰ ἀποφεύγονται.

Τὸ νήπιον ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς διὰ τὴν γνωριμίαν πρὸς τὰ διάφορα πρόσωπα καὶ πράγματα τοῦ περιβάλλοντος.

Αἱ φροντίδες τῶν γονέων ἐπιβάλλεται νῦν νὰ εἶναι συνεχῆς καὶ ἀδιάλειπτοι καὶ ἀπαιτοῦνται προσπάθειαι ἐκ μέρους των τὰ θέματα διαπαιδαγωγήσεως καὶ βαθμιαίας προαγωγῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ.

Εἰς τὸν πίνακα 9 ἀναγράφονται αἱ ἀντιδράσεις, τὰς δόποις παρουσιάζει τὸ παιδί μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 7 έτῶν, ἀπὸ πλευρᾶς ψυχοκινητικῆς ἔξελίξεως.

Γενικῶς, λοιπόν, ἡ φροντὶς τῶν γονέων ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ, διότι μόνον ὅταν ἔξασφαλισθῇ ἡ τελεία σωματικῆς καὶ ψυχικῆς υγείας τοῦ παιδιοῦ θὰ κατορθωθῇ ἡ συγκρότησί του.

ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΑΠΟ 1 ΕΤΟΥΣ
ΜΕΧΡΙ 7 ΕΤΩΝ

'Ηλικία	'Αντιδράσεις
15 μηνών.	"Ισταται δρθιον ἀνευ βοηθείας. Βαδίζει. Βοηθεῖ εἰς τὸ ντύσιμόν του. Προφέρει 4 λέξεις. 'Εκφράζει τὰ συναισθήματά του.
18 μηνών.	Βαδίζει καλῶς. Κάθεται μόνον εἰς κάθισμα. Μεταχειρίζεται μόνον του κοχλιάριον. Χαράσσει γραμμήν. Προφέρει 5 ή περισσοτέρας λέξεις.
2 έτῶν.	Τρέχει. 'Ανέρχεται κλίμακα. Συνδέει 2-3 λέξεις. Ειδοποιεῖ κατά τὴν ἡμέραν διὰ τὰς σωματικάς του ἀνάγκας. Δὲν «βρέχεται» τὴν νύκτα. 'Αντιγράφει κύκλον.
3 έτῶν.	'Ανέρχεται κλίμακα μὲν ἐναλλαγὴν τῶν ποδῶν. 'Ανέρχεται εἰς ποδήλατον. Κάμνει προτάσεις. Δίδει τὸ δύνομα τῆς οἰκογενείας του. Τρώγει μόνον του. 'Αντιγράφει σταυρόν.
4 έτῶν.	'Ονομάζει ἀντικείμενα κοινῆς χρήσεως (κλειδί, μαχαίρι, χρήματα). Πλένεται μόνον του. Συγκρίνει δύο γραμμάτων. Φλυαρεῖ καὶ ἔρωτᾶ.
5 έτῶν.	'Επαναλαμβάνει φράσιν 10 συλλαβῶν. Μετρά 4 νομίσματα. Συγκρίνει δύο βάρη. 'Αντιγράφει τετράγωνον. Γνωρίζει νὰ θύμησεται. Τοποθετεῖ τὸ κλειδί εἰς τὴν κλειδαριὰ καὶ τὸ στρέφει. Διακρίνει τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τὸ ψευδές.
6 έτῶν.	Διακρίνει τὸ πρωὶ ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα. Μετρά δεκατρία νομίσματα. Διαπιστώνει τὴν χρῆσιν τῶν πραγμάτων. 'Αντιγράφει ρόμβον. Διακρίνει τὸ ώραίον ἀπὸ τὸ ἀσχημόν.
7 έτῶν.	Γνωρίζει τὰ τέσσερα βασικὰ χρώματα (κίτρινον, πράσινον, κυανοῦν, ἔρυθρον). Διακρίνει τὴν δεξιάν χεῖρα ἀπὸ τὴν ἀριστεράν. Περιγράφει εἰκόνα.

εἰς ἄτομον ἵκανὸν νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τὴν μετέπειτα ζωήν του ἐνεργητικότητα, δρᾶσιν καὶ μαχητικότητα εἰς τὸν ἀδιάκοπον ἀγῶνα ἐπιβιώσεως.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Παράγοντες ὅγωντος, ως ἐλέχθη καὶ εἰς τὴν σελίδα 35 είναι

ή κληρονομικότης, τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἡ ἐποχὴ μὲ τὰς τάσεις τῆς. Πάντα ταῦτα ἐπιδροῦν εἰς τὴν εὔπλαστον ψυχὴν τῶν παιδιῶν, χωρὶς ὅμως προγραμματισμόν, ἐνῶ παραπλήλως πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τούτων, ἀσκεῖται καὶ ἐφαρμόζεται ἡ ἡθελημένη καὶ σκόπιμος ἐπίδρασις διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ ἡθικὴν διάπλασιν τῶν παιδιῶν, δηλαδὴ ἡ κυρίως ἀγωγὴ.

‘Η κοινωνικὴ καὶ ἡ ἡθικὴ ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦτο θὰ γεννηθῇ.

Οἱ κυριώτεροι παράγοντες τῆς προγραμματισμένης ἀγωγῆς εἶναι τὸ σχολεῖον, ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ οἰκογένεια. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι παράγοντες ἔργαζονται μὲ καθωρισμένον σκοπόν, δικαστεῖς ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός του διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς κοινωνίας καὶ εἰδικώτερον τοῦ παιδιοῦ καὶ συντελοῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς.

Οἱ γονεῖς, οἱ ὄποιοι θὰ θέσουν τὰ θεμέλια τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν των, πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ’ ὅψιν των ὅτι αἱ πρῶται βάσεις τῆς ἀγωγῆς εἶναι αἱ καλαὶ συνήθειαι.

‘Η τάσις πρὸς τὸ καλὸν καὶ ἡ ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ θὰ συναντήσῃ κατ’ ἀρχὰς δυσχερείας, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν ὑπομονὴν θὰ γίνη συνήθεια, ἡ ὄποια, ὅταν ἀποκτηθῇ, μὲ τὴν συχνὴν καὶ συνεχῆ ἐπανάληψιν, θὰ μονιμοποιηθῇ καὶ θὰ εἴναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐκριζωθῇ.

Βασικῶς οἱ γονεῖς εἶναι ἑκεῖνοι, οἱ ὄποιοι πρέπει νὰ φροντίσουν ὥστε νὰ ριζωθοῦν εἰς τὸ παιδί αἱ καλαὶ συνήθειαι διὰ τὴν τάξιν, τὴν κοσμιότητα, τὴν ἐργατικότητα, τὴν ἀγάπην τοῦ ἀγαθοῦ, τὴν καλωσύνην, τὴν μειλιχιότητα, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν συνεργατικότητα μὲ τοὺς ἄλλους.

Μὲ αὐτὰς τὰς συνηθείας, τὰς ὄποιας θὰ ἀποκτήσῃ τὸ παιδί ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του, θὰ διαμορφωθῇ ὁ χαρακτήρας του.

Γενικῶς αἱ κακαὶ συνήθειαι καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ παιδιοῦ ὀφείλονται:

1. Εἰς κοινωνικοὺς - οἰκονομικοὺς λόγους.
2. Εἰς τὴν συμπεριφορὰν τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος.
3. Εἰς τὸν τρόπον διατροφῆς καὶ περιποιήσεως τοῦ παιδιοῦ.
4. Εἰς αἴτια ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ παιδιοῦ.
5. Εἰς φυσικὰ ἐλαττώματα τοῦ παιδιοῦ.

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

"Όλα τὰ μέσα, τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν καὶ διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνύψωσίν των θὰ μείνουν ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐὰν λείψῃ τὸ κυριώτερον μέσον: τὸ παράδειγμα.

Τὰ λόγια, οἱ ὑποδείξεις, αἱ προτροπαί, ἢ αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ ἔπαινοι ἢ αἱ τιμωρίαι δὲν ἔχουν οὔτε τὸ ἐλάχιστον ἀπὸ τὴν δύναμιν, τὴν ὅποιαν ἔχει τὸ παράδειγμα.

'Ο ἄνθρωπος ἔχει τὴν φυσικὴν τάσιν νὰ μιμῆται κάθε τὶ, τὸ ὅποιον βλέπει. 'Η μίμησις αὐτὴ γίνεται τὰς περισσοτέρας φορὰς ἀσυναισθήτως, πάντως είναι μιὰ δύναμις, ἢ ὅποια ρυθμίζει τὴν διαγωγὴν ὅλων.

Τὴν τάσιν αὐτὴν πρὸς μίμησιν τὴν ἔχει εἰς πολὺ μεγαλύτερον βαθὺ μὲν τὸ παιδί.

'Ἐὰν δὲ ὡριμος ἄνθρωπος εἴναι εἰς θέσιν μὲ τὴν ἐπιβολὴν εἰς τὸν ἔαυτόν του νὰ ἀποφύγῃ τὴν μίμησιν, τὸ παιδί, τὸ ὅποιον δὲν ἔχει τὴν ἀνάλογον δύναμιν ἐπιβολῆς καὶ τὴν ὥριμότητα τῆς κρίσεως, ἔλκεται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν ὄλλων καὶ μιμεῖται πᾶν ὅ, τι βλέπει, πᾶν δὲ ἀκούει, πᾶν δὲ ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθήσεις του.

"Οταν ἴδῃ κάποιον νὰ χειρονομῇ κάπως παράξενα θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν χειρονομίαν. "Οταν ἀκούσῃ ἕνα κουδούνισμα θὰ τὸ μιμηθῇ κατὰ τὸν περισσότερον πιστὸν τρόπον. Κάθε τὶ τὸ ὅποιον θὰ τοῦ κάμη ἴδαιτέραν ἐντύπωσιν, θὰ τὸ ἀναπαραστήσῃ ὡς τέλειος ἡθοποιός.

Τὴν ἀξίαν, τὴν ὅποιαν ἔχει τὸ παράδειγμα εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ παιδιοῦ τὴν διεκήρυξαν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων οἱ σπουδαιότεροι τῶν παιδαγωγῶν.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ παραδείγματος κρατεῖ τὴν πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν ὄλλων παιδαγωγικῶν μέσων.

Οἱ γονεῖς καὶ ἴδαιτέρως ἡ μητέρα ὀφείλουν εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ παιδιοῦ νὰ προσφέρουν τὸ καλὸν παράδειγμα, παρέχοντες τὸν ἔαυτόν των εἰς τὰ παιδιά ὡς ζωντανὸν πρότυπον ἀρετῆς.

Τὸ παιδί, χάρις εἰς τὴν ἀσυναγώνιστον δύναμιν τῆς μιμήσεως

είναι έτοιμον νὰ ἀκολουθήσῃ πιστῶς τὸ ὑπόδειγμα, τὸ δόποιον τοῦ προσφέρεται μὲ τὴν συμπεριφοράν, μὲ τὸν τρόπον ζωῆς, μὲ κάθε ἐνέργειαν, μὲ κάθε λόγον, μὲ κάθε κίνησιν τῶν γονέων του.

Ίδιαιτέρως ἡ μητέρα, είναι ὁ σημαντικώτερος παράγων τῆς ἀγωγῆς καὶ δι' αὐτὸν πρέπει νὰ φροντίζῃ νὰ δίδῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑποδείγματα ἄξια νὰ τὰ μιμηθῆ τὸ παιδί.

ΑΓΩΓΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ο ἀνθρωπος, ως εἴπομεν καὶ ἀλλαχοῦ, ως μέλος μιᾶς κοινωνίας, πρέπει νὰ εύρισκεται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μὲ τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ὅστε νὰ βασίζεται εἰς τὴν συμπάθειαν τῶν συνανθρώπων του ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις πρέπει νὰ βασίζωνται εἰς τοὺς καλοὺς τρόπους καὶ εἰς τὰ ἀμοιβαῖα αἰσθήματα τῆς ἀλληλοβοηθείας, τῆς φιλίας, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τῆς ἡθικῆς, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀλληλεγγύης.

Εἰς τὴν καλὴν ἥ κακὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀτόμου συμβάλλουν δύο τινα: 'Η διδασκαλία ἀφ' ἐνὸς καὶ τὸ παράδειγμα ἀφ' ἑτέρου.

'Η διδασκαλία είναι ἡ σκόπιμος, ἡ «ἐνεργητική» ἀγωγή. Ἀλλὰ είναι ταυτοχρόνως θερητική καὶ κάπως ἀφηρημένη.

Τὸ «παράδειγμα» είναι ἡ ἀγωγὴ τῶν ζωντανῶν ἐντυπώσεων, τὰς δόποιας δέχεται μὲν παθητικῶς τὸ ἀτομον, ἀλλὰ τὰς ἐπεξεργάζεται ἐν συνεχείᾳ ἐνεργητικῶς καὶ πολλάκις ὑποσυνειδήτως.

Οὕτω τὸ παιδί πλήν τῆς προσπαθείας, τὴν δόποιαν πρέπει νὰ καταβάλουν οἱ περὶ αὐτὸν καὶ κυρίως οἱ γονεῖς, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀγωγῆς συμπεριφορᾶς πρέπει νὰ μάθῃ τοὺς κανόνας καλῆς συμπεριφορᾶς, ως οὗτοι ἀναφέρωνται εἰς τὴν σελ. 40, ως καὶ ἄλλους, τοὺς δόποιούς θὰ ἀνεύρῃ εἰς ειδικὰ βιβλία καλῆς συμπεριφορᾶς (Savoir Vivre).

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ, ΙΔΙΑ, ΔΕ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΚΗΝ ΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν ἐπωμίζεται ἡ οἰκογένεια, δηλαδή, οἱ γονεῖς, οἱ δόποιοι είναι ὑπεύθυνοι δχι μόνον

διὰ τὴν σωματικήν, ὅλλα καὶ διὰ τὴν ψυχικήν καὶ ἡθικήν ὑγείαν τῶν παιδιῶν των.

Διότι τόσον τὸ σχολεῖον, τὸ ὄποιον ἔχει ἀναλάβει τὸ εἰδικὸν ἔργον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν, διὰ τὸν ἔξοπλισμὸν των μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια καὶ διὰ τὴν ἡθικὴν ἔξυψωσίν του, ὅσον καὶ ἡ ἐκκλησία, ἡ ὄποια ἀσκεῖ ἔξαιρετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἡθικὴν διαπαιδαγώγησιν, δὲν πράττουν τίποτε χωρὶς τὴν βασικὴν συμπαράστασιν τῆς οἰκογενείας.

‘Η ζωὴ τοῦ παιδιοῦ ἀρχίζει ἐντὸς τῆς οἰκογενείας. Εἰς αὐτὴν ζῆται τὰ 6 πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς του, πρὶν φοιτήσῃ εἰς τὸ σχολεῖον. Καὶ ὅταν ἀργότερον θὰ φοιτήσῃ πάλιν εἰς αὐτό, πάλιν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς του θὰ τὸ ζῆται ἐντὸς τῆς οἰκογενείας του.

‘Εκεῖ θὰ διαπλασθῇ ὁ χαρακτήρας του, ἐκεῖ θὰ γίνη ἡ ἡθικὴ καὶ ψυχικὴ συγκρότησίς του.

Διὰ τοῦτο ὅλοι οἱ παιδαγωγοί συμφωνοῦν ὅτι ὁ πρῶτος καὶ κυριώτερος παράγων τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδιοῦ είναι ἡ οἰκογένεια.

Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ συναισθάνωνται τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, τὴν ὄποιαν ἔχουν ἀναλάβει ἔναντι τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν των καὶ νὰ φροντίζουν ἐγκαίρως νὰ γίνουν ίκανοι διὰ τὸ ὑπέρτατον αὐτὸν καθῆκον.

Διότι ἡ εὐθύνη τῶν γονέων δὲν περιορίζεται εἰς τὴν φροντίδα διὰ τὴν σωματικὴν ὑγείαν τοῦ παιδιοῦ των. Καὶ αἱ ὑποχρεώσεις των ἔναντι τῶν παιδιῶν των δὲν είναι μόνον ύλικαί, δηλαδὴ δὲν ἔχουν μόνον ὑποχρέωσιν νὰ μεγαλώσουν τὰ παιδιά των σωματικῶς, προσφέροντες εἰς αὐτὰ τὰ μέσα διατροφῆς καὶ παρακλησιούθοντες τὴν σωματικὴν των ὑγείαν.

‘Έχουν καὶ ἄλλην, πολὺ μεγαλυτέραν εὐθύνην, ἡ ὄποια ἀφορᾷ τὴν ψυχικὴν των καλλιέργειαν καὶ τὴν ἡθικὴν ἀγωγήν.

‘Η οἰκογένεια στερεώνει τὸ θεμέλιον, ἐπὶ τοῦ ὄποίου οἱ ἄλλοι παράγοντες οἰκοδομοῦν τὴν ἀγωγήν.

‘Ἐντὸς τῆς οἰκογενείας καὶ οἱ δύο γονεῖς είναι ἐξ Ἰσου ὑπόχρεοι καὶ ἀμοιβαίως συνυπεύθυνοι διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο βαρύνει τόσον τὸν πατέρα, ὃσον καὶ τὴν μητέρα.

‘Αλλὰ πρέπει νὰ δημιολογηθῇ ὅτι ἡ συμβολὴ τῆς μητρὸς εἰς τὴν ἀγωγήν τῶν παιδιῶν είναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα.

‘Ἐνῷ δὲ πατήρ, είναι δὲ φυσικός ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας καὶ ἔχει

τὸ ὑπεύθυνον προβάδισμα εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν – προβάδισμα, τὸ δποῖον συνεπάγεται τεραστίας ὑποχρεώσεις – ἡ μήτηρ κυρίως θὰ γαλουχήσῃ καὶ θὰ τῶν δώσῃ τὴν πρώτη βάσιν τῆς ζωῆς των.

Αὔτὴ θὰ εἶναι δὲ φύλαξ ἄγγελος τῆς σωματικῆς των ὑγείας, αὔτὴ θὰ εἶναι καὶ δὲ πρῶτος καὶ κύριος συντελεστὴς τῆς ψυχικῆς καὶ ήθικῆς των διαπλάσεως.

Αὔτὴ θὰ μένη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς τῶν παιδιῶν περισσότερον χρόνον πλησίον των, σκέπτη καὶ προστάτις εἰς πᾶσαν περίστασιν.

Αὔτὴ κερδίζει τὴν ἐμπιστοσύνην των, κερδίζει τὴν ψυχήν των καὶ κατορθώνει νὰ ἐπιβάλλεται εἰς αὐτὰ περισσότερον μὲ τὴν ἀγάπην καὶ μὲ τὴν στοργήν, παρὰ μὲ τὸν φόβον καὶ τὴν τιμωρίαν.

Δι’ αὐτὸν ἡ ἐπίδρασις, τὴν δποίαν ἀσκεῖ ἡ μητέρα εἰς τὸ παιδί εἶναι ἀνυπέρβλητος.

Ἡ μητέρα ἀλλωστε ἔχει συνήθως ἡπιώτερον χαρακτῆρα καὶ οὕτω δύναται νὰ πλησιάζῃ εὐκολώτερον εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ. Κατορθώνει νὰ ἀποκτᾶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φιλίαν του. Τὸ παιδί τὰς περισσοτέρας φορὰς βλέπει τὴν μητέρα του ὡς σύντροφόν του, παίζει μαζί της, γελᾷ, ἀστειεύεται καὶ εἰς αὐτὴν ἀνοίγει διάπλαστα τὴν ψυχὴν του.

Οὕτω ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ παιδιοῦ γίνεται εὐχάριστος καὶ δὲν προκαλεῖ πλῆξιν, δέχεται αὐτὴν ὡς εὐχάριστον παιγνίδι καὶ συνήθως τὴν ἐπιδιώκει. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον μορφώνεται, μανθάνει, διαπλάσσει τὸν χαρακτῆρα του εὐχαρίστως καὶ ἀνέτως.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐντυπώσεις, τὰς δποίας σχηματίζει δὲ ἄνθρωπος εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν εἶναι πολὺ περισσότερον ἔντονοι καὶ ζωηροί καὶ διαρκέστεραι ἀπὸ ἔκείνας, τὰς δποίας σχηματίζει εἰς τὴν μετέπειτα ζωὴν του, δι’ αὐτὸν αἱ πρῶται αὐται ἐπιδράσεις τῆς μητρικῆς ἀγωγῆς θὰ μείνουν βαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν, ἐπὶ τῆς δποίας θὰ οἰκοδομηθῇ ὅλος δὲ ψυχικὸς του βίος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
ΠΡΟΛΟΓΟΣ	5
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

'Ο θεσμός τῆς οἰκογενείας καὶ δ ῥόλος τῆς οἰκοδεσποίνης ἐν αὐτῇ	9
'Ο οἰκογενειακὸς βίος	11
Tὰ μέλη τῆς οἰκογενείας. 'Η Ιεραρχία ἐν αὐτῇ καὶ ἡ συμπεριφορά ἐν τῷ οἰκογενειακῷ βίῳ	13
Αἱ ιδιαίτεραι εὐθύναι τῆς οἰκοδεσποίνης διὰ τὸν δμαλὸν οἰκογενεια- κὸν βίον	15
'Η διοίκησις τοῦ οἴκου	16
'Η διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν τῆς οἰκογενείας	18
Κατανομὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ εισοδήματος ἀναλογικῶς εἰς τὰς ἐπὶ μέ- ρους ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας	19
Οἰκιακὴ λογιστικὴ	20
Προυπολογισμὸς	21
'Ημερολόγιον διαχειρήσεως	22
'Ετήσιος πίναξ ἑσδόδων-ἕξδων	23
'Ετήσιος ἀπολογισμὸς	26
'Αποθεματικὸν	27
Οἰκιακὰ προγράμματα ἔργασίας	28
'Ημερήσιον πρόγραμμα ἔργασίας	29
Ἐβδομαδιαῖον » »	31
'Ετήσιον » »	31
Προμήθεια ἀπαραιτήτων εἰδῶν	31
Προμήθεια εἰδῶν διατροφῆς	32
» » ἐνδύσεως οἰκιακῶν συσκευῶν κλπ.	33
'Αποταμίευσις	34
'Ανατροφὴ καὶ ἀγωγὴ τῶν παιδίων	35
Ψυχαγωγία τῶν παιδίων	36
Ραδιόφωνον καὶ τηλεόρασις	37

Παιδικά περιοδικά καὶ βιβλία	37
Κινηματογράφος	38
Μουσική	39
Παιδικά έօρτα	39
Παιδικά παιγνίδια	39
Θέματα έθιμοτυπίας κατὰ τὰς κοινωνικὰς συναναστροφάς	40
‘Η ἀμφίεστις	41
Τρόποι συμπεριφορᾶς	43
‘Υποδοχὴ ἐπισκεπτῶν	46
Παράθεση γεύματος	47
‘Ιδιάζοντα οἰκογενειακά προβλήματα	49
‘Η ἐργαζομένη ἐπαγγελματικῶς οἰκοδέσποινα καὶ τὰ πρόσθετα δι’ αὐτὴν προβλήματα	50

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΑΙΔΟΚΟΜΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΒΡΕΦΟΚΟΜΙΑ

Η εύγονική	53
‘Η ὑγεία τῶν γονέων	54
‘Η κληρονομικότης	56
‘Υγιεινὴ τῆς ἐγκύου	58
‘Ο τοκετὸς	60
Αἱ πρώται φροντίδες διὰ τὸ βρέφος	62
‘Η καθαριότης τοῦ βρέφους	62
‘Η ἐνδυμασία τοῦ βρέφους	63
‘Ο βνπος τοῦ βρέφους	65
‘Η διατροφὴ τοῦ βρέφους	66
‘Η μητρικὴ γαλουχία καὶ ἡ σημασία αὐτῆς	66
‘Αριθμὸς θηλασμῶν - ποσότης ἀπαιτουμένου γάλακτος	67
‘Η διατροφὴ καὶ ἡ ὑγεία τῆς θηλαζούσης μητρὸς	68
Κωλύματα μητρικῆς γαλουχίας	71
Τεχνητὸς θηλασμὸς	72
Χρησιμοποιούμενα γάλακτα	73
Μικτὸς θηλασμὸς	74
Θηλασμὸς διὰ τροφοῦ	75
‘Αποθηλασμός, ἀπογαλακτισμὸς	75
Αἱ πρώται τροφαὶ τοῦ βρέφους, παρασκευὴ τῶν βρεφικῶν γευμάτων	76
‘Η φυσιολογικὴ ἀνάπτυξις τοῦ βρέφους	78
Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς φυσιολογικῆς σωματικῆς ἀνυπτίξεως	79
Τὰ χαρακτηριστικὰ καλῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως	79
‘Η παρακολούθησις τῆς ἀναπτύξεως ὑπὸ τῆς μητρὸς	81

[‘] Η ύγεια τοῦ βρέφους	83
Αἱ κυριώτεραι διαταραχαὶ τῆς ύγειας καὶ νοσηραὶ ἐκδηλώσεις	85
Αἱ συνήθεις παιδικαὶ νόσοι	86
Ἐρυθρὰ	86
Ἰλαρά	86
Οστρακιὰ	87
Ἀνεμοευλογία	87
Γρίππη	87
Διφθερίτις	88
Κοκκύτης	88
Παρωτίτις	89
Μηνυγγίτης ἐπιδιμικὴ	89
Πολιομυελίτις	89
Δυσεντερία	90
Μελιταῖος πυρετός	90
Τυφοπαρατυφικαὶ λοιμώξεις	91
Λοιμώδης ήπατίτις	91
Οἱ προφυλακτικοὶ ἐμβολιασμοὶ	92
Ἀνοσία	92
Ἐμβολιασμοὶ καὶ δρροὶ	92

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΑΙΔΟΛΟΓΙΑΣ

[‘] Η σωματικὴ καὶ ἡ ψυχικὴ ἔξέλιξις τοῦ παιδιοῦ, ίδιᾳ κατὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν	95
[‘] Η κοινωνικὴ καὶ ηθικὴ ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ	97
[‘] Η δέξια τοῦ παραδείγματος εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ	99
[‘] Αγωγὴ συμπεριφορᾶς	100
[‘] Ο ρόλος τῆς οἰκογενείας καὶ ἡ εὐθύνη τῶν γονέων, ίδιᾳ δὲ τῆς μητρὸς εἰς τὴν βασικὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν	100

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΗΜΙΤΙ ΣΑΓΚΙΩΝΑΣΤΗ ΑΠΟΔΟΤΗ

ΑΘΑΝ. ΜΠΕΛΛΟΥ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΥΓΙΕΙΝΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΑΝΩΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΝΩΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΒΟΗΘΗΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΛΕΤΗΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΡΩΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Τὸ πιὸ χρήσιμο βιβλίο γιὰ σᾶς καὶ τὸ σπίτι σας

Η ΧΟΛΕΡΑ

Η ΝΟΣΟΣ — ΕΠΙΔΗΜΟΛΟΓΙΑ — ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ
Χρήσιμοι γνώσεις δι' ἐν ἐπίκαιρον θέμα.

**ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΝ
ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ 1971**

Περιέχει τὰ κυκλοφοροῦντα ἐν Ἑλλάδι Φαρμακευτικά 'Ιδιοσκευάσματα

Ψηφιοποιηθῆκε από το Ινοτιόυτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΥΟΛΑΠΗ ΧΑΘΑ
ΥΟΛΑΠΗ ΧΑΘΑ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΧΑ
•

ΑΠΟΔΟΤΙΚΗ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΤΑΞΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΟΣ

ΧΑΠΟΔΟΠΟΥΧΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΛΑΙΠΗΝΟΥ
ΧΑΠΟΔΟΠΟΥΧΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

ΙΑΙΘΗΝΟΣ ΙΑΤΟΦΗ

ΧΟΛΟΥΤΣ ΣΩΛΑΙΖΙΟΥ ΖΩΗΤΙΑΣ
ΗΡΙΑΤΑΣ ΣΩΛΑΙΖ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΔΗΣ ΣΩΛΑΙΖΗ ΕΙΔΗΣ ΣΩΛΑΙΖ

ΑΓΒΑΟΧ Η

ΣΩΛΑΥΦΟΙΣ – ΑΓΒΑΟΜΗΝΗΣ – ΖΩΗΣ Η
ΑΓΒΑΟΧ ΣΩΛΑΥΦΟΙΣ Η ΖΩΗΣ ΣΩΛΑΥΦΟΙΣ

ΗΟΙΤΥΞΙΑΜΑΦΟΥΤΑΙ
ΓΕΓΙ ΗΟΙΓΑΟΧΗ

Απορθητικού Επικεπταρθ ΗΑΙΣΤΗ η αγγελιαράσα δε ποτέ Η

Σ. ΜΠΕΛΛΟΥ

KAI
ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΘΗΛΕΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ & ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

ΥΟΛΙΩΝ Ι.

ΙΑΣ

ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ

ΑΝΤΥΧΟΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

*

ΑΝΤΥΧΟΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

*

ΑΝΤΥΧΟΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

*

ΑΝΤΥΧΟΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

*

ΑΝΤΥΧΟΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

*

ΙΑΙΚΑΝΙΟΔ ο ΣΙΒΩΝΙΑ ΓΑΛΙΑΝΤΕΝΟ

ΙΩΛΙΩΝ ΙΩΤΑΦΕΙΟΥ ΗΜΕΡΑ Ε ΙΩΝ ΛΑ

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ «ΚΛΑΠΑΚΗΣ»

Αρ. Κουρτίδου 153 — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλ. 255.195, 257.468

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

0020560366

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

